

Universitätsbibliothek Wuppertal

Codicis Dn. Ivstiniani Sacratissimi Principis P.P. Avg. Repetitæ prælectionis Libri XII

Justinian <I., Byzantinisches Reich, Kaiser>

Francofurti ad Moenum, M D LXXXVII.

Francisci Modii in Digesta seu Pandectas notae

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1733)

FRANCISCI MODII
I. C. BRUGENSIS IN SACRA-
TISSIMI PRINCIPIS IVSTINIANI IVRIS
enucleati ex omni vetere iure collecti Digesta seu
Pandectas NOTÆ.

Ad Digestorum seu Pandectarum librum
primum NOTÆ.

Titulo 1. L. 1.
Iuri operam.

Vs est ars boni & æqui] Ita ap-
paret ius definiisse etiam Cice-
ronē in III. de repub. si quid
Augustino de Ciuit. Dei credi-
mus, ceterum quid bonum,
quid æquum sit, & an quate-
nusque differant, vide hic Bu-
dęum, & ad legem hanc totam
Goueanum lect. variar. lib. 1.
cap. 18. & 19.

Publicum ius in sacris, in sacerdotibus] τὰ ἐν ἁγίοις ἀβ-
εῖσθαι ἀβελήτων βασιλικῶν monet opportunè eruditissimus
Pacius.

Ius naturale est] vide Demosthenem aduersus Aristo-
gitonem, & Ciceronem in Miloniana, ac rursum lib. 1. de
off. itemque de recentiorib. Forcatulum Dialog. 37. &
Auiarij cap. 2.

L. 4. Manu-
missiones.

Est autem manumissio de manu missio] malunt alij, *Est
autem manumissio de manu dario.* vide porro ad hanc legem
Ant. Roscium memorabilem lib. 2. cap. 8.

L. 5. ex hoc iu-
re.

Commercium, emptiones] commercium definit Vlpia-
nus, *emendi vendendiq; inuicem ius.* neque aliter vitur
hac voce I. C. in l. statuliberi 7. de statulib. apparet ergo
hic pro quauis alienatione poni, non pro permutatione
tantum, vt minus rectè hęc conuenit Accursius.

L. 9. Omnes.

Qui legibus & moribus] Marius Salomonius reponit,
legibus aut moribus quod etiam propter relationis amba-
ges quibusdam probauit.

L. 10. Iustitia
est.

Ius suum cuique tribuendi] alij, *ius suum cuique tribu-
ens*: sed vide tit. 1. lib. 1. Institut. statim in principio. & Al-
ciatum lib. 1. parerg. cap. 39. Io. Mercerium lib. 1. opinio.
cap. 4. & Prateium dicælogiæ cap. 5.

Titulo 2.

Succeffione prudētium] in Archetypo Florentino per-
scriptum extat, *succeffione eorum* vnde faciebat flos I. C.
Iacobus Cuiacius, *succeffione auctōrū* vide eius lib. 7. ob-
seruat. cap. 25. & l. 2. §. 2. eo.

L. 2. Necessa-
rium.

Hanc legem quidam existimant à Triboniano aut cō-
positam, aut certè in multis interpolatam & auctā, quod
& ego ex lectionis eius incertitudine & varietate facile
crediderim.

Manu à regibus gubernabantur] alij, *manu regis.
Sequentes reges*] alibi vox reges abest, alibi mutata est
in leges.

Corinthij filius] ita vetus liber Taurelli. alij tamen le-
gunt, *Corinthij filij filius.* voce confidenter addita: est que
etiam repertus qui non minore audacia *Priscus* pro *Su-
perbus* supponeret, sed in hac varietate Charondę assen-
tio reponenti ex membranis, *Superbus L. Demarathus Co-
rinthij F. N.* id est, *filij nepos*, sed de his ne historicis qui-
dem ipsis conuenit: vide Liuium & Halicarnassæum.

§. 1. *Propè viginti annis passus est*] variant hic alij qui par-
tim, *quadraginta* partim *sexaginta* p. *viginti* reponunt.

§. 2. *Idest legitima actiones*] Hęc verba vt adulterina alij
hinc eijciunt, alij vt legitima & germana mordicus reti-
nent. vide ciuem meum Reuardū de auctōr. pruden. cap.
2. & Protrib. cap. 4. item B. Briffoniū lib. 4. select. cap. 20.

§. 4. *Lege Hortensia*] Connanus lib. 1. cap. 1. omnibus mo-
dis probate nobis conatus est, hic *Horatia* pro *Hortensia*
reponendum; sed quā frustra sudauerit facile conuin-
cit doctissimus Contiū in notis ad §. *plebiscita* Inst. de
iur. nat. gent. & Ciuili.

Cum ararium populi auctius esse cepisset] Taurel legit, §. 12
auctum esse cepisset, sed mihi magis placet, vt elegantius
longè, quod in veteri codice extare idem fatetur, *cum
ararium populi auctum esse cepisset*.

Partim in carcere necatis] magni viri, Budęus, Zazius, §. 13.
& Haloander addunt, *partim in exilium actis*, quod admit-
tit Cotta, nō admittit Delryo, ampliāt alij. ego verò mi-
hi N. L. vt est in veteri formula pronuncio, & iubeo cō-
sulere lectorem Hieronymum Magium Miscellancorum
lib. 1. cap. 7. & magis necessariò etiam Alciatum lib. 7. cap.
20. wapep. vbi confidentia quadam Herculea legit, *Ita po-
puli consensu partim decemuiris in carcere necatis, partim
in exilium actis, rursus respub. suum statum recepit*.

Interdum enim viginti fuerunt] Querant cui hoc per-
suadeant auctores huius lectionis: ego interim Budęo
potius crediderim reponenti, *interdum enim seni fuerunt*,
sic enim Liuius passim sex memorat creatos, semel, quod
sciam octo. Zazius tamen, vir magnus, vulgatam lectio-
nem tuetur.

Decemuiri in liris] ita malo cūm Cotta, Alciato in l.
pupillus §. *Decuriones* ff. de verb. signif. & Goueano lib. 1.
ca. 25. quā xv. viri cum Charonda, aut *centumuiris* cum
Budęo, Zazio, & Haloandro, quod hi magistratus non
fuerint, sed coerceri & cogi soliti à decemuiris.

De parricidio, de sicariis] hic addit Pithœus, vt rectè
monet doctissimus Gothofredus; *de veneficijs*: alij verò
malunt inferi; *de iniurijs*.

Interfectum & priuatum] existimat Briffonius hunc ap-
pellatum fuisse ærarij præfectum, vide lib. 3. select. cap. 19.

Qui præfectus olim constituebatur] cl. v. Pe. Faber legit
ex Tacito, *Qui præfectus olim constituebatur*. Charondas
verò ope libri m. script. sic emendandum arbitratur: *qui
præfectus alijs olim constituebatur ferè Latinarum ferarū
causa, postea introductus est quotannis, & obseruatur*.

Decem tribuni plebis] ait Charondas in suo m. f. legi,
decem Trib. mil. sed mihi iuxta atque Delryo illud per-
suadet recipiendum esse. quid enim istoc vanius?

Hic centemanus appellatus est] Haloander & Oroscius §. 18.
pro *Centemanus* reponunt *Cæcus* immensum à lectione
omnium librorum antiquorum recedentes, eisque cre-
dit Delryo occasione inscriptionis huius veteris,

APPIVS CLAVDIVS
C. F. CAECVS.

CENSOR. COS. BIS. DICT. INTERREX. III. PR.
II. AED. CVR. II. Q. TR. MIL. III. COMPLVRA.
OPPIDA. DE. SAMNITIBVS. COEPIT. SABINO-
RV. ET. TVSCORVM. EXERCITVM. FVDIT. PA-
CEM. FER. CVM. PYRRHO. REGE. PROHIBVIT.
IN. CENSURA. VIAM. APPIAM. STRAVIT. ET. A-
QVAM. IN. VRBEM. ADDVXIT. AEDEM. BELLONAE.
FECIT.

Ego verò, vt liberè loquar, adduci non possum vnhęc
tantam libertatem probem; quare codicum auctōrita-
tem ponè sequens, legerim aut ita vt vulgò quoque, & in
ipsis legere est, *Centemanus*, siue *Centummanus*, aut cer-
tè *Centimalus* quod Cicero 3. de off. T. Claudij Centima-
li meminerit. sed hęc fortasse non sunt tanti.

Θείων τε καὶ ἀνθρώπων ἀρχαίων] Malè hęc ab
Alciato accepta cōfirmat Forcatulus; quem vide Dialo-
go 1. num. 23. & rursum in sphaera legali. & ad Vlpianum
in l. 1. de interdicitis.

Tit. 3. L. 3. Nā
& Demosthe-
nes.

- L. 6.** Ad legem hanc præter leges à Gothofredo allegatas
Tò δ' ἀπαξ, adiunge l. sed & si restituatur, de iudicijs.
- L. 11. Et ideo de his.** Aut constitutione optimi principis] laudat hanc Iuliani I.C. sententiam Iustinianus etiam in l. 2. §. sed quia Co. de vet. iur. enucl.
- L. 15. In his que.** Coniungatur l. 20. de milit. testam. vt inde exemplum regulæ colligatur.
- L. 16. ius singulare.** Petere exemplum iubet Duarenus ex l. quod nostrum, de vsufr. & ex l. Maritum. Solut. matr. quas videtis cum hac coniungas.
- L. 24. Inciute.** Nisi tota lege] Æschines in oratione contra Ctesiphontem Demosthenem accusat, quod non integram legem, sed eius duntaxat partem proponat.
- L. 30. Fraus.** Fraus enim legi] Hæc sumpta sunt ex rhetorum scholis qui ἐν τὸν νόμον διανοίαν, id est scriptum & voluntatem inter quæstiones legales ponunt. Vide Alc. in parerg. cap. 7. Corasium lib. 2. Miscell. cap. 25. Menochium de Arbitr. Iud. lib. 1. q. 7. num. 70. alios.
- L. 32. de quib.** Quare rectissime etiam illud] Vide horum conciliationem cum l. 2. Cod. que sit long. consuet. apud Duarenum Disput. 2. cap. 32. & libro Martini Ant. Delryi cui titulum fecit ἑσδ' ἀπὸ τὸν νόμον. consuleque præterea Requardum de auctoritate prudentum cap. 16. & Menochium de Arbitr. Iud. lib. 2. cap. 83. & 84.
- Tit. 4. L. 1. Quod principi.** Ad legis huius pleniorum intellectum lege que scribit Alcian. ad l. bona ciuitatis. De verb. signif. Corasium lib. 6. Miscellancorum cap. 8. Duarenum lib. 2. disputat. cap. 19. Charondam denique lib. vers. l. cap. 2.
- L. 4. Beneficium Imp.** Elegans & idoneum exemplum regulæ, quæ hac lege traditur, apud Herodotum habes de Alcæone & Cræso.
- Tit. 5. L. 5. Et seruorum §. Ex hoc.** Ex hoc quaestum est] Variè planè hunc textum interpolant, emendant, & explicant, cum alij, tum Reuardus noster Varior. lib. 5. cap. 13. & Goueanus lib. 2. variar. lect. cap. 11. quos adi.
- L. 6. Libertini.** Libertini sunt] Quod sit inter libertos & libertinos discrimen, docent inter alios Ant. Aug. ad l. 1. de excusationibus tutorum: Mercerus lib. 1. opinio. cap. 10. Vacca hoc titulo, & Ferandus lib. 2. explicat. cap. 18.
- L. 7. Qui in zero.** Coniunge cum l. vlt. de bonis damnat. veluti coniunctæ inter se quondam fuere, & plenius sensum huius legis assequeris.
- L. 10. Quartur.** Qui in eo præuales] rationem huius decisionis inuenies apud Forcatulum Dialogo sexagesimo octauo in fine. præter quem vide Aulum Gellium, siue Agellium maus, lib. 9. cap. 4. & Menoch. de recuper. possess. remed. 9. num. 15.
- L. 11. Paulus.** De coniunctione filia] alij quidam inter quos Aldobrandinus, de conditione filia legendum putant: non ego.
- L. 14. Nō sunt liberi.** Interpolata hinc esse verba Pauli à Triboniano monet Pacius; ex cuius consilio vide quæ extant adhuc 4. sentent. eius §. mulier. & adi præterea Vaccam hoc titulo, non tantum ad huius legis, sed ad sequentium quoque intelligentiam facem tibi prælucebit.
- Aut prodigiosum enixa sit] Nec tamen propterea negabitur peperisse, enixæ esse, ac conditionem, si pariat, impleuisse l. quæret aliquis. de verborum signification. non enim pugnat inter se, quod quibusdam fortè videri poterat peperisse, & liberorum numero partum non haberi.
- L. 17. In orbe.** In orbe Romano] humanum quid passos eos, qui hinc orbe pro orbe substituerunt, docet clariss. Alciatus lib. 2. dispucl. cap. 22.
- L. 20. Quisfurere.** Et potestatem videtur retinere] potestatem, patriam puta: quæ furore non tollitur: Theophilus titulo de nuptijs.
- L. 25. Ingenuū.** Exemplum legis huius sumatur ex l. res iudicata. §. de regul. iur. & videatur Couarruias practic. quæst. cap. decimotertio.
- L. 26. Qui in zero.** Coniunge monitore Duareno legem vigesimam quintam. de condit. & demonstratione, & leg. 23. de captiu. & postlim. reuer.
- Tit. 6. L. 3. Item in potestate.** Proprium ciuium Romanorum est] Et si enim parentibus liberi vbiuis gentium parent; apud solos tamen Romanos eis acquirunt. l. 2. §. de iusti. & iure. & Instit. tit. de patr. potest. Vide Vaccam hoc tit. hic & ad l. seq.
- L. 11. Inuiti.** Velemancipati non rediguntur] Connanus contendit lib. 2. Comment. cap. 14. reponendum; semel emancipati. cui aduerlatut merito Cuiacius obser. lib. 10. cap. 23. & Pacius hic. vide & Mercerus lib. 2. opinio. cap. 7. quod autem ait iterum in potestatem non redigi emancipatos, verum est, nisi sint ingrati l. vn. C. de ing. lib.
- Apud quem legis actio est] De legis actione vide Alcian. Tit. 7. tum lib. 3. parerg. cap. 2. Brissonium lib. 4. Select. cap. 29. L. 4. Magistratum. Gueuarram ad l. 2. num. 5. §. de officio præsid.
- Ad finem huius legis adicitur alibi versus integer in L. 12. Quilibet hæc verba; sed si semel fuerit adoptatus, amplius adoptari veratus. non potest. quem cum alij viri docti rectè à Florentino archetypo abesse iudicent, glossam censentes qua conciliaretur hoc responsum cum l. adoptare, §. co. non est quod iudicium aliud hic vltius interponam.
- 10** Cognitio veritur num forte] Ad hæc & sequentes leges faciunt quæ eleganter, vt omnia d. serit Cicero pro domo sua ad Pontifices. vide Mercerium lib. 1. opinio. cap. 8.
- Priugnum suum tutori adoptare permittendum] Scitum est tutori pupillum adoptare non licere nisi subfit causa l. nec es. §. eodem. sed hic subest ea. scil. vt coniugalis concordia retineatur. nihil itaque responfa hæc inter se pugnant.
- Vt etiam iure legis nepos suus esset] probat mihi, probauit alijs ante me Duarenus lib. 2. disp. cap. 14. lectionem nepotem. in alijs libris repertam; Vt tam iure lege, nepos, &c. confirmatur enim formula rogationis cuius mentionem habes apud Gellium lib. 5. cap. 19. Vide etiam Contium lect. sub. lib. 1. cap. 6. Corasium Epistol. quæst. cap. 4. & Vaccam hoc titulo.
- In potestatem meam redigi beneficio principis potest] omnino, nisi sit libertus alienus l. si patersam. §. hoc tit. Vide etiam hic Vaccam.
- Qua in litore inuenimus] subiungunt hic viri docti, aut potius inferunt; Et occupamus. vt inuenire, inquirunt, hic cum effectu accipiatur vt l. 1. in princip. de acquir. poss.
- Et ex mare reducere] Hæc est Florentina lectio, præ qua malunt aliam alij; Et ex mari deducere onus aliquod, Et in his reponere, in quo hæc tenus ipsis assentio, vt hic quoque veterem ablatiuum mare retinendum putem, perinde atque §. seq. cum ipsis quoque fatentibus, Varro dixerit; Ab Erythreo mare orti & alibi; In mare aquam frigidam oriri. reliqua legantur sanè vt ipsis placet. & videatur Forcatulus Dialog. 86.
- 40** Coniunge, si uarenum audis, l. si quisquam. de diuers. temp. præscrip. quod ex hac quaestione difficilis dependeat antinomia.
- Etiam diruto edificio locus sacer manet] Ratio diuersitatis inter locum sacrum & publicum est; quod in sacro nihil interueniat quod profanum causam mutet; diruto verò edificio in litore posito, interuenit noua causa, quæ ius mutet; quia mare rursus occupat; vt hic in princ. & l. penult. §. eod.
- 50** Cenotaphium quog] de Cenotaphio vide ad satietatem §. 5. Alciatum lib. 10. parerg. ca. 12. Forcatulum Dial. 1. nu. 28. Brissoniū Select. Antiq. li. 2. cap. 15. Vaccam hoc tit. quod autem statim præcedit; Et licet postea ratum haberit; eo loci malè Haloander negatiuam inculcabat; rati habitio enim mandato comparatur l. semper §. de reg. iur. l. vlt. C. ad Macedon.
- Confer cum l. 50. de acquir. rer. dom. Tit. 9.
- Sumptum hoc totum est ex titulo de rebus auct. iud. poss. vbi quærebatur de dignitate creditorum vt colligere est ex l. 9. & l. 10. de pact. vide Vaccam hic; Ferandus lib. 1. Explicat. cap. 7. Brissonium lib. 3. select. Antiq. cap. 16.
- Sumptum ex l. 12. de iudicijs vbi clarissimorum est L. 8. Famina. mentio.
- Qui à patricijs] Patricij Iustiniani ætate dicebantur patres reipub. auctore Suida. & toto titulo de consul. & patricijs lib. 12. Cod. vide autem ad alia huius legis Bellonum lib. 4. supput. cap. 10. Hotomannum lib. 1. obseruat. cap. 15.
- 70** Milites stationarios] ita eos appellat qui in stationibus dispositi erant, vide Plin. lib. 10. Epist. Suet. in Tiberio ca. 1. Omnia. 37. l. 3. §. de re milit. §. 12.
- Hodieq; obtinuit indifferenter quaestores creati] Ant. Augustinus lib. 2. Emend. cap. 1. ait Florentiæ legi; vt indifferenter phrasi Græca. sed ille, an librarij Florentini erarant, docti viri dubitant.
- Barbarus Philippus] Pomponius hunc, seruitute non obstant, prætorum fuisse putat: rectius tamen Vlpianus ait cum prætura functum esse. neque enim videtur potius aut princeps concessisse, qui huius conditionem ignorabat arg. l. si per errorem §. de iurisdic. Aliud autem est esse Prætorum, aliud fungi prætura; sicut esse seruū, & esse in seruitute l. et quog; §. ex quib. caus. maior. §. vlt. Instit. de ing. similiter possidere, & esse in possessione. l. 3. §.

In I. Pandect.

l. 3. §. vlt. l. 10. §. de acq. poss. In hac igitur specie, inquit Pacius, Barbarius Philippus non fuit prætor, sed prætura tantum functus est. vide Goueanum lib. 1. lect. cap. 6. Guibertum lib. 1. Quæst. iuris. cap. 11. & 20. Contium lib. 1. Disputat. cap. 2. Brissonium lib. 4. Select. Antiq. cap. 20. alios.

Magis in imperatore obseruandum] utpote qui potestatem omnem populi consecutus, ad hoc etiam legibus solutus sit. l. 1. §. de constit. princ. & l. princeps de leg.

Tit. 15. l. 3. Nã salatem. §. 3. Coerrare calciatum] conijciunt alij an si forte legendum sit coerrare caligatum, ut ducatur à caliga militari indumento, quod cognomentum indidit Caligulæ Imp.

Tit. 16. l. 2. Ommes. Apud legatum Vero proconsulis nemo manumittere potest] atqui habemus legem discretè contrariam sub tit. de manumiss. vind. in hæc verba. Apud proconsule, postquam urbem egressus est, vindicta manumittere possumus: sed & apud legatum eius manumittere possumus. quid igitur dicendum? fateor, torset me diu hic locus, nam quod alij hic subaudiendum putant, antequam prouinciam ingressus sit, ut sit hæc differentia inter proconsulem & legatum eius, quod ille statim vrbe egressus auctoritatem manumittentibus det, hic non antequam prouinciam ingressus sit, id verò auctoritate planè caret, ut nec illud solidioribus fulcitur rationibus, mandata legato generali iurisdictione hæc potestatem manumittendi in legatum non transferri, secus si specialiter mandetur: omnino enim caret legis actione legatus proconsulis, ut lege sequenti docet Vlpianus, & is demum potest manumittere, qui legis actionem habet, ut traditur in l. 4. de Adopt. l. vlt. C. de vind. lib. & à Paulo lib. 2. sentent. tit. Quemadmodum filij sui iur. efficit. Ad aliud igitur confugiendum est, & reperio omnino duos, qui hunc nodum aut scindant aut soluant, ex quibus vir incomparabilis Iacobus Cuiacius addita negatiua, quam duorum veterum librorum auctoritate niti ait, Sed & apud legatum eius manumittere non possumus legit, alter verò nouitius & nuperus multusque scriptor Petrus Burgius in illa l. Apud proconsulem reponit pro Sed & apud legatum eius; Sed & apud legatum Cæsaris. quod inquit C. Cæsaris antiquitus compendiosè caes. scribi soleat, unde eius rei imperiti, cum quid eo facerent aliud non haberent, illud eius interpolant, maximè quod initio proconsulis mentio facta esset. tu lector iudicabis: neque enim nostrum tantas componere lites, nisi quod apud legatum Cæsaris quoque manumitti potuisse docet l. non est. De manumiss. vind.

Nemo proconsulum stratores suos habere debet] Goueanus lib. 1. lect. cap. 42. pro suos reponit seruos: perindeque in l. 11. loc. vbi est, Quod tales habuerit vel suos vel hospites, reponunt alij, vel seruos vel hospites: quorum neutrum vitis doctis placet. qui per suos aiunt proprios & domesticos, & si ita vis, seruos significari. suosque illud in Florentino archetypo utrobique repertum confirmant posterius Basilica in quibus est ὁ μισθωτὸς τῶν ἀμύλων τῶν ἰδιῶν καὶ τῶν ἐνοικητῶν ἐπιγινώσκεις. Vide Cuiacium obseruationum lib. 11. cap. 1.

Tit. 18. l. 6. Illicitas. Veritas rerum erroribus gestarum non vitiat] ita planè est, presumitur tamen verum, quod quasi verè gestum scribitur, nisi veritas alia probetur l. ab ea parte. de probat. vide Pileum quæst. 108. & Vaccam hic.

§. 5. Lumine vnicò] legit Cotta, limine vnicò: quod mihi minus placet propter morem hodieque præbendi inter alia militibus lumina: tu vide Tiraquell. connub. leg. 10. num. 28. & Zoannetum restituit. ad ff. cap. 21.

L. 12. Omnia. Roma Varios indices habent] sunt quibus placet, & varios indices habent: de quo cum alijs placere videam, ego sanè ἐθέλω.

L. 14. Diuus. Marcus & Commodus pro Commodo alij Verum reponunt, ut sint hæc verba rescripti diuorum fratrum, de quo §. 1. prox. §. 1. vide & Aupachum lib. 2. allegat. cap. 41.

L. 18. Plebs. Coniunge l. qui officij de cont. emp.

Tit. 19. l. 3. Curatores. Quia huius pœna constituenda ius non habent] hæc est lectio Florentina, quam defendit iure Russardus: etsi enim deportate non poterant, alias pœnas infligere poterant, quod negant discreti Notici, dum inducto τῶν ἡνίκου scribunt, Quia pœna constituenda ius non habent. & tamen huius quoque vitiosæ & falsi manifestæ lectionis assertorem habent Aldobrandinum ad lib. 1. Inst. pag. 79. col. 4.

Tit. 21. l. 1. Quacumque. Huius rei fortissimum argumentum, quod lege] A contrario. f. sensu, quod tamen non valet, si contradictio, aut aliud absurdum sequatur, ut declatant doctores hic & in l. conuenticula C. de episc. & cleric. Cæterum vide Alciati lib. 2. paradox. cap. 1. & §. lib. 3. dispunct. cap. 4:

Cuiacium lib. 15. obser. cap. 39. Io. Robertum lib. 4. recep. sentent. cap. 22. Charondam de iurisdic. lib. singulari pag. 47. & 54.

Paulus notat & imperium] Paulus intelligens verbum animaduersionis ambiguitè dici, nunc de qualibet coercionè, nunc de maiore l. si quid esset. de off. proconf. notat mistum imperium transire, frustra enim ei mandaretur iurisdic. sine aliqua coercionè l. vlt. j. co. merum enim imperium, siue maior animaduersio mandari non potest l. solent. §. de off. proconf.

Cognitio de suspectis tutoribus mandari potest] Quæ si mandata non fuerit, solus præses de ea pronunciat l. 1. §. suspecti. ad Turpil. quæ quidem lex si hoc sensu accipiat, non tam vehementer pugnabit cum hac nostra, ac vulgò putatur. vide autem hic etiam Io. Robertum lib. recep. lect. 4. cap. 22. & Vaconium lib. 6. declarat. 80.

Ad legem hanc vide Alciatum lib. 4. dispunct. cap. 20. & contra eum strenuè rem agentem Forcatulum Dialog. 62. præterea Charondam lib. 1. vers. cap. 3. & Menochium de arbitr. lud. cas. 254.

Legato Cæsaris] i. præside, inquit, Contius: quam interpretationem hausit ex l. pen. §. de off. præsid.

AD DIGESTORVM SEV PANDECTARVM LIBRVM SECVNDVM Notæ.

De Iurisdic.] scripserunt de Iurisdictione præter, & Tit. 1. post alios, Longouallius, Gillotus, Lorientus, Baro, Goueanus, Duarenus & Charondas, qui dum inter se altercantur, verum illud verbum fecerunt, nimium litigando veritatem amitti.

Ad leges has duas vide Corasij Miscellanea lib. 3. cap. 19. & rursum epist. quæst. cap. 2. & cap. 9. Duarenum lib. 1. disput. cap. 53. Io. Robertum recept. lect. lib. 4. cap. 22. Cui iurisdictionis.

Iurisdictionis perpetua causis] Erant iurisdictionis perpetuæ, cum Prætor generaliter edicere quibus de rebus, aut quomodo in omnib. causis & omnibus personis ius esset dicturus, quamdiu magistratu fungeretur. l. 2. §. de orig. Iur. vide Duarenum lib. 1. disput. cap. 48. Cuiacium obseruationum lib. 10. cap. 10. Corasium lib. 4. Miscellan. cap. 6.

Iniuriam fecerunt vel damnum dederunt] coniunge l. 32. j. ad l. Aquil. & l. 1. §. pen. j. si fam. furt. fec. dic.

Neque sibi ius dicere] Iudex datus non poterat iudicando & cognoscendo recedere ab ea formula, quam ei prætor præscripserat, qui eum iudicem dederat, sed ei parere cogebatur. itaque non erat iniquum nec periculosum, iudicem dari patrem filio, aut contra l. in priuatis j. de iud. cum autem is qui iurisdictioni præest, possit pro sua potestate, quiduis statuere, nec adstringatur certæ formulæ, merito ius dicere prohibetur sibi, toto tit. C. Ne quis in sua cau. iud. vel ius sibi d. vide Duarenum lib. 1. dispu. cap. 51. Lorientum de consanguinitate, axiomate 33. Vaccam hic.

Subijciat se iurisdictioni alterius] Hoc de iurisdictione contentiosa accipiendum est, non de voluntaria l. apud flum. sam. j. de manu. vind. vide Pacium & Zazium lib. 2. singul. respõs. 19.

Qui dicat consensisse eos in præsidem] pro præsidem reponit Cuiacius (ut & Gothofredus monet) presentem. rorem. Charondas verò ait se reperisse in m. f. cod. quo præcipuè vsus sit grandioribus litteris P. R. unde prætorum facere liceat.

Nemo compellatur eiusmodi conuentioni stare] imo cõpelli notat Gothofredus ex l. 29. in princ. C. de pact. quam antinomiam quidam sic soluunt in l. 29. C. de pact. consensum enim est in alienū iudicem in contractu faciendò: itaque iniquum fuisset, eum iudicem recusare, maximè cum aduersarius aliter contracturus non fuisset, hic autem nihil est eiusmodi. hoc igitur discrimen docet hæc leges diuersas esse, non pugnantes. Vide Cuiacium ad hanc legem. & Couarruuiam ad c. quamuis parte 1. §. 4. nu. 7. de pact. lib. 6.

Huius edicti explicationem pete à Duateno dispu. lib. 1. cap. 49. Cuiacio in paratitlis, Loriento axiom. 44. & Vacca hic.

Non tamen duumviris] sunt qui legant, non tantum duumviris, verum cum hi magistratus municipales sint l. dies §. si forte. j. de dam. infect. neque iudicationem habeant, multam indicere non possunt l. 2. in fin. de iud. l. aliud. de verb. sign. Vide Augustinum Emend. lib. 3. cap. 7. Duarenum dispu. lib. 1. cap. 50. Io. Robertum recep. lect.

§

L. 4. Cognitio

Tit. 22.

L. 4. Diebus

functo.

L. 1. Ius dicere

§. L. 2.

Cui iurisdictionis.

L. 7. Si quis

id.

L. 9. Si familia.

L. 10. Qui iurisdictioni.

L. 14. Est receptum.

L. 15. Si per eum

L. 18. Si conuenerit.

Tit. 2.

L. 1. Hoc edictum.

Tit. 3.

L. 5.

lib. 2. cap. 8. lib. 4. cap. 21. & 22.
Tit. 4. L. 2. in ius so- ciali. *Qui equo publico in causa publica*] Accipi hoc potest vel de recognitione quã Fabius Max. instituit, cum videlicet equites recensentur; vel de his qui in causa publica, dispositis equis cum diplomate (cuius rei Plinius meminit & Venuleius in l. *continuus*. de verb. obligat.) proficiuntur. Equi autem publici meminit etiam Vlpianus in fragmentis tit. 7. porro de vera huius legis lectione vide cinem meum Rauardum lib. 1. varior. cap. 6. & 2. cap. 15. itemque Protribun. cap. 9. ac præter hunc, Cuiacium obseruat. lib. 13. cap. 29.
L. 6. parentes. *Parentes naturales in ius vocare nemo potest*] Susceptus ex concubina patrem nouit, & naturalis vocatur pater §. pen. & vlt. de nupt. Instit. Huncigitur parentem filius in ius vocare non potest.
L. 8. Adopti- num. §. 2. *Pleriq; Iuliani sententiam probant*] alij addita cõiuunctiua *Et pleriq;* I. l. p. vide autem l. *qui contra legem*. §. de iur. pat. *Qui manus iniectionem excepit*] .i. vendicatione nulla
L. 10. Sed si hac lege §. 1. *l. si manus C. si fer. export. vend.* *Sed si fuerit restitutus*] Si princeps generaliter in integrum restituerit, pristinum statum condemnatus recipit hic, & l. i. C. de sent. pass. l. i. §. pen. de postul. Quod si cui tantum indulserit, poenã tantum remittit: non etiam in pristinum statum restituit. l. *tutor*. l. *in insulam*. l. *generalis* C. de sent. pass. l. vlt. C. de gen. abol. Vide porro ad hunc §. 10. Rober. li. 3. recep. sent. c. 9. Et Briss. li. 1. selec. Antiq. c. 13. Ne hæc lex superuacua videatur, accipi eam conuenit de ijs personis, quæ parentum loco habentur, vt focero, foceru, nouerca, arg. §. *affines* Inst. de nup. v. Equin. Baronẽ.
L. 13. Genera- liter. Hoc responsum ideo collocatum est sub hoc tit. quia qui in ius vocabatur non ibat, sed cauebat. §. in ius voc. vt eant vel fat. vel caut. dent. docet igitur quomodo agatur cum eo qui cauit nomine in iudicio vocati. vide Lortium de Pact. axiom. §. 6.
Tit. 5. L. 2. ex qua- cunq; §. 1. *Si quis in ius vocatus non ierit*] Modò ex numero eorum sit quos in ius vocari oportet, alioqui si non debuit omnino vocari, vt magistratus, aut certe sine permisso prætoris, vt patronus & cæteri, de quib. l. 2. 3. & 4. §. prox. tit. venire non debet; ac si ducatur, iniuriarum vel in factum agere potest. Vide Baronem & Benedictum Capram in Regul. concl. 19.
Tit. 6. L. 4. Qui duos *Non videtur eos stetitisse*] Itaque poena integra committitur: sed qui pro rata vnius poenam offert, defenditur per doli exceptionem l. 9. §. si quis caut. porro vide hic A. Gellium lib. 2. cap. 14.
Tit. 7. L. 4. Si dece- serit. *Ne quis eum, qui*] Differt hic tit. à 10. de eo per quem factum quod hoc tit. is coercetur qui fecit quò minus is qui in ius vocatus erat, sequeretur, decimo autem is qui fecit, quò minus is qui cauerat iudicio sisti, ad diem sua sponte veniret. Vide Cuiacium.
Tit. 8. L. 2. Fideius- sor. §. 2. L. 4. Si dece- serit. *Prætor ait*] ad hunc §. & §. vlt. vide Corasium Miscell. lib. 2. cap. 2. & lib. 5. cap. 10. Cuiacium lib. 7. obser. cap. 11. & Lortium de eo quod interest, axiomat. 10.
L. 7. Si fideius- sor. §. fin. *Si decesserit qui fideiussores dederit iudicio sistendi causa, non debet prætor in eum exhibere eum*] planè si dolus malus fideiussores abest l. *si eum*. §. *homo*. §. si quis caut. Vide Pacium, hic & Lortium de morte axiom. 9.
L. 11. Iulianus ait. Sumpta est hæc lex ex tit. de pet. hæc. vbi de satisfatione agitur & fideiussione l. *Diuus*. Ad hunc §. videatur Io. Robert. recep. sentent. lib. 3. ca. 21. & Menochius de Arbitr. lu. lib. 2. cap. 87.
Tit. 9. L. 5. Si seruus. *Si antequam mandarem*] Vnde petitio principalis, & iudicium erat inutile, l. *item si*. §. neg. gest. & per consequens accessorium, sc. acceptio satisfationis. l. *cum principalis*. §. de reg. iur. atq; etiã magis quod vitiosa ab initio tractu temporis non conualescent. l. *quod ab initio*. §. de reg. iur. Respondetur tamen valere fideiussionem propter ratiabitionem, quæ retro trahitur & efficit vt perinde sit, ac si mandatum esset ab initio, l. vlt. C. ad Macedon.
L. 6. Sed si statu- liberum. *Si seruus in eadem causa sistere*] Hoc responsum non pugnat cum l. 1. de poen. §. quod enim hic, *aliter de seruo*, & non tam ad genus poenæ, quam ad cognitionis ordinẽ & rationem referendum est. nam ob genus poenæ non fit ius actoris deterius. certum autem est, aliam esse formam cognitionis, cum liber homo, quam cum seruus accusatur l. 2. §. de custo. reor. l. *Domitianus*. §. ad Turpil. & toto tit. de quaest. vide Duarenum, Cuiacium obser. lib. 10. cap. 22. Gilbertum Regium lib. 2. ἐναρπτοφαναὶ cap. 51.
Hoc capite non agitur de poena statuliberi, & an puniatur vt seruus, vel vt liber. Itaq; non aduersatur l. *statuliberi*. de statulib. Quæritur autẽ an qui statuliberum sisti promisit, stitisse & tatisfecisse promissioni videatur, si liberũ stiterit? Et sanè videtur cum non promiserit, quod

non potuit facere, ne statuliber ad libertatem pertueniat, quæ statuto tempore omnibus inuitis illi competit: nec stipulator quoq; id à fideiussore stipulatus videtur: cum sciret libertatem eius impediri non posse.
Omnes tenentur, sed si vnus] Ex edicto omnes in solidum tenentur, quæ omnes deliquerunt, l. *si ita vulneratus*. §. ad l. A. quil. actor tamẽ vna exactione contentus esse debet, quãdo quãti sua interest agit, nõ in poenã vt hic. Cõtra si poenale sit vtrinq; iudiciũ: nõ aduersus singulos in solidum experietur. l. *si quis id quod*. §. de iurisdict. & l. *item Mela*. §. ad l. Aquil. Vide Eguinarium Baronem.
Sumptum ex tractat. de except. & coniugendum cum Tit. 11. l. 2. de Transactio. Vide Duarenum hic, Rauardum no- L. 2. Non existi- strum ad leges xij. tab. Cuiacium obs. lib. 3. cap. 40. & lib. gimus. 12. cap. 18. Corasium denique Epist. quaest. cap. 34.
Inter diem iudicij esse diffusum] id est prola- §. 3. tum: vt & in l. 27. & l. 33. de recept. qui arbitr. l. C. ea voce vtuntur. Budæus tamen mauult legere, *diem iudicij esse diffusum* vt ita dicatur *dies diffusus*, vt *vinum diffusum*, quod ex dolio in aliud vas transfunditur; cui etsi adstipuletur Hotomannus, ego tamen nihil muto. Ita enim ex l. C. more etiam dixit Horatius: - *Nihil hinc diffin- dere possum*. vbi vide veterem interpretem. & memineris à nobis stare Pandectas Florentinos: de quo consulatur Ang. Politianus Miscellan. cap. 41.
Quæ ad hunc §. notauit Alciatus Parerg. lib. 2. cap. 27. L. 4. Sed etsi ea reprehendit lib. 1. Miscellan. cap. 19. Corasius. Caterum §. 4. vide & Molinæum de eo quod interest num. 190. & Cuiacium lib. 14. obser. cap. 7. itemque Menochium de arbitr. Iud. lib. 2. casu 30. & Guterium resolut. part. 1. cap. 24.
Pluris quam statutum est] Statutum est, vt fideiussor §. 5. in veram quantitatem teneatur, nisi pro certa quantitate accesserit l. 2. §. vlt. §. qui satisfac. cog.
Qui autem nouo priuilegio situr] Intelligit eũ, cui speciali principis beneficio, præter commune priuilegium, vt militare fortè concessum est vt priuilegio fori, etiam lite contestata, l. *idem Vlpian.* §. de excus. tut. alioqui post vocationem in ius, nemo habet ius reuocandi forum l. *si quis postea*. §. de iud. Vide Lortium de eo quod interest, axiom. 43.
Vel conuenire non potest] Nisi ex certis causis puta, de quib. vide l. 53. §. de iud. l. vlt. C. vbi caus. fil. l. C. si per vim vel alio modo.
Neque enim prætoris factum iuri derogare oportet] Prætor iudicando nihil iuri derogare potuit: sed eum oportuit ex iure statuere, vt hic. proposuit tamen edicta quib. interpretatus est, ac suppleuit quæ desiderabatur in iure ciuili, & quibusdam articulis veterum legum derogauit l. *ius autem*. & seq. §. de iust. & iur. §. 1. de bon. poss. instit. deinde ea edicta à populo in honorem prætoris sunt recepta. Itaque magis auctoritate populi, quam prætoris valuerunt l. 2. §. de orig. iur. Vide autem Pileum quaest. 123. Io. Robertum lib. 4. recep. lect. cap. 23. Brissonium lib. 1. select. Antiq. cap. 16.
Iudicatum facere cogat] .i. sententiæ satisfacere, non solum si in faciendo sit vt voluit Accursus, verum etiam si in dando, sicq; accipitur l. *et si*. §. de noxal. act.
Coniungit l. *notorem*. de verb. signif. & alteram ex altera interpretare. videtque A. Gellium Noct. Attic. lib. 3. ne. cap. 2. Macrobius Satur. lib. 1. cap. 3. Vigelius paradox. 6.
Huius edicti interpretationem pete ex l. 1. de except. l. *actionis* de oblig. & act. & de vera eius lectione vide Duarenum disp. l. 1. cap. 13. Io. Robertum lib. 3. sentent. cap. 13. Forcatulum in Cupidine Iurisperito cap. 17. Cuiacium lib. 8. obser. cap. 15. Politianum denique in Miscellaneis.
Ne quid excogitetur è die] .i. ne ex editione diei & consulis nascatur occasio fraudis alicuius excogitandæ, vt fortè diei repetendæ l. *repetita*. §. de fide instr. vbi quod *repetita die*, hic *prolatore die* dicitur. pro quo malè alij per- 70 lato, alij etiam prolatore legunt.
Vt in horreo] hic enim etiam pretiosissima queque te- L. 6. Si quis ex- ponebantur l. pen. §. *effractura*. §. de of. præf. vig. vide For- argenti argy. catulum d. cap. 17.
Si initium tabularum] consule Menochium de arbitr. §. 6. Iud. lib. 2. casu 64.
Cum autem in id actio competit] Conciliationem huius §. cum l. semper §. *hoc interdicto*. §. vnde vi & l. *qui d- bul*. §. de furtis pete à Duareno, de in litem iurando numer. 55.
De pactis] Scripsit ad hunc tit. eleganter Duar. Scripsit & Æmilius Ferretus, qui desinit in l. 7. nisi quod postea addidit §. *pactis si petere* l. *si vnus*. optimèque Cuiacius; qui quid iste titulus cum præcedentib. commune habeat docet obser. lib. 10. cap. 30.
Pactum

L. i. Huius e- Pactum autem a pactione respicit, ait Pacius, ut in l. i. de Iust. & iur. ad rem ipsam, non ad voces de reliquo vide Charondam Verisim. lib. i. cap. 4. Jo. Robertum lib. 2. sent. recept. cap. i. Hotomannum variar. disput. vol. i. cap. 7.

L. 7. Iurigen- Ille ait civilem incerti actionem] Si ignorans dedit ser- sum §. 2. num; alioqui si sciens, de dolo actio competit. l. naturalis §. sed si dem j. de praescriptis verbis.

§. 5. Qua in ingressu contractus] non significat ab initio, sed dum contractus ingreditur & ambulat. i. dum contrahitur. dicitur enim contractus ambulare l. sed ubi j. de minorib. vide Pacium hic, Corasium lib. 3. Miscel. cap. 10. Charondam Verisim. lib. 2. cap. 9. Forcatulum Dialog. 89. num. i. & 5. Mercerium opinio. lib. i. cap. 16.

§. 7. Facta erunt servabo] Modò dans actionem, modò formans actionem, modò dans exceptionem, modò negans actionem. tot enim sunt vires pacti, & significationes verbi servare §. 4. & 5. s. h. l. i. Cod. hoc tit. l. 44. §. 1. j. fam. ercif. l. 41. j. de acquir. rer. dom. Vide iterum Pacium hic, Forcatulum Dialog. 69 nu. 2. & 4. Vaconiù li. 5. declar. 67.

§. 8. Non minus ex verbis quam ex mente] Duar. ait huius- ceti modò vεερολογίας vñtatas esse l. C. alijsque Latinis auctorib. Vlpianus l. 3. §. Labeo j. de incend. ruin. naufrag. l. 3. §. si emancipatus. de bon. poss. cont. rab. Seneca de tranquillitate vitæ lib. i. cap. 8. vide autem Charondam dicto proxime loco, & Mercerium eodem quoque cap. 16. lib. i. opinio.

§. 12. Nisi contrarium specialiter approbetur] i. factum contra ius commune. non est igitur hic locus contrarius l. 27 §. in summa j. eod.

L. 10. Rescri- Si tamen ex causa pacti] coniunge l. 17. Cod. de transf. ptum §. i. act. l. pen. j. eod. l. 122. j. de verb. oblig.

L. 17. Si tibi Neque nocere, neque prodesse] atqui, aiunt, imo prodest, iuxta l. 22. j. de confit. pec. quam antinomiam solue ita ut dicas in l. 22. l. C. ex sua persona loqui: hic aliorum sententiam referre.

L. 27. Si quis Expectatione, & acceptilatione] con. l. & per iusiuran- ex argentijs. dum §. si Stichum j. de acceptilat.

§. 6. Servus heredi] Vide Forcatulum Dialog. 5. nu. 3. Molinæum ad l. i. §. si quis nu. 40. De verb. oblig.

L. 30. In perso- In persona tamen filij fam. Videndum est.] Timidè & ve- na. recunde opinionem suam exprimit: quod patum intelli- gens Accursius ait eum non exprimere an filio sit nocitura pactio. Vide Duarenum lib. 2. disput. cap. 11. & ad §. i. Cuiacium lib. 8. obseru. cap. 11.

L. 39. Veterib. Placet pactionem obscuram] con. l. si quis intentione j. de it. d. l. si emptione. pr. j. de contrah. emp. l. eum qui pr. j. de verb. oblig. vide Duarenum hic, Fornerium Select. lib. 2. cap. 18. & Martresium, qui proprio & peculiari commentario hanc legem dignatus est.

L. 44. cum in Cum in eo esset pupillus] con. l. tutores de condic. indeb. eo esset. Idemque creditor patris] hoc esse hodie non potest No- uel. 72. Vide & Corasium Miscel. lib. 4. cap. 4.

L. 49. Si quis Si quis creditor pecuniam] con. l. 12. fol. matr. l. 28. de crediderit. reg. iur.

L. 50. Non im- Nò impossibile puro] Con. l. 13. de pred. vrb. l. 31. de iur. possibile. l. 26. de verb. oblig. l. 174. de verb. signif. l. 32. de reg. iur.

L. 51. Si rem Extorqueri non posse] imo posse aiunt alij iuxta l. 27. §. Pactus §. eo. sed responde ad hoc: Cum reus solus est pactus ut petere liceat; vtilitatem prioris pacti semel quaesitam fideiussori non auferri, ut hic: quod si ipse fideiussor quoque pactus sit; eius exceptio replicatione doli eliditur. quo in casu loquitur d. l. 27.

Tit. 15. Liberalitate enim captiosam] nam si lites de quib. non L. 5. Cum A- est cogitatum remitterentur nullo accepto, liberalitas quisiana. esset, eaq; captiosa: quia verba voluntati anteponimus; arg. l. contra legem. cum seq. §. de legib. non est autem æquum id auferri, de quo cogitatum non est. Vide hic Ferretù q scripsit ad hunc tit. ad l. 9. vsq; Cuiacium qui ad totù. Lofiotum intraet. de Pact. & Prateium lib. 2. Catapod.

L. 8. Cum hi Vel codicillis fuerint relicta] Ut voluntas testatoris ser- uet: què verisimile est legatario consultu voluisse. Que ratio cessat in his q ex contractu debentur: nam obligatio ex còsensu còtrahentiù orta eorundè còsensu rectissime dissoluetur. l. prout. j. de sol. l. nihil tñ naturale j. de re. iur.

§. 11. An sequioris, qui de alimentis pendente] hæc est Florè- tina lectio, quã certatim Budæus, Alciatus, & Cuiacius defendunt; vt sequioris sit deterioris: quò sensu dixit Li- uius: Inuitus quod sequius sit de meis cibus loquor; & apud Charisiù Afranius; Si id quod non spero ratio talis sequius ceciderit, eadèq; locutio pècipuè apud Apuleium etiam & Ammianù inuenitur: itèq; apud Suetoniù in Tito, vbi ait: Sed non deerant qui sequius interpretarentur: licet frustra quidam hic secus rependant. Glossæ veteres: Sequius χείρον. Contra tamen nituntur hic alij: in quib. Duarenus repo-

nit sequioris; Fornerius verò nequioris, quæ lectio licet ser- monis integritate quibusdà doctis viris ad l. C. tempora propius accedere videatur, nihil tamen mutandum cen- seo. Vide Cuiacium obser. lib. i. cap. 3. Duar. disput. lib. 2. cap. 31. Forner. select. lib. 2. cap. 5.

Rato manente pacto] Id est, vt pactum vim suam habe- ret, ex eòque exceptio conpeteret; tametsi pœna pete- retur l. Cum proponas C. eod.

IN DIGESTORVM SEV PANDE- CTARVM LIBRVM TERTIVM Notæ.

Apud iudices pedaneos postulare prohibetur] Verbum postulare, hic improprie accipitur: nam proprie significat ab eo petere, qui iurisdictioni præest pro tribunali §. i. §. hac l. l. 4. §. hoc autem j. de damn. infect.

Vt ferat venetur] Addatur ad hunc alius locus Vlpiani ex l. qui dolo ad leg. lul. de vi publi.

Eos patitur postulare] Prohibitio enim profecta est nõ ex priuata, sed publica causa; decoris f. & iuris publici ser uandi gratia l. i. §. in princ. & l. moris j. de pœnis.

Postulare non prohiberi] Quocùque crimine quis fue- rit damnatus, si modò iudex sententiam mitiorem dixit, ita vt condemnato infamiam nõ irrogaret: damnatus ad tempus, eo tempore elapso, pristinò statui restituitur, vt hic & l. 3. C. ex quib. caus. infam. irrog. Quotiens verò infamiam irrogauit, nec eam iudex mitiori sententia sustulit, etiã post tẽpùselapsum nõ restituitur pristino statui, sed manet infamis, l. ordine j. ad munic. l. ad tẽpus j. de dec.

Mandati, depositi] Depositi damnatus cur sit infamis, tradit Aristoteles proble. 29. parte problem. 2. Alciat. vcrò parerg. 2. c. 36. hanc rationem affert: Quia maior fides in depositario requiritur, quem quis sponte elegit, & sum- ma probitatis fiducia ceteris prætulit.

Quisve suo nomine] Vide Molinæum ad princ. l. 2. de verb. oblig. num. 70.

Ignominia causa se mittere] con. l. milites agrum j. de re milit.

Multa hic mihi non absre dicenda essent, hi spatijs ex- clusus iniquis, & institutæ breuitatis memor, notas tan- tum me scribere professus essem. omiffa igitur explica- tione eorum, quæ hic non pauca satis cõtrouersa & ob- scura etiam doctis occurrunt, adire lectorem iubeo ante alios Alciatum lib. 2. prætermiff. & parerg. lib. 6. cap. 5. Budæum hic. Corasium lib. 4. Miscel. cap. 24. Brisson. lib. 1. select. Antiq. cap. 10. Ræuardum meum varior. lib. 3. cap. 20.

Si post legitimum tempus] olim quidem decem men- sium Cic. pro Cluent. Ouid. primo fast. hodie verò duo- decim mensium l. 2. C. de secun. nupt.

Ad hanc legem vide ex parte vna Emanuèle Zoares lib. 1. obser. cap. 38. & ex aduerso Cuiacium obser. lib. 9. cap. 17.

Crimen felonatus infamiam irrogat] imò non irro- gat, aiunt alij iuxta l. 2. j. de crim. stellio. quib. responde- tur l. 2. vt notant interpretes Græci, intelligi eum ob leuè causam mouetur, hanc autè cum causa famosa est. vel vt alij volunt: Quid si dicamus crimen felonatus non ipso iure infamem facere, sed per sententiam, si id iudici placuerit? quia hoc crimen legitimam pœnã non habet, sed extra ordinem coercetur l. 3. §. pœna j. illo tit. Ergo, in- quiunt, hic accipimus verbu irrogat, pro irrogare potest.

sic enim accipitur verbu videbitur, p videbit poterit, & noc- cebit, p, nocere poterit in l. Labeo. de statulib. & habebunt, pro habere poterunt in l. 1. §. 4. §. de postul. vide autè præ- ter alios alijs hic allegatos, Duar. lib. i. disput. cap. 22. Gil- bertum lib. i. εναυποφωνον cap. 3.

Non n. qui exhortatur, mandatoris opera fungitur] huic legi videtur contraria l. i. §. persuadere j. de seru. corr. sed non est ita. nã exhortari & persuadere diuersissima sunt; & maximè eò sensu quo persuadere accipitur d. §. persua- dere; præcipua enim causa delicti est, ac potius delictum ipsu. vide Græcos Βασιλικων interpr. ad d. l. i. Itèq; Briss. lib. 2. select. Antiq. cap. 2. & Ræuardu nostru ptrib. cap. 21.

Cuius hereditas ad filiu non pertinet] Quia fortè à ma- tre silentio præteritus est, & alius ab ea heres institutus datum.

§. mater de exhar. liber. inst. alij legitur omiffa negatiua; Cuius hereditas ad filium pertinet. satis confidenter: & non optimò exemplò.

Nec stipulationem ob rem] stipulationem dicit iudicatù solui l. iudicatum solus j. iud. fol.

Nam §. in capti. lib. iudicis defenso datur] imò in ijs datur procurator non datur, ait ex l. pen. §. vlt. j. de publ. iud. Go- thofredus. i. non datur vt absoluetur vel condemnctur reus; sed potest interuenire ad allegandas causas iustæ ab-

Tit. 1. L. 1. Hinc ius- tulum §. 6.

L. 7. Quos pro- hibet.

L. 8. Impera- tor.

Tit. 2. L. 1. Pratoris.

L. 2. Quod ait Prator.

L. 4. Athletas

L. 8. Genero.

L. 9. Vxores.

L. 13. Quid er- go §. 8.

L. 20. Ob hæc verba.

L. 25. Exhare- ditatum.

Tit. 3. L. 14. Si post

L. 33. Seruittu quoq; §. 2.

sententiæ, ne reus ut contumax damnetur. Vide autem Io. Robertum lib. 2. sent. l. 2. ca. 3. Menoc. de arbit. iud. cas. 264.

L. 39. Sed *Persona procuratorum* Non tamen sunt veri procuratores, cum mandato carent l. 3. §. procuratorem j. iud. sol.

L. 39. Non *Neque enim hac actio domino competere potuit* directa s. nam utilis competit domino l. in causa in fin. s.

L. 43. Mutus *Defensionem ut procurator* Qui agit actione populari, non est populi procurator. & ideo non cogitur mutuo agenti quasi in populum respondere. l. seruum §. aut prator. s. eod.

§. 5. *Seruo cauendum non procuratori* Cui sane caueti potest, l. si procurator s. eo. verum satius est ut seruo caueatur: quia per hunc directa l. stipulatio ista. de verb. oblig. per illum verò utilis tantum actio queritur l. in causa s. eodem.

L. 48. Itaque *Eadem inscriptio legis 46. & huius, ostendit utramque esse coniungendam; & addendum ex Iuliano l. 47. ut alter mandatariorum ab altero petere possit, ei oportere specialiter mandatum esse.*

L. 60. Mandato. *Mandato generali* Ad actionem exercendam l. transf. actionis C. de transac. Nam procurator, cui rerum omnium administratio est mandata, transigere potest l. Praeses C. de transac. mox autem pro, dicendi causa, legunt alij ex L. Lucius §. vlt. j. de administ. tut. deminendi causa, sed illud Pandectæ Pisani approbant.

L. 67. Procurator. *Onus eius frustra recusatur* Finita negotiorum administratione, non soluitur obligatio procuratoris. Sed si quid eius nomine soluerit, contraria actione mandati recuperabit l. seruum, mād. tutoris verò obligatio finito officio, soluitur: quoniam finita tutela, si quid postea soluerit, experiri non possit. l. vlt. si quis caut. & l. tutor. quando ex fact. tut. vide Io. Robert. lib. 2. Recept. lect. cap. 2. & Molinæum ad rub. de verb. oblig. num. 78.

L. 70. Pater *Sempronium creditorem suum* Nouel. 72. cap. 1. vetitum est, ne creditores pupilli ad tutelam accedant.

Tit. 4. l. 6. Itæ *Et iudicati actio et ex edicto non datur* Græci legisse videntur, iudicati cautio, sic enim reddiderunt: ἡ δὲ δόξα αὐτῶ ἰσχυρά δόξα, εἰ μὴ ἐπαγωγὴ ἰδία ἐστὶ. id est, non datur et cautio nisi in rem suam agat.

Tit. 5. l. 5. item *Putauit a te mihi mandatum* quia tam re quam voluntate geritur negotium: error non omnino infirmat, quod geritur vituliter tit. de legat. §. si rem Instit. cum alioqui quod ex solo animo pendeat, falsa opinione vitietur l. is qui. de acqui. her.

L. 6. Si pupilli §. 3. *Ipsè tamen si circares* Hic procedit gerens negocium eius, cuius res est. Itaq; consequitur, quod impendit: nec similis est malæ fidei possessori, qui pro domino se gerit: & rem alienam animo donantis occupat l. 7. §. ex diuerso. de acq. rer. dom. Vide autem Molinæum in consuet. Paris. §. 1. in gloss. §. nu. 89.

§. 6. *Sed si ego* Videatur Benedictus Capra. in reg. conclus. 54. & ad §. 10. mox Io. Robertus recept. sent. lib. 2. c. 6.

L. 11. Si negotia. *Et culpam & dolum præstare debes* Nec mouere quemquam debet, quod sola utilitas domini in negotiis gerendis versatur, vt in deposito l. §. nunc videndum j. cōmod. nam præsens eligere potuit, apud quem deponeret. Itaq; merito solus dolus præstatur: & ei imputatur, qui hominem negligentē elegit. Absens vero non potuit eligere negotiorum gestorem: qui etiam culpa non caret, quod rei ad se non pertinenti immiscuerit l. culpa j. de reg. iur.

L. 19. Adquin natura. §. 3. *Absens pensare lucrum* vide Gab. Mudæum in l. qui admittitur. num. 10. pro socio.

§. 3. *Ignorans & suscepti* Singulare est vt ad vsucapiendum non sufficiat ab initio bona fides, nisi perseueret dum cōpleatur longa possessio l. vnic. C. de vsucap. transfor. quia vituliter gerere non videtur, qui vsucapionem non impedit, vt qui à se ipso non exigit l. §. in fin. s. eo. vide autem Cuiacium ad hunc §. obser. lib. 13. cap. 16.

L. 24. Si ego hac mente. *Pecuniâ procuratori dem* Non habenti mandatū si. id est, negotiorum gestori. alioqui non fuisset opus rati habitatione arg. l. 8. §. sed eo. s. & proprietas per eum creditori acquireretur. l. 13. j. de acquir. rer. dom.

L. 27. ex duob. *Ex duobus fratrib.* Coniunge l. tres fratres. de pact. s. quod autem sequitur: sua ætatis: designat maiorem 25. annis, pro quo tamen reponunt alij iusta ætatis. vide Brifson. lib. 3. select. Antiq. cap. 2. Cuiaciū lib. 6. obseru. cap. 3.

L. 31. Liberto §. 6. *Ius actoris periculo suo, litium causa constituendi non habebit* quia tutelam in hac specie non gerebat: quamuis certum sit matrem tutelæ officio fungi posse. l. 2. & 3. C. de qua. mul. tut. off.

L. 34. Nefennius. *Nefennius Apollinaris* I. C. Paulo familiaris l. Nefennius. l. 38. Qui sine nius j. de re iud.

§. 1. *Maximis & suris* Sice cuiusdam pœna] maximis & suris. i.

centesimis secundum Theophilum. Inst. de act. §. plus.

Eam pecuniam non solui Vt si exceptionem, retentio- nemve, aut compensandi ius habuit debitor, aut si dies cuniam, soluendi nondum venit l. si in area l. qui exceptionem l. ex quib. l. nam §. de condict. indeb. & l. 6. de compensat.

Eaq; in rerum natura esse desierit hoc dicit, si extet res, L. 49. Si rem non competere hanc actionem, nihil enim eius interest esse venditam (hæc autem actio datur ei cuius interest l. 46. s. eo) cum vel rei vindicatione contra possessorem experiri dominus possit, vel conditione contra emptorem serui, vel actione furti, si sciens prudens eam vendiderit.

Sed & constitutio cuius meminit iterum Vlpianus in Tit. 6. l. 1. §. 3. l. 2. j. de condict. ob turp. caus.

Sed et dabitur petitio al. repetitio quod confirmatur L. 3. Et generaliter §. 3. lib. ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ. vbi interpretatur Græcus interpres; actionem in factum ex l. 7. j. eod. ad principium autem huius legis & §. 1. vide Forcatulum Dialog. 57. num. 4.

Sed puto sufficere alterutram actionem Vtraque enim perfectio pecuniæ continetur. Itaq; altera alterutram consumit. Vbi verò due pœnales actiones concurrunt, altera expertus, altera agit in id, quod amplius est l. 1. arb. fur. cas. j. & l. 1. vi bon. rap. j. & actio furti meram pœnâ completitur, nec conditionem villo modo tollit l. 7. j. de condict. furtiu. Vide Ioan. Aurpachum etiam lib. 2. Epistol. cap. 5.

Et me in quadruplum agere posse Nec actio altera consumer alteram, quod diuersis datur, vt hic & l. 5. s. eod. qua ratione nec quadruplum vlla ex his actio excedit §. omnes Instit. de action.

Accusator domino damnatur per conditionem, vel ad exhibendum, vel furti, inquit Stephanus Græcus interpres ex l. 15. j. de condict. cau. dat.

IN DIGESTORVM SEV PANDECTARVM LIBRVM QVARTVM Notæ.

De in integrum In hunc tit. & tres proximè ex ordinè Tit. 1. sequentes scripsit elegantissimus Cuiacius.

Et ob hoc more pronuntiatum est alij; & ob hoc de more pronuntiatum est. quidam etiam addita liberaliter voce; Et ob hoc more solito pronuntiatum est. amplio. Cæterum tu vide Duarenum lib. 1. disput. cap. 7. & Ræuardum pro tribun. cap. 2.

Contra rem restituntur præter allegatum hic à Gothofredo Goueanum vnde etiam Ræuard. Varior. lib. 5. cap. 8.

Aut prator con. l. creditores ad l. Iul. de vi pub. & vide Menochium de arbitr. Iud. lib. 2. cas. 135. cum seq. L. 1.

In hominem constantissimum Florentini pandectæ; in homine constantissimo. de reliquo vide Sarmientum lib. 2. select. cap. 2. Zoannetum rer. quotidianarum cap. 44.

Posse eum ad hoc edictum pertinere Condicti non potest pecunia turpiter data lege quarta de conditione ob turpem causam: at repeti potest hac actione, quia metus illatus sit. quod vnum ad hanc actionem dandam satis sit. Non est autem absurdum diuersarum causarum diuersos esse effectus. vide verò ad hunc §. supra. Fornesium lib. 2. select. cap. 11.

Audro quod quis cum armis veniret in l. non solum §. si dominus de vsucap. videbat armatos venientes. itaq; iustior ibi metus causa fuit, quàm hic, cum oculi hominum magis quàm aures terreantur. sunt igitur diuersæ leges, non contrariæ.

Actione vellet aduersus Campanos experiri Actione, quod metus causa l. §. pen. j. l. item si cum §. sed & si quis eodem. §. 3.

Vsq; ad sententiam ab arbitrio datam sententiam de finitiuam scilicet, quia post sententiam interlocutoriam restituens absoluitur l. arbitrio infra titulo proxim. §. item actio Institutio. de action. Vide porro ad §. proximè præcedentem Ferandum libro primo explicat. cap. 14.

Et fideiussores volentem dederit Haloander satis temerè τὸ volentem in nolentem mutauit: in quo reprehenditur meritò à viro ampliffi. Anton. Augustino, cuius Emendat. libro primo. vide capitulum secundum. vt & ad illa mox; Labeo autem etiam post quadruplū. Ioan. Robertum lib. 1. Recept. lect. cap. 23. & Goueanum variar. lect. lib. 1. cap. 11.

Aræi condemnatione ideo relaxabitur Transfusa est enim prior actio in actionē rei iudicatæ: quæ actioe nemo tenetur ratione eius rei, quæ naturaliter perijt: cum in iudicatō

judicat
sentent
ret ex l.
grege. §.
Iouem f
Sed et
missa ne
na dum
aberit
Et
uenit, in
lpen. in
que con
fa. qua r
dolos all
Nec ra
bonæ fid
porro ad
lib. 16. c. 4
Ad huc
c. 19. a nu
Delam
l. 7. de lu
malo fact
ceptus. po
tegrum Pe
Præcium
examinib.
Hoc em
alia actio
enim em
lum in ide
veniet i
cum mino
j. Anarela
inductus
in Chadu
Iudic
aut i. l. h
imp p
l. 1. de
necesse
not. cer
mad §. 1. h
l. 2. Gou
Periury
nam l. de
Qui peierat
j. l. j. de in
nodum per
facius. Vide
Ex integ
cum prius
lio de dol
Coniung
Ad huc
non ad
non. & hon
lam. id ideo
ministrant
teperunt
trahent
accepterint
j. C. de in
si ipe cum
Ieo non hal
Goueniatu
rum lib. 1. se
j. Gouean
bertum Re
lect. cap. 5.
Mora et fi
nili manu
lacione fact
habetur, l. m
moras cap
cuis interlit
In erem
significat, est
testatam del
iudicium ac
Haloandru
terpretati N

iudicato faciendo mora facta non sit: Post latam autem sententiam, rem ex causa iudicati debere incipere, apparet ex l. si fundus. de pignor. §. si pluris. & §. creditor. & ex l. grege. §. etiam. eo. Vide Lortotum de mora axiom. 16. Bellonum supputat. cap. 12. Goueanum var. lect. lib. 1. c. 12.

Sed etsi non culpa ab eo] Cuiacius legit; sed etsi culpa omi-
missa negatiua. Pacio verò probatur scriptura Florentina dum illud culpa non recti, sed sexti sit casus; & ad verbū aberit proximè sequens subaudiatur seruus.

§. 13. Et de dolo teneri certum est] Officio tamē pratoris conuenit, vt ita det actionem, si alia actione agere non liceat l. pen. in fin. §. de in integ. restit. l. 1. de dolo. Vel, cum vtraque concurrat, alterius tantum mentio fit, altera suppressa, qua ratione non esse alia actio intelligitur; cū solus dolus allegatur vel solus metus.

L. 21. Si mulier. §. 3. Nec talem promissionem doris & illam esse] quia nēpe est bonæ fidei cōtractus talis promissio l. 1. C. de rei vxor. act. porro ad §. seq. Si metu coactus. vide Cuiacium obseruat. lib. 16. c. 40.

L. fin. Non est verisimile §. c. 19. à num. 7. & Brissonijs lib. 4. selet. Antiq. c. 1.

Tit. 3. l. 1. Hoc edito §. 2. Dolum malum seruus quidem ita desinit] Nō est con-
malum factum: hic definitur dolus malus vniuersaliter acceptus. porro de doli mali definitione scripsit librum integrum Petrus Velleius Gueuara. Præter quem vide etiā Præcium Inuersio. cap. 20. & ad §. seq. Boffium in tit. de examinib. reorum num. 10. & seq.

L. 7. Et eleganter. Hoc enim sic accipimus carere dolo] Colligit rem nulla alia actione saluam esse posse, quā actione de dolo. Cum enim emptor non admiserit dolum, ex empto propter dolum incidentem in cōtractum teneri nō potest: vel (quod verius est) in casu proposito venditio ipso iure nulla est: cū minor dolo persuasus est, vt videret seruum l. in causa. §. ita relatum. §. de minor. & l. 3. §. pro soc. Restitutio verò aduersus libertatem iam datam non permittitur, toto tit. C. si aduers. libert.

L. 9. Si quis affirmauit §. 2. Hæredes filij aduersus eos] Hæredes extranei sc. nam sui hæredes possunt agere de inofficioso, etiā si querela nondum præparata filius decesserit l. scimus. C. de inoff. testa.

L. 18. Arbitrio §. 4. Ne aliter obseruantibus, lex circumscrubatur] Lex; quæ vult causas criminales intra biennium terminari l. vlt. C. vt int. cert. temp. vt & ciuiles l. properandum. C. de iud. porro ad §. 1. huius legis vide Menochiū de arbitr. iud. ca. 207. ad §. 2. Goueanum var. lect. lib. 1. c. 38.

L. 22. Nā sefist. Perjury pena] Qui calore quodam peierauit, nō vt alterum læderet, à Deo tantum punitur l. 2. C. de reb. cred. Qui peierauit in re pecuniaria, fustibus castigatur l. si duo. §. vlt. §. de iureiur. Nec rectè nostri distinguunt inter iurandum per Deum, & iurandum per principem, inquit Pacius. Vide Io. Robertum lib. 2. recept. sent. c. 20.

L. 25. Cum a te pecuniam. Ex integro agere possunt] Si reus paratus est iterum iudicium prius suscipere l. 7. in princ. §. hoc tit. alioquin datur actio de dolo l. 20. §. 1. §. eo.

Tit. 4. l. 2. Nec per liberos. Coniunge l. 6. de vscap. l. 8. de munerib. & honorib. Ad honores pertinere diuus Seuerus ait] Ad quos alioqui non admittebantur ante 25. annū l. ad rempubl. §. de mun. & honor. quod aut sequitur; nō ad rem suā recipiendam: id ideo est sic constitutum, ne suo incommodo administrarent: videreturque de his sentire, qui curatorem acceperunt, quibus non debet committi administratio ante atatem legitimam §. cod. l. 1. in fin. & hic licet qui non acceperint curatores, administrant rem, & restituantur l. 3. C. de in integ. restit. mino.

L. 3. Denique diuus §. 4. Si ipse conueniatur] Ergo quod dicitur l. cum mandatū. §. eo. non habere beneficium restitutionis, accipe nisi ipse cōueniatur ita, vt euentu damnum passurus sit. porro ad legis initium vide Ræuardum varior. lib. 1. ca. 16. & Fornarium lib. 1. selet. c. 17. ad §. 1. ibi, Celsus igitur Respecto sua-
fit, Goueanum lib. 1. variat. lect. c. 12. ad §. 3. deniq; Io. Robertum Recept. sentent. lib. 1. cap. 2. Sarmientum lib. 3. selet. cap. 5.

L. 5. Si tamen. Mora ei fit] Cui fideicommissaria libertas relicta est, is nisi manumittatur ab hærede cum possit, nulla interpellatione facta, moram intelligitur pati in re: & ideo liber habetur, l. cum vero. de fideicomm. libert. Qui si inter has moras captus sit, quasi liber restituetur si minor fuit, quod eius interfit restitui ex ea causa l. 3. eo.

**L. 7. Ais pra-
tor §. fin.** In eremodicijs ei subuenitur] Ererodicium, vt ipsa vox significat, est desertio litis, cum sc. reus vel actor litē contestatam deserit. vadimonium autem reus duntaxat, ante iudicium acceptum deferere dicitur. vnde apparet malè Haloandrum eremodicijs desertionem vadimonij interpretari Nouel. 68. vide l. properandum. §. fin. autem. & §.

cum autem eremodicijs. C. de iud. l. cum querebatur. ff. iud. sol. itemq; Goueanum lib. 1. variat. lect. c. 40.

Vel stilis alio erit in ad] in factum subsidiaria, puta. ad quam decurrit prætor, cum aliæ deficiūt l. qui seruandar. §. de præscript. verb. l. 7. in princ. de pact.

Ex facto quæsitum est.] vide Menochium de arbit. iud. §. 2. q. 7. à num. 69.

Pro iurisdictione sua] inter eas personas sc. quibus ius dicere possunt, §. eod. certè magistratibus municipalibus hoc non tribuitur, vt nec ea omnia, quæ magis sunt imperij quàm iurisdictionis l. 4. de iurisdic. l. ea que. ad municip. ad initium autem huius legis vide Vvaltherum lib. 1. Miscellan. c. 31. ad §. 1. Forcatulum dialog. 99. vers. 4. ad §. 4. Couarruiam lib. 2. Resolut. c. 3. Roscium lib. 2. Memorabilem cap. 7. & 8. Padilla. in l. 2. de rescind. vend.

Nisi si mandatū eius gestum erit] Gestum à tutore vel curatore, videtur ab iplo pupillo gestum. Itaq; cum restituitur pupillus aduersus illud, restitui videtur aduersus id quod gestit, l. 3. si tut. vel curator interue. C. Sic & l. §. vlt. de constit. pec. gestum autem à procuratore non censetur à pupillo gestum, Vnde nec eius rei nomine actio pupillo competit, l. 1. de verb. oblig. Sed cum procuratore tantum mandati agit, l. 49. §. vlt. de acq. poss.

Scanola noster aiebat] Hoc emendatur l. vlt. in fi. C. de rep. hæ. vide Couarruiam lib. 1. Resol. ca. 5. Vallam tract. minor §. 2. 6. ad §. 4. aut consule Gilbertū Regium li. 2. ἐπαυρογαγῶν cap. 6. & Pilæum quæst. 63.

Omni modo præstanda restitutio est] Hic pater nōdum tenebatur, nec conueniebatur. Sed futurum erat vt teneatur, si filius restitutus non esset & indicatum esset l. 3. §. idem scribit. §. de pecul. Vnde quia filius, iniquior fortè patri, nōlebat restitui, permillum est patri, qui vt legitimus defensor interueniebat, restitutionem filij nomine impetrare, etiam eo inuito. secus est, cum pater iam de peculio teneatur, & obligatus est, l. 3. §. eo. Vide Couarruiam Resol. c. 6. lib. 1.

Executionibus penarum] alij, in exemptionibus penarum. sed rectior videtur Florentina lectio: vt sint executiones persecutiones penarum, quemadmodum in l. centum Capua. §. de eo quod cert. loco. Ceterum vide ad hanc legem Corasium lib. 2. miscell. cap. 14.

Quod pater eius non ipsa contraxerat] Non enim restituitur ex hoc edito pupillus, nisi cum quo aliquid gestū est, l. 2. & l. 11. §. ex facto. §. eo. ad vers. Quia tamen lex. vide Sarmientum lib. 1. selet. cap. 14.

Qui prius quam nasceretur & fuscipitū amissit] atqui præscriptiones non currunt aduersus pupillum, l. 3. C. de præscript. 30. vel 40. ann. nec aduersus minores l. vlt. C. qui & aduer. quos. sed scire licet multum interessē inter prescriptionem, & vscapionem: qui enim vscapit non prescribere, vel excipere temporali exceptione, sed dominiū acquirere dicitur l. 3. de vscap. Ideo lite contestata perficitur vscapio, & aduersus eum qui natus non est, & iacente hæreditate. l. nunquam. §. vscapum. de vscap. Vide Lortotum de concept. axiom. 9.

Ad quos bona perueniunt eorum] Ita interpretatur E-
dictum Vlpianus Iurisconsult. quasi ad eos dumtaxat pertineat, qui adoptione vel emancipatione statū mutarunt. non vt his subueniatur; sed aduersus hos. Paulus tamen & Caius ita produunt, vt emancipatis etiam restituantur actio, vel adrogatis qui in re castrensi contraxerint §. l. 7. 8. & 9.

Hi qui capite] vide Cuiacium obseruat. lib. 7. c. 11. §. 2. Nisi in imaginariam) hæc sublata est quidē hodie; sed tamen nihilofcius qui emancipantur etiam nunc capite §. 1. minuuntur iuxta Salomonium ad l. Gallus. §. Quod si nepos. de liber. & post, vide etiam Briffonium lib. 1. selet. cap. 11.

Quæ in iure alieno personis positæ deferuntur] quidā legunt; in iure agnationis: sed lectio Florentina intelligi potest; in iure alieno, id est, quæ ius ex lege in aliena hæreditate habent. l. quo tutela. §. de Reg. iur. alij legunt etiam; quæ iure antiquo proximis personis deferuntur. pessimè autem Haloander addita de suo negatiua interpolabat; non deferuntur. Vide Ant. August. lib. 1. Emend. cap. 2. Goueanum variat. lect. lib. 2. c. 12. Emanuelem Zoares lib. 1. obseruat. cap. 16. & qui hunc refellit Cuiacium lib. 9. obseru. cap. 17.

Renocatur isto priuilegio] Priuilegium hic vocat extra ordinariū auxilium, quod est causæ non personæ; nec omnibus iure communi competit, sed absentibus, l. 157. de reg. iur. Sunt enim & alia priuilegia, de singulis personis lata, quæ non nisi comitijs centuriatis ferri potuerunt olim l. 8. §. de leg. & l. 1. de constit. princ.

L. 11. Verū vel de dolo.

§. 2.

L. 16. In cau-
datis. §. fin.

L. 23. Cū man-
data.

L. 24. Quod si
minor §. 2.

L. 27. Patri
pro filio.

L. 37. Auxi-
rium.

L. 38. Aemi-
lius.

L. 45. Eius ei.

Tit. 5. l. 2. Per-
sinet.

L. 7. Tutela.

Tit. 6. l. 4.

L. 8. legatis. Legatis quoque municipiorum succurritur) Ex verbis edicti non succurritur his legatis, quod reip. causa non absint, quæ per excellentiam Romana intelligitur, non etiam municipij, l. 27. §. Hac clausula. arg. §. Sed sus quide. Instit. de iur. nat. gent. & civ. vide Couarruiam Resolut. lib. 4. cap. 8.

L. 9. succurritur. Inclusos veluti latumias) Latumia sunt lapidicines, & loca cæsis lapidibus execta. Vide autem Cottam in Memorialib. Ferendum lib. 1. explicat. cap. 15. & Menochium de arbitr. iud. cal. 301.

L. 24. sed & ad eos. Qui conventi frustrantur) Seculo Pauli conventio iudicialia non interrompebat silentium longi temporis, hic: nec cõtestatio v. fucapionem, l. si post. 7. de rei vind. Cui rei medetur l. 3. & 7. C. de præscr. 30. vel 40. ann. & l. 2. C. de annuali except. frustrantur autem, id est, morantur, l. si caluitur. 7. de verb. sign.

L. 26. §. 7. Gaius Cassius nominatim edicebat) alij dicebat, sed male. quis enim nescit hoc prætorium esse verbum? similis tamen error est in l. Barbarius Philippus. de off. prætor. 5. nec tamen soli prætores edicebant, sed omnes omnino magistratus. sic enim edicunt Piso & Gabinius Coss. vt Senatus qui vestem propter Ciceronem mutarat ad vestitum rediret. Edicunt Cens. apud Gell. lib. 15. cap. 2. sibi Latiorum Rhetorum scholas non placere. Edicunt Tr. pl. apud Ciceronem Verrin. 4. ne quis Romæ esset, qui rei capitalis damnatus esset. Cæterum ad §. 4. vers. Sed & si. Vide Io. Robertum lib. 4. sentent. c. 21. ad hunc §. 7. ciuem meum Ræuardum lib. 5. varior. c. 19.

§. 9. Sive habuit procuratorem sive non) atqui contra videtur facere l. 39. j. eo. sed quidam, reiecta Duareni opinione, existimant restitui eum qui procuratorem reliquit, si per eum non est defensio, vti has leges etiam inter se conciliare videtur Eguinarius Baro. præter quem vide etiam ad hunc §. Io. Robertum lib. 3. recept. sentent. c. 1.

L. 28. Nec non & si quis. §. 5. Exemplo rescissoria actionis) Vt rescissoria actio datur ei, cuius res vlcupta est, cum abesset reip. causa, ita etiam si eius possessionem nactus fuerit, & ab eo vindicetur, datur ei exceptio. vnde falli videtur Goueanus varior. lect. lib. 1. c. 46. Vide etiam Ræuardum lib. 4. varior. ca. 5. & Cuiacium obseruat. lib. 7. c. 31.

L. 32. Absesse. Scripsere ad hanc legem præter alios Leodegarius à Quercu, Cuiac. lib. 12. obseruat. c. 33. Sigonius lib. 1. de iur. ciuium Rom. c. 15. Brissonius select. Antiq. lib. 4. c. 14.

L. 39. Is qui resp. Volens restitui non auditur) Hoc pertinet ad posterius caput edicti: & interpretabimur hoc modo: Volens restitui contra eum qui reipub. causa absuit, & procuratorem reliquit, non auditur, l. item ait prætor. §. hac autem restitutio. s. eod.

Tit. 7. De alienatione) Ad hunc titulum scripsit Adrianus Puluerus: & multa Cuiacius lib. 10. obseruat. ca. 3. ac rursus in paratitl. Vide etiam Lud. Vitalem lib. 1. varior. lect. c. 17. & l. 24. in fin. j. Commu. diuid.

L. 4. Itē si res. Qui tanti habuit re carere) Rectum fuisset, aiunt viri docti; Qui tanti habuerit non litigare, vt etiam re ipsa careret, sed illo modo dixit etiam Epigrammatographus, Ignoscas petimus Vaceras tanti Non est, vt placeam tibi, perire. Atque de illo tanti, habuit multa ciuis metus Curtius eiq. 5. lib. 1. c. 46.

Tit. 8. l. 1. Compromissum ad similitudinem) Dictum est compromissum, quod vltro citroq; litigantes promittunt penam, si non steterint sententia arbitri. quæ promissio cum per stipulationem fieret, Pauli seculo condici non potuit, sed pacti exceptio competijt l. 11. j. eo. l. vlt. C. eo. vocatur autem receptum quod a compromissario iudice compromissum litigatorum recipiatur. l. Rem nō nouam. Cod. de iud. vide Corasium miscell. lib. 4. c. 18. & rursus lib. 5. c. 11. Cuiacium obseruat. lib. 10. cap. 38. Lud. Vitalem lib. 1. varior. lect. cap. 4.

L. 11. litigatores. §. 3. Nudo pacto fiet compromissum) Quod valet ad excipiendum, cum rem tenemus: licet non valeat ad agendum in eos qui rem tenent, l. iuris gentium. s. de pact. ex eo autem competit exceptio pacti, non rei iudicata, vt l. 2. s. eo.

L. 19. Qualem autem sententiam) Ex hoc tractatu sumpta est l. si opus. de oper. nou. nunc. vbi Vlpianus hæc sic disseruit de sententia verborum. quæ tamen verba interpretatur Balsamon, ad Canon. Iust. 27. an iniustam.

L. 21. Quid tamen. §. fin. Agi ex stipulatu non poterit) modo nihil interfuerit citius paritum esse arbitrio, §. vlt. de societ. Instit. porro ad initium huius legis vide Cuiacium obseruat. lib. 12. cap. 2. ad §. 1. Si arbiter. Ræuardum protribunal. cap. 21. ad §. 9. Si quis ex litigatoribus. Ioan. Robertum recept. sentent. lib. 2. cap. 12. ad §. fin. Menochium de arbitr. iud. lib. secundo cap. 8.

Celsus ait) Purgatio moræ non solum liberat reum in teritu rei, l. 73. de verb. oblig. sed à pœna post moram ipso iure debita, l. 19. quando dies legat. & purgatur mora vsq; ad litem contestatam, non solum in faciendi obligationibus, l. 84. & l. 137. de verb. oblig. sed etiam dandi. Si modo non interfit prius datum vel factum esse. Vide etiam Io. Robertum recept. sentent. lib. 2. c. 18.

Si plures arbitri) ad Alciatum lib. 9. parerg. c. 14. & Molinæum ad Consuetud. Parisienf. tit. 3. §. 33. glof. 3. & rursus ad l. 1. §. si stipulanti. de verb. oblig. num. 13. Couarruiam lib. 1. varior. resolut. cap. 2. & Cuiacium obseruatio. lib. 12. cap. 16.

Nam τὴν δυνάμει) Cum à fideiussore petitur, per quandam (vt ita dixerim) possibilitatem à reo petitur, cum, si fideiussor soluat, contra reum actionem habeat. Vide Alciatum dispunct. lib. 2. c. 9.

Si pœna commissæ sit) Nam semel commissæ pœna soluitur compromissum, ait Paulus l. si duo rei. §. vlt. j. eo. vnde de sumenda est interpretatio huius loci. falluntur igitur qui hic legunt: si pœna compromissa sit. Accursum interpolat, nisi pœna compromissa sit, vide l. 11. §. 1. s. eo. & ad §. 7. De liberali. Guilelmum Fornerium Select. lib. 2. c. 23. rursusq; contra eum Cuiacium obseruat. lib. 9. c. 37. ad §. 16. Quæstium. Præteium inuersio. c. 29. & 30. ad §. 10. Si si fuerit. Ræuardum de præiudicijs lib. 2. c. 5.

Ne minor 20. annis iudicare cogatur) Non cogitur quidem, sed tamen, si velit, iudex esse potest; eiusque sententia valet, modò non sit minor decem & octo annis, l. quidam. j. de re iudicat.

Nauta) Vide Peckium ad tit. ad rem nauticam pertinentes. Tit. 9.

Ait prætor) Vide Lud. Vitalem lib. 1. var. lect. ca. 2. & Alciatum lib. 3. dispunct. c. vlt. lib. 1. parerg. c. 43.

Quod χεῖρ ἐμβολῶν) ad hic quoq; Alciatum lib. 1. parerg. cap. 44. & ad τὸν Μεδίαστίνι Ræuardum lib. 5. varior. cap. 20.

Hic agitur de actione quasi ex maleficio; supra actum fuit de actione ex contractu. Vide Cuiacij Paratitla. & mox Alciatum lib. 1. parerg. c. 43. itemq; ad §. Hac iudicia. Gilbertum Regium lib. 2. ἐναγποφαιῶν cap. 7.

IN DIGESTORVM SEV PANDECTARVM LIBRVM QVINTVM NOTÆ.

De iudicijs, & ubi quisque) Titulum hunc non esse generalem, vt volunt quidam, docet Cuiacius lib. 7. obseruat. cap. 32. vide & Præteium de inscriptione hac Inuersio. cap. 31. Rainaldum Corsum lib. 3. Indagat. c. 1. Ræuardum protribun. cap. 5.

Lex Iulia iudiciorum) lata à Julio Cesare, teste Suetonio in eius vita. Vide Brissonium select. Antiq. lib. 4. sisse. §. 1. cap. 7.

Compelletur iudicium accipere, quam inuenire eos) scilicet potius, quæ phrasia Iurisconsulti per familiaris est. male autem harum rerum imperiti interpolant hoc totum addito magis, de suo. vide Augustinum emend. lib. 2. cap. 8. & ad sequentia Brissonium select. Antiq. lib. 3. cap. 4. Cuiacium lib. 11. obseruat. cap. 9. & Menochium de arbitr. iud. lib. 1. quæst. 74.

Moribus famina, & serui) Vide Aristotelem Polit. 1. L. 12. Cũ prætor. cap. 8. & causam intelliges cur veterit Iustinianus mulieres negotij alicuius arbitras constitui, l. vlt. Cod. de arbitr. Innocentius tamen tertius contra scripsit cap. dilecti. de arbitr. ad etiam Ioan. Robertum lib. 3. sentent. c. 23. Bellonum lib. 3. supputat. ca. 10. Gillotum de iurisdic. lib. 2. c. 22. & 23.

Filius familias iudex) Alij reponunt contra fidem veterum librorum; filij familias. Vide Cuiacium obseruat. lib. 13. c. 18. & lib. 8. c. 9. Zazium part. 1. Antinomiar. 22. Gilbertum Regium Noforinum lib. 1. ἐναγποφαιῶν c. 14.

Non ex crediti causa debeatur) negatiuam Haloander præter omnium membranarum auctoritatē, & quod capitalius est, præter & contra rationem hinc sustulit. Vide Ant. Augustin. lib. 2. Emend. c. 17.

Fideiussoris obligatio in pendenti) contraria videtur huic legi l. 40. j. ad leg. Aquil. sed Basilicò interpres sic conciliant, vt non ex contractu conditionali ante conditionem, sed ex delicto admisso agatur.

Τὸ κοινοῦ τῶν δεσάλων) Haloan. substituit τῶν σιρα κισιῶν, sed fide & mente non bona; vt colligere est ex l. qui carn. ad legem Iuliam de vi publ. vbi tamen hoc rescriptum tribuitur Diuo Pio, Hadriani successori; forte quia

quia idem quod Hadrianus; Dicus Pius quoque referi-
psit, qui Hadriano plurimum detulit. Idem autem ab v-
troque interdum rescriptum fuisse apparet ex L. *Papinia-*
nus in fin. de inoff. Vide Cuiacium lib. 5. obseruat. cap.
15. & lib. 2. cap. 32. Itemque Constantium Landum preter-
mission. cap. 5.

L. 48. Pars li-
terarum.

Tōs ἀρχοντας) Prætores vertit Haloander. in quo re-
prehenditur ab Alciato; qui hoc nomē magistratus apud
Athenienses fuisse ait. Ant. autem Augustinus vir ampliss.
id de omnib. magistratib. puincialib. accipi posse putat,
& cum eo doctissimi quique faciunt vide Alciatum lib. 4.
dispunct. cap. 6. & Augustinum ad l. *ἐιδέται* de tutor. &
curat. dat.

L. 49. Vendi-
tor.

Et cogi pronuntiare) Non ab ipso quidem qui eum de-
dit, si sit priuatus. l. 13. supra de iurisd. sed vel ab ipso præsi-
de, si in prouincia remaneat, vel ab eius successore. vide
Cuaruuiam practic. quæst. cap. 8.

L. 54. Per mi-
norem.

Per minorem causam maiori) atqui l. 4. j. de publ. iud. ait
interdum euenire vt præiudiciū iudicio publico fiat. verū
lex illa de iudicijs loquitur, in quib. ciuilitet & criminaliter
agi potest. & dictio, interdū, ostendit illic exceptionē huius
regulæ tradi. Vide interpretes Basilicōn. Io. Robertū lib. 1.
Senten. c. 13. & Ræuardum meum li. 2. de præiudicijs c. 7.

L. 59. Si locus.

Coniunge l. eum qui. de iurif. l. iudex. de re iud. l. nemo.
de reg. iur.

L. 65. Exigere.

Exigere dotem mulier debet illic) Vide Io. Robertum li.
1. sentent. cap. 4. & Augustinum Beroium quæst. 108.

L. 68. Ad per-
emptorium.

Hoc ordine venitur) Consulatur Duarenus lib. 1. disput.
c. 7. Ræuardus prottribun. cap. 3. & Io. Robertus lib. 3. sent.
iur. cap. 17.

L. 77. In pri-
uatis.

Iudicem habere potest) Conciliaui hanc legem, inquit
Ruffardus, cum l. qui iurisdict. s. de iurisdic. Cuiac. vero
existimat nihil distinguendum esse inter, ius dicere, & iu-
dicare: sed in eo versari differentiā, quia iudicare potest, vt
hic; sed non debet vt ibi. vide Corasium lib. 4. Miscell. c. 9.
& Duarenus lib. 1. disputat. cap. 5.

Tit. 2.

De inofficioso) in hunc titulum scripsit præter alios
Eguinarius Baro tom. 3. Præcius catapodisimat. lib. 2. &
Ræuardus de auctoritate prudentum cap. 13.

L. Papinia-
nus.

Litis ordinanda gratia) quemadmodū ad ordinandū
iudiciū petitionis hæreditatis adicio, & bonorū possessio
ad bonorū possessorū actionem præcedere debet, ita & ad
querelā inofficiosi ordinandā, inuenta est hæc bonorum
possessio, quæ ob id gratia ordinandæ litis impetrari dicitur,
Græci interpretes ad l. Postumus s. vlt. & l. seq. s. eo. Vi-
gilius ad tit. de inoff. Inst. præter quos vide Cuiaciū lib. 9.
obseruat. c. 14. Contiū lib. 1. lect. subsci. c. 3. Gilbertū Regiū
lib. 1. ἐναγγοφάων cap. 27. Brissonium select. Antiq. lib. 4.
c. 19. ad §. porro 3. Papinianus vide Corasium lib. Miscell. 6.
ca. 11. ad §. 6. Si quis mortis Forcatulum dialog. 35. num. 4.

§. 8.

Qui non queritur) i. qui tacet, & nō agit querela: aliud
vero dicendum est, si questus sit, id est de inofficioso ege-
rit, & postea non agere constituerit, aut tempore exclu-
sus sit l. si ponas 23. s. vlt. j. eod.

§. 9.

Quarta autem accipietur) De quarta legitima scripsit
Hotomannus vol. 1. disputat. ca. 2. & Martresius in notis
cap. 5.

§. 16.

Libertates ipso iure non valent) Hoc emendatur Nou.
115. vt cum de appellat. §. Si hæc ita. In qua sancitur, vt te-
stamentum inofficiosum fiat irritum, quantum ad insti-
tutionem hæredis, cætera autem firma permaneant.

L. 21. Eum
quis §. 2.

Idem respondit) Contraria huic responsio videtur l. 21. §.
neptis. ad Sillan. videtur, inquam, nō est, in illam enim
dolus hæredis punitus est. vide Cuiacium lib. 15. obseruat.
cap. 12.

L. 24. Circa
inofficiosi.

Quid enim si fratre agente) Vnus forte erat honestus,
alter vero infamie nota adspersus l. fratres C. de inoff. test.
vnde pro parte huius rescinditur testamentum.

L. 27. Si in-
staura.

De inofficioso testamento) pugnare hoc videtur cum l.
cum mota C. de transact. verum in ea lege is qui trans-
egerat partem bonorum suscipere debebat, & a lite disces-
serat: in hac vero lege, sub alia pactione transactum erat,
quæ litē omnino non perimebat, aut certe si litem ter-
minaret, nullam bonorum partem tribuebat. Vide Co-
uaruuiam practic. quæstionum cap. 6.

L. 28. Cum
uater.

Hic illud adnotatum) non tamen reprehensum, ne pu-
gnet hoc responsum cum l. 8. §. vlt. s. eo. sed obseruatum,
quomodo vlturpatur l. debitor in fi. de leg. 2. j. atq; ita qui-
dem Ruffardus has leges conciliat. Stephanus vero Græ-
cus interpres sic antinomiam hanc tollit, vt dicat; decre-
tum Hadriani tunc locum habere, cum non agit filius de
inofficioso testamento, sed cum agit ex tacita voluntate
matris. Vide præter Cuiaciū à Gothofredo hic quoq; al-

legatum Curtium nostrum lib. 3. ἐιδέται ad fratrem c. 35.
Fornarium lib. 2. select. cap. 16. & eundem Cuiacium ad
l. Titius j. de liber. & postum.

Si hæreditatem petam) Aliud dicendum videretur in
speciali actione l. non potest. s. de iud. Vide autem ad hanc
legem Couaruiam practica. quæst. cap. 12.

Vide ad hanc legem Martresium in notis c. 1. 6. & ad §. 1.
Ita demū. Gilbertum Regium ἐναγγοφάων lib. 2. cap. 20.

Ne singulis iudicijs vexaretur) id est, singularum rerum
vindicatione, quam hæres (in quem omnium rerum do-
minium à defuncto transit l. cum hæredes de acquir. poss.)
intendere potest l. in rem j. de rei vindic.

Vtilem actionem aduersus eum dari) quo casu filius nō
tenetur; nec conueniri potest, puta si procurator filii hac
lege vendiderit, ne filius teneatur. ita nihil repugnabit
l. 2. & 3. C. de quadrienn. præscr. ad §. seq. porro vide Cui-
acium obseruat. lib. 9. cap. 25.

Quo virtus cedere debet) Interdictum vn de vi cedit, quæ
hæreditatem cum actionib. restituit; pœnam vero ratione
interdicti vnde vi exactam non restituit; quia extrinsecus
proficiscitur l. at vbi j. & l. item veniunt s. non solum j. eo.

Quamdiu iudicatis conueniatur) Accursius legit diser-
tim; non conueniatur, qua super re vide quæ scribit ampliss.
Ant. Augustinus Emend. lib. 1. cap. 3. & ad §. 6. Pridie Idus
Alciatum lib. 5. parerg. cap. 10. ad §. petitam it. Menochiū
de arbitr. iud. cas. 22 c.

Pretium eius successisse) In hæreditatis petitione non
res hæreditaria vendita petitur, sed hæreditas, quæ est v-
niuersitas, & complectitur pretium rei venditæ. Idemq;
est in alijs reb. vniuersalib. In reb. autem singularib. sola
res debetur, quæ cum abest aut perempta est, iam nihil
debetur. itaq; pretium nō succedit in locum rei l. qui vas
§. vlt. de furt. & l. venditor. de hæred. vel act. vend.

Quamuis in iure erret) Error iuris in damnis rei suc-
mittendus non nocet. Itaq; non nocere debet huic bo-
næ fidei possessori, qui damnum tantum vitare studet, nō
lucrum consequi. nec enim eo quod bonæ fidei possessor
est, fructus suos facit l. 20. s. eo. Vide porro ad hunc §. Vi-
talem lib. 1. variar. lect. c. 24. & Petrum Peckium nostrū ad
c. poss. de Regul. Iur. in 4. & ad §. 11. Consulatur Forcatulum
Auarij cap. 2.

Si quis re sua lauitur) Præter Duarenus vide hic Io. §. 14.
Robertum lib. 3. sentent. iur. cap. 5. Martresium in notis
cap. 7.

Non minuendi fideicommissi) Ita Græca loquendi figu-
ra eleganter Iuriconsultus vt sæpe alias, subaudiri voluit
gratis, causa, nomine aut simile quid. de quo genere abun-
de multa vide apud elegantissimum Antonium Augusti-
num Emendat. lib. 2. cap. 1.

Licet à lupanario perceptis sint) Ne honesta interpreta-
tio non honesti quæstus luctum possessori faciat. l. si pos-
sessor j. eo. percipiendæ autem ex inhonesto quæstu non
venient. l. generaliter j. de vltimis.

Sed si ipsi) Vide Cuiacium obseruat. lib. 15. cap. 12. & ad
§. fi. Ioan. Robertum Recept. sent. lib. 3. cap. 5.

Sed benignus est) Propter naturam iudicij bonæ fidei:
nam in stricti iuris iudicio aliud obseruatur l. domum C. in cæteris.
de rei vindicat.

Indefensum ius suum relinquere) Bonæ fidei possessor
moram non facit, ius suum defendendo, itaq; non tene-
tur ob interitum rei etiam post litem cōtestatam. l. scien-
dum. & l. sed & si. de vlt. j. quemadmodum malæ fidei
possessor qui moram fecit. l. item si in fin. de rei vind. j. &
hoc inter se differūt hi possessores. Vide etiam Io. Rober-
rum Recept. sentent. lib. 1. cap. 13.

Vel quantum testator iusserit) Si modo facultates te-
statoris fuerint soluendo l. 1. in fi. & 2. ad l. Falcid. vide por-
ro Corasium ad l. qui liberos, de ritu nupt. num. 24. Moli-
næum in Confuet. Parisien. p. 1. §. 1. gloss. 5. num. 94. Ant.

Quædam denique lib. 1. quæst. iur. cap. 5.

De possessoria) Hactenus dictum est de directa hæ-
reditatis petitione: deinceps de vili discretetur, cum enim
bonorum possessores, & fideicommissarij summo iure nō
essent hæredes, re tamen ipsa essent, & in locum hæredū
in omnibus succederent titu. de bon. poss. §. quos autem
Instit. & l. 1. in princ. ad Senatūconsultum Trebell. equum
fuit dari illis vtilem hæreditatis petitionem.

IN DIGESTORVM SEV PANDECTA-
rum librum Sextum Notæ.

Per hanc autem actionem) Vide Ioan. Robertum lib. Tit. 1. l. 1. p. 8.
sentent. Iur. 1. cap. 13. quod autem statim præcedit, quæ so-
actiones §. 2.

to continentur propria hæc est Iurifconsultorum locutio. teste Seneca lib. 2. natur. quæst. cap. 1.

L. 5. Idem Pō-
ponius §. 1. Sed si plumbum) vide præter Alciatum, à Gothofredo allegatum, Forcatulum Dialog. 38. num. 3. & cum Vlpiani rationi non sit locus de hac specie idem statue quod de superiore.

§. 3. Utilem in rem actionem dabant) Utilem in rem actio datur, directa non datur. l. adeo §. ult. & l. sed si ex meis. de acq. rer. domi. quæ competit ei in cuius fundo coaluit arg. §. si quis ex aliena. de rer. diuis. institut.

L. 8. Pompo-
nii. Neque in hereditaria petitione) Id est, iuris ipsius, quod est temporale, nec possideri potest pro diuiso. Nam si hæreditas pro reb. hereditarijs accipitur pro diuiso potest possideri l. i. §. si ego. si pars her. pet.

L. 9. Offi-
cium. Ad hanc legem vide quæ scripserunt Ant. Rub. ad l. naturaliter §. nihil commune de acquir. possession. numer. 227. Gomezus Inst. de act. §. 1. num. 10. Franc. Viui. lib. 1. communium opinionum sub §. actio. verif. Rei vindicatio opin. 10.

L. 15. Item sē
Serberatum. Si quis rem ex necessitate) Vide Hadrianum Puluæum de rei alienæ distract. cap. 2. Pileum quæst. 42. Emanuelem Zoares lib. 1. obseruat. cap. 2.

§. 2. Modico honoris gratia possessori dato) Ita Apuleius in Apol. 2. ad Claudium Maximum: Rumpi tabulas istas inbe, Maxime, inuenies filium heredem, mihi sero tenue nescio quid honoris gratia legatum, ne si quid ei humanitus accidisset, nomen, maritus, in uxoris tabulis non haberem. adi Duarenum lib. 2. disput. cap. 35. Forcatulum dialog. 18. nu. 5. Cuiacium lib. 2. obser. cap. 9.

§. 3. Si seruus) Faciunt huc quæ scribit Io. Robertus lib. 1. sent. iur. cap. 23. & Pileus quæst. 104.

L. 16. Virque
autem §. 1. Culpa non intelligitur) Vide Menochium de arbit. iud. lib. 2. cap. 61. & ad præcedentia, præter Cuiacium, Robertum vbi s.

L. 18. Si post
acceptum. Vtu hominem cepit) Quæ tamen vfucapio nihil ei prodest, cum eum reddere debeat. l. mora. de rei vindi. & l. neo bona. C. de præscr. long. temp.

L. 21. Si à bo-
na fides. Quo minus enim petitor) alij nihilominus vnde quidam faciebant, cominus. i. cominus, & recta via absq; cessione. vide Cuiacium lib. 11. obseruat. cap. 39.

L. 23. In rem
actio §. 3. Licet de pictura quidam) Partic. licet corrigit. non est i- gitor contraria, l. quæ ratione §. sed non vtrj. de acquir. rer. dom. & §. si quis in aliena Instit. de rer. diuis.

§. 5. Item quacunque alijs iuncta) Vide Bartolum ad l. centu- rrio 2. opp. vbi Rip. num. 31. de vulg. & pupill. Tiraquellum in tractatu de legib. connubialib. par. 5. gloss. 1. num. 25. ibi Ferruminatio. Alciatum lib. 4. de verb. signif. & lib. 6. parerg. cap. 2. Marianum Socinum in tractat. de oblig. libel. 18. num. 10. in 15. vol. tract.

§. 6. Tignum alienum) adi ciuem meum Ræuardum ad leg. 12. tab. cap. 20.

L. 38. In fun-
do. Ad hanc legem vide Tiraquellum de Retract. §. 15. gloss. 1. & seq. Felinum ad c. cum causam num. 28. ex. de sentent. & re iud. Cagnolus ad l. ea est natura nu. 11. & 15. de Reg. iur. Marfilium singul. 177.

L. 44. Fructus pendentes) Pete interpretationem huius legis à Zazio par. 2. Antino. 6. & Couarruua lib. 1. Resolut. cap. 3.

L. 47. Hac si
res. Possessionem eius rei non traditum iri) Etsi cauere non debeat, actiones suas se ei præstaturum. cautiones autem sunt diuersæ. itaq; magis diuersa est hæc lex l. is qui j. eod. quam contraria.

L. 57. Is à quo.
Vide Fel. ad cap. cum super col. 3. num. 11. in med. ex. de re iud. Afflict. decif. 15. num. 2. Bart. ad l. si alienam in fin. Sol. matr. Iasonem & Decium ad l. nam & si fur. si cer. pet. Couarruuiam deniq; practic. quæst. cap. 16.

L. 61. Mini-
cius. Nam proprietatis totius nauis) quod factum est ex aliena materia sequitur dominum materia, iuxta sententiam Sabinianorum §. cum ex aliena. de rer. diuis. Instit. quod tamen ex Iustiniani emendatione profectum est. porro quæ sit differentia cum in inscriptione huiusmodi capitum reperitur, ex Minicio, quæ, cum scribitur, ad Mini- cium docebit te Ant. August. Emend. lib. 1. cap. 6.

L. 68. Qui re-
stinere. Hanc legem explicant Corasius lib. 6. Miscellan. cap. 1. & ad l. in actionib. de in litem iur. p. 268. Duaren. de in lit. iur. num. 44. Loxiotus de action. axiom. 64. & de eo quod interest. axiom. 17. 69. & 74. Alexander ad l. si prius nu. 44. de no. oper. nunc. ad l. in actionib. num. 9. de in lit. iur. & ad l. naturaliter §. nihil commune num. 48. de acq. possess. Rimum ad §. 1. Inst. de donat. nu. 51.

L. fin. Se non possidere) qui negat se possidere, non conueni- tur quidem ille, sed si mendacio negauerit, transfertur possessio in actorem. atque hoc cum specialiter negat. vide Hippolyt. singul. 242. sed quid si dicat se alieno nomi-

ne possidere? Adi Afflict. decif. 18. Felin. c. ex tenore titi. 3. ex. de Rescript. Iasonem ad §. omnium Instit. de act. nu. 68. vsq; ad nu. 99. deniq; Mar. Antonium Cucchum Lapum qui scripsit ad hanc legem allegat. 64.

Vi & habeat actionem) Quod si rem suam esse iuraue- rit, actione in factum experietur, si, qui derulit iusiuran- dum, rem possideat. l. sed et si possessor. in princ. §. proinde. j. de iureiur.

In Vectigalib.) Vide Forcatulum dialog. 19. nu. 3. Ræuar- dum lib. 1. Varior. cap. 5.

Que & vfucapi non possunt) Nisi dominus etiam misso in possessionem aduersario, damni infecti cauere noluerit, & per contumaciam suam passus sit iuberi à prætore eum possidere l. si finita. §. si de Vectigalib. de dam. infect.

Vectigales vocantur) §. adeo Instit. de loc. & conduct. vn- de emphyteutæ perpetuarij vocantur l. i. C. de locat. præd. ciuil. & eorum ius perpetuarium l. 2. C. de off. Com. rer. priuat. Potest tamen fundus dari in emphyteusim ad tempus, si in contrahendo hinc exprimat No. 7. §. aliena- tionis. §. §. emphyteusim. & No. 120. §. licentiam. Vide For- catulum Dialog. 19. per totum Io. Robertum lib. 3. senten. Iur. cap. 28. Rim. ad Rubr. Inst. de donat. num. 295. & seq. Ariam Pinellum in Repetit. ad l. i. Cod. de bon. mater. in 3. par. solut. 474.

Lex hæc est coniungenda cum fine primæ, & intelli- genda de ijs, qui conduxerunt à municipio aliquo & ciuitate, qui tametsi non sint emphyteutæ, nec habeant omnia iura emphyteutica; hoc tamen habent, vt in rem a- gere possint. arg. l. i. de loc. publ. fru. Id quod vtilitatis publicæ causa comparatum est. Quod si quis a priuato quid conduxerit, sed non ad modicum tempus, eadem actio- ne experietur causa cognita l. i. §. quod ait prætor de super- ficieb. Vide Sarmientum lib. 3. select. interpretat. cap. 2.

IN DIGESTORVM SEV PANDECTARVM
Librum septimum Nota.

Dare autem intelligitur) Adi Doctores ad l. 3. §. & ha- rum. de verb. oblig. in primis Socinum. & Aretinum Instit. de Action. §. æque in 2. col. ver. 8. præmittit. Claud. Marmet. in Repet. l. naturaliter §. nihil commune sub num. 11. verif. Sed tu declara. de acq. possess.

Omnis fructus rei) Consule Molinæum in Consuet. Pari- sien. p. 1. §. 1. gloss. 1. num. 40. cum seq. & Cuiacium lib. 9. obseruat. cap. 18.

Quoniam igitur omnis) Vide Gueuarram in Cic. Topi- ca p. 27.

Vel salarium, vel alimenta) alij legunt: vel solarium, vt sit illud vectigal quod pro solo penditur l. 2. j. ne quid in loco publ.

Cassius quoque scribit) vide Cuiacium lib. 11. obseruat. cap. 36.

Seminarij autem fructum) vide Vlpianum l. 4. §. 1. Arb. L. 9. Item sē fundi §. 6. linæum in Consuetud. Paris. tit. 1. §. 1. gloss. 8. nu. 7. & Zoan- nettum Restit. ad ff. cap. 23.

Si fugitiuus, in quo meus & usufructus est) alij legunt au- ctius longè; si fugitiuus, nondum ab aliquo possessus, in quo b. §. 3. meus & c. quæ inferunt, ne hic locus pugnet cum l. i. §. per seruum de acq. possess. sed verifimilius est compositores Pandectarum huc tantum congerere voluisse quæ perti- nent ad institutam disputationem de usufructu: quæ au- tem ad possessionem acquirendam, vel dominium, suis locis seruasse: nam illis quoq; verbis alia addenda fuif- sent vt omnis difficultas tolleretur. vt apparet ex l. per eum de acq. poss.

Si tamen qua instituit) Vide Charondam lib. 1. Verifim. L. 13. Si cuius cap. 5. in fi & cap. 21. circa princ.

Item Nerua cum cui adsum) Eadē Labeonis sententia refertur in l. 7. §. hac ratione s. eod. aliud vero dicendum est, si sint diuersæ ædes, & alterarum vnus proprietatem, alterarum alter vsum fructum habeat l. 30. j. eod. & l. Oat- rius Marcello §. Marcellus j. de seruit. vrb. præd.

Seruitutem imponere potest) Quia non habet totum ius ea de re statuendi, vsum fructus enim illi deest: nemo autem potest fundo seruitutem imponere, nisi qui plenè dominus est l. i. commun. præd. j. nec quidquam refert qd est dominus proprietarius l. 25. de verb. signif. & fructuarij causa deterior non fit, qui consentit s. §. proprietatis. & huic quoque pacisci licet l. pacisci s. de pact. ius suum vel totum vel pro parte remittere l. penul. C. de Pact. hæc enim omnia dominium plenum nō transferunt. Sane obligatio personalis contra vtrumq; hinc nascetur, & si fund⁹ alienatus sit, seruitus eum nō sequetur. Vide etiā Cuiaciū ad §.

Seruitutem imponere potest) Quia non habet totum ius ea de re statuendi, vsum fructus enim illi deest: nemo autem potest fundo seruitutem imponere, nisi qui plenè dominus est l. i. commun. præd. j. nec quidquam refert qd est dominus proprietarius l. 25. de verb. signif. & fructuarij causa deterior non fit, qui consentit s. §. proprietatis. & huic quoque pacisci licet l. pacisci s. de pact. ius suum vel totum vel pro parte remittere l. penul. C. de Pact. hæc enim omnia dominium plenum nō transferunt. Sane obligatio personalis contra vtrumq; hinc nascetur, & si fund⁹ alienatus sit, seruitus eum nō sequetur. Vide etiā Cuiaciū ad §.

Seruitutem imponere potest) Quia non habet totum ius ea de re statuendi, vsum fructus enim illi deest: nemo autem potest fundo seruitutem imponere, nisi qui plenè dominus est l. i. commun. præd. j. nec quidquam refert qd est dominus proprietarius l. 25. de verb. signif. & fructuarij causa deterior non fit, qui consentit s. §. proprietatis. & huic quoque pacisci licet l. pacisci s. de pact. ius suum vel totum vel pro parte remittere l. penul. C. de Pact. hæc enim omnia dominium plenum nō transferunt. Sane obligatio personalis contra vtrumq; hinc nascetur, & si fund⁹ alienatus sit, seruitus eum nō sequetur. Vide etiā Cuiaciū ad §.

Seruitutem imponere potest) Quia non habet totum ius ea de re statuendi, vsum fructus enim illi deest: nemo autem potest fundo seruitutem imponere, nisi qui plenè dominus est l. i. commun. præd. j. nec quidquam refert qd est dominus proprietarius l. 25. de verb. signif. & fructuarij causa deterior non fit, qui consentit s. §. proprietatis. & huic quoque pacisci licet l. pacisci s. de pact. ius suum vel totum vel pro parte remittere l. penul. C. de Pact. hæc enim omnia dominium plenum nō transferunt. Sane obligatio personalis contra vtrumq; hinc nascetur, & si fund⁹ alienatus sit, seruitus eum nō sequetur. Vide etiā Cuiaciū ad §.

Seruitutem imponere potest) Quia non habet totum ius ea de re statuendi, vsum fructus enim illi deest: nemo autem potest fundo seruitutem imponere, nisi qui plenè dominus est l. i. commun. præd. j. nec quidquam refert qd est dominus proprietarius l. 25. de verb. signif. & fructuarij causa deterior non fit, qui consentit s. §. proprietatis. & huic quoque pacisci licet l. pacisci s. de pact. ius suum vel totum vel pro parte remittere l. penul. C. de Pact. hæc enim omnia dominium plenum nō transferunt. Sane obligatio personalis contra vtrumq; hinc nascetur, & si fund⁹ alienatus sit, seruitus eum nō sequetur. Vide etiā Cuiaciū ad §.

Seruitutem imponere potest) Quia non habet totum ius ea de re statuendi, vsum fructus enim illi deest: nemo autem potest fundo seruitutem imponere, nisi qui plenè dominus est l. i. commun. præd. j. nec quidquam refert qd est dominus proprietarius l. 25. de verb. signif. & fructuarij causa deterior non fit, qui consentit s. §. proprietatis. & huic quoque pacisci licet l. pacisci s. de pact. ius suum vel totum vel pro parte remittere l. penul. C. de Pact. hæc enim omnia dominium plenum nō transferunt. Sane obligatio personalis contra vtrumq; hinc nascetur, & si fund⁹ alienatus sit, seruitus eum nō sequetur. Vide etiā Cuiaciū ad §.

Seruitutem imponere potest) Quia non habet totum ius ea de re statuendi, vsum fructus enim illi deest: nemo autem potest fundo seruitutem imponere, nisi qui plenè dominus est l. i. commun. præd. j. nec quidquam refert qd est dominus proprietarius l. 25. de verb. signif. & fructuarij causa deterior non fit, qui consentit s. §. proprietatis. & huic quoque pacisci licet l. pacisci s. de pact. ius suum vel totum vel pro parte remittere l. penul. C. de Pact. hæc enim omnia dominium plenum nō transferunt. Sane obligatio personalis contra vtrumq; hinc nascetur, & si fund⁹ alienatus sit, seruitus eum nō sequetur. Vide etiā Cuiaciū ad §.

Seruitutem imponere potest) Quia non habet totum ius ea de re statuendi, vsum fructus enim illi deest: nemo autem potest fundo seruitutem imponere, nisi qui plenè dominus est l. i. commun. præd. j. nec quidquam refert qd est dominus proprietarius l. 25. de verb. signif. & fructuarij causa deterior non fit, qui consentit s. §. proprietatis. & huic quoque pacisci licet l. pacisci s. de pact. ius suum vel totum vel pro parte remittere l. penul. C. de Pact. hæc enim omnia dominium plenum nō transferunt. Sane obligatio personalis contra vtrumq; hinc nascetur, & si fund⁹ alienatus sit, seruitus eum nō sequetur. Vide etiā Cuiaciū ad §.

Seruitutem imponere potest) Quia non habet totum ius ea de re statuendi, vsum fructus enim illi deest: nemo autem potest fundo seruitutem imponere, nisi qui plenè dominus est l. i. commun. præd. j. nec quidquam refert qd est dominus proprietarius l. 25. de verb. signif. & fructuarij causa deterior non fit, qui consentit s. §. proprietatis. & huic quoque pacisci licet l. pacisci s. de pact. ius suum vel totum vel pro parte remittere l. penul. C. de Pact. hæc enim omnia dominium plenum nō transferunt. Sane obligatio personalis contra vtrumq; hinc nascetur, & si fund⁹ alienatus sit, seruitus eum nō sequetur. Vide etiā Cuiaciū ad §.

Seruitutem imponere potest) Quia non habet totum ius ea de re statuendi, vsum fructus enim illi deest: nemo autem potest fundo seruitutem imponere, nisi qui plenè dominus est l. i. commun. præd. j. nec quidquam refert qd est dominus proprietarius l. 25. de verb. signif. & fructuarij causa deterior non fit, qui consentit s. §. proprietatis. & huic quoque pacisci licet l. pacisci s. de pact. ius suum vel totum vel pro parte remittere l. penul. C. de Pact. hæc enim omnia dominium plenum nō transferunt. Sane obligatio personalis contra vtrumq; hinc nascetur, & si fund⁹ alienatus sit, seruitus eum nō sequetur. Vide etiā Cuiaciū ad §.

IN CODICIS LIBRVM DECIMVM NOTAE.

Tit. i. De iure fisci) Iuris fisci vocabulo etiã priuilegium fisci cõprehenditur l. Aelianus ff. de manumiss. l. 2. s. de priuileg. fisci. qui titulus an. & quid à nostro hoc distet, docebit te Cuiac. hic. prater quem etiam ad hos tres libros posteriores scripsere Plateanus, Penna, Puluæus, Pyrrhus Anglebermæus & Alciatus. porro fiscus est cophinus siue sporta, eiusq; appellatione non sacrũ tantũ ararium, id est, sacra largitio nes siue thesauri continetur, de quib. propriè fiscus dicitur; l. 3. s. de quadr. præscr. sed & priuatum, id est, res & largitiones priuatae Augusti vel Augustæ l. i. j. de loca. præd. ciuili. l. i. j. de collat. fun. fil. vide l. 9. hoc tit. j.

L. 1. Si prius. Si prius quam fisci) Donatarius à fisco conuentus hypothecaria, in dubio probare debet donationẽ præcessisse, vt absolutio sequatur Rip. ad l. si debitor num. 7. ff. de pignori. Hannibal de Cano. ad l. post contractũ ff. de donat. nu. 43. 45. & 47. Camil. Vist. ad l. i. ff. solut. matr. prater quos ad etiã Ægidium Bossium in Tit. de fisco. & eius priuilegio fol. 377.

L. 2. Instar rei. Computatio à tabularijs facta) Tabularij eorum quæ publico inferuntur & debentur rationes cõficiunt l. i. & l. m. s. i. j. de exac. tribut. l. 2. j. de nu. l. i. j. de immu. nem. com. l. i. j. de censib. Vide autem Corasium lib. 3. miscellan. cap. ii.

L. 4. Certa forma. Super metoecis data est) Suidas metoecos dici eos tradit, qui extra patriam habitant; & tributum qd ab his persoluit metoecion. erantq; Athenis olim metoecia festus dies, ob receptos in ciuitatem colonos. Caterum constituitur hac lege; vt τῶν μετοίκων prædia in fiscum redigatur, quæ ab eis dittracta non fuerint; nisi specialiter id eis princeps concesserit vt ea sibi retineant: sic tamen, vt non arceantur à successione parentum in ea ciuitate relictorum ex qua emigrarunt. Vnde & postea sibi ex successione in eadem ciuitate bona acquirere possunt, ex alia causa forsitan non æquè arg. l. milites ff. de re mili. adi Forcatulum Necyomant. iur dialog. 18.

L. 5. Prohibitum. Et vt omni prouisionis genere occursum sit Casariensis) Casariensis sunt officiales procuratoris qui & Catholiciani dicuntur in l. pen. s. vlt. s. de bo. proserip. quemadmodum procurator ipse Catholicus sæpè in lib. βασιλικῶν appellatur

L. 6. Iustus etiam. Vt iam calumnie) τὸ, vt inducit etiam Cuiacius: qui ait sententiam hanc esse: Si abolerent iustæ fisci lites præscriptione temporis, quid fiet de iniustis & calumniosis priuatorum litibus?

L. 8. Qui in contractib. Interuersorum maculosis sese fraudib. implicuerint) Interuersores sunt administratores qui dolo malo dilapidat rem pecuniãue fiscalem. Eueriores in l. 2. j. de palat. sac. larg. l. i. Co. Theo. de suscept. decoctores in l. quilibet j. de decur. l. si aliquid j. de suscept. hi in quadruplum tenentur l. i. j. de ijs qui ex publ. rat. l. i. j. pe. fise. cred. præf. l. in fraudem s. pen. ff. de iure fise. Imò in duplum. l. prox. s. l. auferitur s. i. ff. eod. ita est, in ijs quæ fisco nondum acquisita sunt; in acquisitis iam locus est actioni in quadruplum.

L. 9. Super creandis. Super Irenarcha) Creantur Irenarchæ periculo decurionum & ex dispositione præsidum l. i. j. de Irenarchis. & ad l. Diuus ff. de custodia reorum ita definiuntur; εἰρηνοάρχαι οἱ τῆς τῶ δῆμου εὐταξίας ἐπιτελεῖσθαι. Optio autẽ est, non, vt vult Accursius, qui publica exigebat; non, vt Alciatus, qui ægrotorũ viceungebatur, sed qui erogabat annonam militarem. de vtriusq; autem vide plura aqud Cuiacium obseruat. lib. i. cap. 33. & ad l. 7. j. de exact. tribut.

L. 10. Eorum. Consterit fuisse conuictos) ergo etiam si post accusationem decesserint, pœna publicationis bonorum in hæredẽ non transit; excepto crimine perduellionis. sed quid si decesserint post appellationem? hoc decidit apertè l. vlt. s. si reus vel accus. mort. fuer.

L. 11. Omnis publica. Intra sex menses post litis contestationem) ergo merito in l. properandum s. de iud. excipiuntur causæ fiscales, quippe quæ intra menses sex à litis contestatione finiendæ sint ex hac constitutione, nisi rei necessitas, personarum, aut instrumentorum causã exegerit longiorem moram. Causæ autem pertinentes ad publica munera, quæ in eadem lege excipiuntur, finiendæ sunt intra tres menses l. generali j. de decur.

Tit. 1. l. 4. Cùm compleuerint) id est creditori satisfecerint, & soluerint. rectè enim & alibi dicitur, creditorem adimplere pro, creditori soluere l. cum post. s. vlt. ff. de admin. tut. l. vlt. s. de testa. man. & Lib. βασιλικῶν tit. 4. καὶ πληρώσας σε, & hoc loco μετ' ὃ πληρώσσει τὸν δὲ μὲν σίον.

L. 5. Inter chartulas. Breuis quidam adferatur inuentus) breues, breuia, breuicula pro eisdem sunt; τὰ βρέβια Græci vocant. nominatim Zonaras in Carthaginensibus Concilio. & Iulianus in epistola ad commune Iudaëorum. vtuntur & frequenter libri βασιλικῶν, dum rationes, volumina, vel corpora rationum significant; quæ quidem per se sola fidem non faciunt l. in-

strumenta. l. exemplo s. de proba. & ideo non potest fiscus ex breuarijs confiscati rationib. quemquam conuenire, quasi confiscati debitorem; & hoc hic statuitur. Alioqui enim breuitas chirographi non minuit fidem. l. si aliquid. s. de donat.

Et iure hasta) id est auctionis, cuius signum est hasta in foro posita. & quæ ita vendebantur, sub hasta venire dicebantur, vt sub corona captiui: quod eorum vanalium signũ esset corona capiti imposita. Festus: hasta subieciuntur ea qua publicè venduntur, quia signum præcipuum est hasta.

Vel peruenire debere constiterit) semper enim malæ fidei possessor etiam de percipiendis fructib. tenetur; nec obstat l. i. Quod in l. fundum s. de rei vindic. quæ dicit malæ fidei emptorem de perceptis fructib. teneri. malè enim colligunt, qui hinc colligunt, ergo de percipiendis fructib. non teneri.

In stilitatem, rationum mearum) ad oram hic notatũ reperies legendum omnino esse hic vna dictione, iustitia ratio. temq; r. m. quod ego firmo ex Cuiacio hic (qui & in l. i. s. hac autem ff. de pos. hanc vocem reponendam putat) l. vlt. s. de feruit. & aqua Vide & Ioann. Robertum lib. i. recept. iur. ciuil. lect. cap. 32.

Perpetuo penes eos sint iure dominij) hæc enim est vis & fides hastæ fiscalis l. si hypothecas s. de remiss. pignor. nam si rite facta sit, nec rescripto principis, nec beneficio ætatis, nec alia vlla ratione conuelli potest, nisi minor fuerit indefensus l. vlt. s. si prop. pub. penf.

Proscribente ac distrahente fisco) Proscriptio fit de futura auctione propositis libellis in celeberrimis vrbis locis, vt Cicero ait pro Quintio. Theophilus ἐν τοῖς ἀριστοῖσι τῆς πόλεως μέγιστοι & Imp. l. vlt. j. de delat. & l. penul. s. de defensor. ciuit. quod in alienationib. ecclesiarum fit per dies 20. scripto proposito No. 120. Multa ergo exiguntur in auctione fiscali; Proscriptio, Auctoritas procuratoris, Hasta, Præco, Quæstor, Addictio, quæ fiat iusto pretio.

Nam ita eos munimus) Fisco auctionante is qui emit, ad pretium quanti licitatus est tenetur, non ad reliqua fisco debita l. 2. in fin. j. de fun. rei pr. l. vlt. in princ. j. de censib. nec obstat l. Imp. ff. de publica. quia ea non loquitur de venditione fiscali, sed de venditione à priuato facta. quo casu reliqua omnino emptorem sequuntur, vt est in tit. Sine cen. vel rel. fun. comp. non pos. Magis vrget l. prædij ff. de iur. fil. ad quam dicendum est; obtinuisse aliquando idem in fisco. qd in priuato hic; Sed cum id plerique refugientes nolent à fisco emere, remissum & mutatum esse ab Imp. Valentiniano & Valente, facilius inueniendi emptoris causa.

Quoties ad fiscum vel minima portio rei pertinet) Potest fiscus solidum vendere inuito socio, sed pars pretij socio reseruanda est l. 2. s. de com. rer. alienat. porro vide ad hanc legem Cagnolom ad præf. ff. num. 3. Arctin. conf. 38. col. 2. Cottam in memoria. in verb. lecta ad fi. Baldum deniq; con. 156. lib. 3.

Aequitatis honestatisq; ratio non paritur) nisi forte bonorum actores venierint l. bonorum ff. de iur. fise. quo casu hæc constitutio locum non haberet, quia cum hi nouerint omnia quæ ad bonorum rationem spectant, eueritur planè & perturbatur ratio omnis eorum distractione. adeo vt in l. vlt. ff. de offic. præf. eleganter dictum sit; actoris amissionem ad totius domus euerisionem pertinere. adde & l. interdum ff. de public.

Pœna exactio postponitur) In actionib. personalib. rei persecutorijs τὸ ἐργὸν τὸ ἀξίον fiscus habet: in pœnalib. non itè. Pœnæ enim fiscalis persecutio creditorib. postponitur l. in summa l. quod placuit. l. Statius s. vlt. ff. de iur. fise.

Vsura non exiguntur) pœnarum vsuræ ideo non debentur, quod cum vsuræ ipse pœna veluti quædam sit; iniquum fuerit pœnæ pœnam adijci. hincq; etiam vsuræ vsura non est, possunt tamen multæ deberi vsuræ, si intra tempora iudicati non soluantur.

Multam tibi procurator meus irrogauit) nec enim procuratori Imperatoris multæ dictio est l. 2. s. de mo. mul. sed imponit pœnam legib. definitam.

Intra triennium retrahari posse) Res iudicata non facile retractantur; nec vlla est satis probabilis retractationis species: in re tamen fiscali ex causa retractantur intra triennium; & post triennium, si præuaricatio vel manifesta fraus arguatur l. i. ff. de iur. fil. vel inuenta sint noua instrumenta l. Imp. ff. de re iud.

Stue domum quam donauerimus) domum, vacantem putata. alioqui enim nihil faceret hæc lex ad titulum.

Ex qualibet sanguinis linea) Ius sanguinis est ius cognationis, non agnationis l. qui in adoptionem ff. de adoption. l. iura ff. de diuers. regul. iur. Vt tamen cognatio interdum

Tit. 3.

L. 1. Quod in libellum.

L. 2. Duplex ratio.

L. 5. Quacumque.

L. 6. Si qui proseribente.

Tit. 4. l. unica. Forma est.

Tit. 5. l. 2. Re tractare.

Tit. 7. l. unica.

Tit. 8. l. 1. Eius summa.

Tit. 9. l. unica.

Tit. 10. l. 2. Si quando.

L. 4. Vacantia.

generaliter accipitur, sic & sanguis Ex qualibet igitur sanguinis linea, id est, supra, vel infra, vel ex latere agnatum seu cognatum.

Tit. II.

De delatoribus. Delator is est, qui rem ad fiscum pertinentem ei vltro pramij causa denuntiat; vt puta qui crimina publica, bona caduca, ereptitia, vacantia, commissa, tacita fideicommissa, vaga mancipia, thesauri inuentionem nuntiat. Idem etiam accusator dicitur l. Senatus. l. de ferre §. qdē decreuerunt ff. de iure fisci, maximè si crimen publicum deferat.

L. 2. Monentes.

Vt causam ab alio delatam conuenienti diligentia instrueres) Delatorem probare oportet ea quæ intendit. quæ si probauit, præmio afficitur; quod vt plurimum videtur olim fuisse quarta eorum quæ delata essent, vnde & quadruplatorum nomen. Si nec probauerit delator, nec obtinuerit; inter infames & improbos, alijs quibusdam pœnis affectus, numeratur. quibus tamen pœnis non afficiuntur Casariani qui iussu procuratoris causam ab alio delatam instruxerunt. idem que est in aduocato fisci l. post legatum §. aduocatum ff. de ijs quæ vt ind. atque hoc quidem merito, cum hi neq; delatores sint, neq; sua sponte ad causam instruendam accedant.

L. 5. Omnes indices.

Seueritatem iudicum implorare ferro districtam) Euellatur enim huiusmodi delatoribus lingua. l. 2. C. Theod. de petit. & vltro da. nec huiusmodi tantum puniebantur ferro, sed illud etiam in odium delatorum constitutum fuit, vt si idem delator etiam in bonis causis tertid inuentus foret, capite plecteretur l. 12. 13. 28. C. Theod. eod. tit. quod scilicet deferendi studium quasi artem exercere videantur.

L. 6. Seruum domini.

Seuerissima sententia) vt scilicet igne comburatur l. vlt. j. eod. Excepto crimine maiestatis) At Imperator Tacitus ne in hoc quidem crimine seruos in dominorum capita audiendos censuit, Vopisco test. eademq; fuit, teste Plinio, Traiani quoq; mens.

Tit. 12. l. 2. Omne semen.

Memoriales vero) ad quaestorem pertinebant hi, vt Græci interpretantur hoc loco, οἱ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι & ad l. eos. j. de exc. mun. οἱ τῶν ὑπομνήματων πάντων & ad l. 5. j. qui mil. poss. τῶν κελύσεων φύλακες, qui leges & rescripta excipiebant & implebant, id est perscribebant, aut perscribi curabant. horumq; obsequio res quaestoria agi dicitur in l. vlt. j. de prox. fac. scr.

Tit. 13. l. Snic.

Quod si ab vxore) Vxor enim quoque ex lege Papia decimaria incapax est taciti fideicommissi. idque firmat l. vlt. in princ. ff. de his quæ vt ind. ex constitutione tamen l. 2. §. de infir. pœ. cœl. non est incapax.

Tit. 15.

De thesauris) thesaurus est (definiente Cassiodoro) deposita pecunia qua longa vetustate competentes dominos amisit.

L. Snic.

Alter a dimidia) quid opus fuit hac constitutione, cum iam id esset ab Adriano difertè sic statutum? ideo opus fuit, quod dimidiam loci domino ab Adriano cōcessam Imppp. Gratianus, Valent. & Theod. redegerant ad quartam l. 2. C. Theod. de thesauris. Vide & Nou. 51. Leonis. & adi Forcatulum Necyomant. dialog. 56.

Tit. 16. l. 2. AEs quidem.

Annonas autem is soluere debet, qui possessiones tenet) Sunt enim hæc prædiorum onera, non personarum, & prædiorum obligationes inter hæredes non diuiduntur, personales diuiduntur.

L. 3. Indictiones.

Indictiones non personis) indictionis nomine continetur tam annonaria quam tributaria functio.

L. 4. Omnes.

Quæ manus nostra delegationibus adscribuntur) Suidas δηληγατίων κατὰ Ρωμαίοις ἢ ἐκταγῆ τῶ σιτοπωλείου, ἢ ἢ ἀννόων μετακομίδη. Sunt igitur delegationes descriptiones, quib. exigendorum tributorum, & annonarum modus continetur, quæ & delegatoria dicuntur, quod delegari mitiq; in prouincias solent.

L. 8. Nemo.

Ad instruendas mansiones) Mansiones vocant ἀλλεγὰς siue diuersoria, in quæ se recipiunt milites expeditionis tempore, vel etiam facer comitatus. Posteriores Mansus dixere. Vtrunque à manendo. & inde Manentes in historia Helmodij; & Gallis maisons. Villa sic possunt appellari; Clementi in Petro συστήματα. separantur autem à ciuitatibus & oppidis in l. 9. C. Theod. eod. tit. l. 2. j. de cond. in publ. hor. l. modios j. de suscep. l. 2. j. de luc. adu. l. Claudiopolis C. Theod. de decur. mansiones porro hæc annonis & pabulis instruebantur ex collatione vicinorum, non ex collatione eorum qui procul disuncti erant.

Indices, quos) Indices, id est præfides; quorum munus est tributorum exactio incumbere l. in fscilib. j. de exac. trib. Nou. 161. Idem & Catholicorum munus est, & ex Constitutione Augusti iam ab initio Proconsulum Dio 53. τὸς ἀόρους οἱ ἀνδρῶν παρὰ τὸν ἀρχισυνέπιδουσι.

L. II. Indices.

Superindicti nomine) vertunt Græci ὑπόματι ὑπέστῳν κατὰ Tit. 17. l. 1. & vna. hinc autem apparet superindictionem pro indictione canonica haberi; ideoque ab ea nullum excusari. quod cum alioqui falsum sit, excusantur enim ecclesiæ, patrimonium resue priuata principis, & viri illustres, atque alij quidam in dignitate positi; putat princeps Iurisconsultorum Cuiacius hanc legem de speciali quodam superindictio accipiendam esse; quod imperauerint Honorius & Theodosius, non de quolibet.

Exactor accedat) verior est lectio Cod Theod. Cines eius Tit. 19. l. 2. Ne accedant: cines enim admitti probat l. penult. j. hoc tit. & mo. bona eis addicuntur cum onere illationum debitarum. Vide & Ant. Roscium lib. 3. Memorab. cap. 13.

Qui ad arcam eminentissima pertinent præfectura) Cuiacius prætor. ex qua emolumenta solennia & pensiones præbentur. fit autem huius arcæ mentio in l. 9. Co. Theod. de indul. deb. l. duos j. de susceptor. l. vlt. j. de app. præf. præf. l. penult. j. de cur. pub.

Curia eiusdem ciuitatis sub qua vincti sunt) qui hic ad L. 8. Si diuimarginem annotarunt legi alias, sub qua vincti sunt, idque na. probari Cuiacio, humanum quid passi sunt. legit enim ille, & rectè legit; sub qua vincti sunt. Possessores enim cuiuscumq; dignitatis atque fortunæ, si non soluant debitas capitatioes, dominio prædiorum excidunt, eaque cum capitatiois onere curiæ vrbis, sub qua vincti sunt, assignantur.

Vnus tantum in singulas prouincias ex competenti serinio L. fin. Ne exa canonicarius mittatur) Constitutioni huic derogat Nou. actorum. 128. quæ vetat compulsores omnino mirti post canonicarium. porro de canonicarijs vide quæ scribant Græci ad l. nullum §. de offic. rec. & ad l. 10. j. de murileg.

In duplum eratur) imo in quadruplum l. peraquatores j. de cens. Respondendum; illam legem loqui non de superexactorib. sed de peraquatorib. & disculorib. qui pecunia corrupti demunt vni, quod addant alteri; vel etiam pecunia redempti abstinere ab iniurijs l. vlt. j. de discul. Verum sic quoque legi huic pugnare videtur l. pluer. j. de exc. mun. videtur, inquam, pugnare, non pugnare re vera; loquitur enim illa de eo qui quid extra ordinem exigit ex descriptione præf. præf. non de superexactore, cui non tantum dupli, sed etiam capitis pœna, si perseuerauerit, proponitur ex hac lege. quod tamen mutat No. Leonis 61.

Res eorum qui fscilib. debitis per contumaciam satisface- re differunt distrabantur) imò curiæ assignari debent l. 2. l. penult. §. de exact. tribut. ita est; non inuento emptore; vel vtrunque est indifferens, vt aut bona contumacium distrahantur sine reliquorum onere, aut curiæ addicantur cum reliquorum onere.

De apochis) Apocha est professio solutæ pecuniæ. Antapocha est exemplū apochæ subscriptū à debitore & creditori datum l. plures §. de fid. instru. Apocha debitor probat se soluisse, vt creditoris actionem excludat. Antapocha creditor probat sibi reditus, pensiones, vsuras solutas fuisse, vt præscriptionem temporis sum moueat, vel vt repellat colonum sese in libertatem asserentem. Apocha etiam securitas dicitur, & ἀμειψία & ἀπίδειξις itemq; Recanta No. 130. & Euacuatoria.

Quadrimestrib. quoq; breuib.) quadrimestres siue quadrimestris breues sunt qui de singulis pensionib. conficiuntur a chartularijs, & ad officium palatinum aut præfectū prætorio transmittuntur l. 2. j. trib. enim pensionibus anni cuiusque indictiones soluebantur l. vlt. §. de ann. & tribut. l. 15. & l. 16. Cod. Theod. eod. tit.

Si quis iudicum, numerariorum) Iudices præfides sunt: Numerarij, officiales qui numeros agunt, proximi tabularijs de quib. in tit. de susceptor. j.

Spectabiles tua) omnes enim proconsules sunt spectabiles.

Optio vel actuarius) optioni iungitur actuarius vt Nou. Martiani de ind. deb. & l. excellentia & l. vlt. j. de erog. que. mil. ann. porro vide ad hanc legem Iason. ad l. 2. §. de iur. emphyt. Alexand. conf. 105. lib. 3. Cremenf. not. 79. Grammat. Conf. 113. Rot. decif. 304.

Palatina officia) Palatini sunt largitionales siue priuati, qui pertinent ad Comitum sacrarum vel priuatarum largitionum.

Largitionales titulos retractare) Tractatores & Chartularios eosdem esse arbitrat Cuiacius in l. nulli. j. de numerat.

L. 2. Semel.

L. 3. Quicumque.

Tit. 23. l. 2. Neg. sacrarum.

L. 3. Præcipit.

merat. lege vltima, infra de executor. 28. 30. 128. 129. & 147.

Et praefectum Augustalem) Qui in Aegypti prouinciam mittitur proconsulari potestate specialiter dictus est Praefectus Augustalis l. i. ff. de offi. praefect. August. sub eo autem erant prouinciae haec Libya superior, Libya inferior, Thebais, Aegyptus, Arcadia & Augustamnica.

Tit. 24. l. 1. Gnic. Operarum praebitionem) opera corporalia intelligit & quaedam veluti angarias, nisi quod harum nomen latius patet, & separantur ab operis in l. penult. j. de aquaed. l. 4. C. Theod. de ext. mun.

Tit. 25. l. 2. Per Bithyniam. Ceterasq; prouincias) diceceles Ponticae, vt sunt Galatia, Cappadocia, Armenia.

Dare cogantur) Conius, dare adstringantur Cuiacius vero legit, adstringi cogantur abolitis inquit immunitatibus l. i. s. de oper. publ. eamque lectionem confirmat ex Cod. Theodof. ex veteri m. f. & ex Graeca versione, quae habet δεσμοί & ἀναγκὰ ζέδωσαν videatur & Fornerius lib. i. f. lect. cap. 20.

Tit. 26. l. 1. Omnia. Apponatur custos ac mensor) qui deinde vacationem habent munerum personalium l. his onerib. s. i. ff. de vacat. mu. l. menses ff. de excus. vide Forcatulum in penu iur. cap. 9. & Menochium lib. i. de arbitr. iud. quaest. 8. num. 29.

Tit. 27. Licet in emptione) leg. ex Cuiacio in emptione, quam Graeci στωωννν dicunt; & de qua ita Boetius; Cum acerba famis tempore grauis atque inexplicabilis indicta coemptio profugatur a inopia Campaniam videretur.

De munere sitocome) ita legendum contendit Alcicius, qui ait hoc magistratus eius nomen esse, qui frumenta & annonam curabat, ad quod allegat l. munerum. de munc. & honor. l. i. de vacat. muner. Cuiacius autem cum cura coemendi frumenti sitonia vel sitonicum appelletur, non magno opere referre censet sitonae an sitonici legas.

Tit. 30. De discussoribus) hi sunt veluti cognitores & disceptatores rationum fiscalium ab alijs tractataru l. cum post s. de appell. l. penultim. supra quor. appell. non rec. vel etiam rationum publicarum l. vltim. j. hoc tit. l. i. supra de ratio. op. publ.

L. 1. Quotiens. L. 2. ne casu. Ipse in eodem titulo) puta, in auro vel argento, & quod sequitur; & in eodem modo refer ad quantitatem.

Amiffa securitate) hoc dicit breuiter: nihil nocere securitatum amissionem, seruari enim illationum fidem posse ex rationibus & regestis publicis vt dictum est in l. 2. supra de con. ff. deb. vel ex arca praef. praetor. sicut ex creditorum rationibus in priuatis debitis l. 5. & 6. supra de edendo. vide Cuiacium hic, & obseruat. lib. 4. cap. 27.

L. 3. Per singulas. Vtque ad comitum consistorianam) discussionis onus iniungi potest non honorarijs tantum Comitibus consistorianis, sed etiam in actu positus, si suis obsequijs non adhaereant arg. l. i. j. de colleg. Item aduocatis fori prouincialis, quod tamen pugnare videtur cum l. 6. s. de adu. diuers. iudic. nisi eam ad illustrium & spectabilium iudicum duntaxat aduocationem referas, non ordinariorum iudicum, quae non nisi impleto huiusmodi munere, immunitate fruuntur l. i. j. quib. mun. exc.

Tit. 31. A fortuna curia liberentur) Curia senatum significat, qui duplex est, Romae antiquae scilicet, & nouae, atque hic dicitur maximus l. vlt. j. hoc tit. In alijs autem ciuitatib. sunt curiae hoc est senatus quidem, sed minores: in qualem senatum qui conscripti sunt consilij publici causa, curiales, siue decuriones, quodammodo senatores sunt l. omnes iudices j. hoc tit.

L. 1. Si cum te pater. Et illo in rebus humanis agente) si filius famil. voluntate patris, & patre superstitite decurio factus sit, haeredes patris reip. tenentur, excusso prius filio l. libertus s. filium ad mun. sed si filius fam. a patre decurio factus, post mortem patris honores vel munera quaedam ciuilia suscipiat, vel si pater voluerit eum decurionem fieri, qui honor demum illi post mortem patris delatus sit, haeredes patris eo nomine reipu. non tenentur l. Lucius s. hoc responsum ff. ad Munic. l. 3. s. vlt. l. et si filium ff. de mun. & honor. nec pugnatur cum hoc l. s. filia s. Neratius ff. fam. ercif. quoniam ibi viuo patre filio delata est ἀγνοδεσία, atque eam filium pater suscepturum professus est: vnde merito haeredes tenentur, et si filius non nisi post mortem patris eo munere functus sit. l. i. j. de per. suc. par.

L. 2. Obseruare. Nominationem ad certa munera faciant) Duumviri nominationem ad munera ciuilia faciunt ex more seu lege municipali, conuocata curia, sed ab ea nominatione est appellatio l. si ad scribatum l. ij qui ad ciuilia l. ciues s. de appel. vel querela potius quam appellatio l. si nominatus Cod. Theo. cod. tit. sine obseruatione dierum fatalium l. i. supra de temp. ap. atque hanc nominationem confirmari oportebat

iudicio praesidium l. 59. j. qui & nominationi interesse solent l. i. s. sed est praes ff. quando ap. fit.

Congruenti pana coercebatur) poenam definitam vide in l. L. 4. Cum ad optinum. L. 11. Vxorem.

Conueniri non posse) Dos tamen tenetur ob ciuile munus vel honorem mariti, nec speciale hoc est in primipilatu: parapherna non tenentur l. 3. supra Ne vxor pro mar.

Cum hac priuilegijs, non nota sit) Infamia repellit ab hono. L. 12. Nec inribus, immunitatem & vacationem munerum, quae ex priuilegio tantum datur, non tribuit l. i. infra. de ijs qui non impl.

Ad nostram scientiam referri oportet) Praeses prouinciae tribuere munerum vacationem non potest, etiam si iusta videatur danda vacationis causa subesse: veluti paupertas, aut euerfio bonorum, aut morbus fonticus, sed impetrandae est a principe l. i. j. de ijs qui a princ. vac. acc.

A tabellionum officijs temperare) vide Cuiacium hic, Fe. L. 15. Vniuersandum lib. 2. explicat. cap. 15. Forcatul. Necyomant. dias. log. 98.

Non ante discedat quam insinuato iudici) Obstare videtur l. penultim. j. delegat. videtur, inquam, non obstat: praesidi enim decretum & causa legationis non insinuatur, com meatum tamen siue ἀπολυτικὸν ab eo postulare necesse est.

Ad duumviriatus munera) in municipijs enim alijs duumviri erant, in alijs quatuorviri l. i. j. de sol. & lib. deb. ciu. in quibusdam aediles l. 2. j. titu. prox. l. qui insulam s. aediles ff. locati. & tale fuit Arpinum, de quo Cicero: Aedilem filium meum fieri solus, is enim magistratus in nostro municipio nec alius illius creari solet. ad hoc exemplum Lunuuium Dictatores habebat Capua Praetores, Alexandria Hypozanematorographos l. 59. j. sed vt ad duumviros reuertamur, qui eo honore perfuncti erant, Duumviri alij dicebantur. August. de cura pro mortuis: Curialis pauper six illius loci duumviralitius.

Refundere protinus ac representare cogantur) hoc dicit, Duumviros non edentes ludos Circenses, protinus reip. red dere compelli ea, quae in eam rem respub. praerogauerit. Similis est de praetoribus lex eiusdem Constantij lib. 6. Cod. Theod. his verbis: Pro eo quem absentem tempus editionis inuenierit, erogationem debitam sifcus expendat, post aduentum cuncta quae praerogata fuerint soluturo.

Curialibus Antiochenis adscribi) sic & Ilienses & Delphenses priuilegiati fuerunt, non quidem vt editus matre curiali & patre non curiali, curiam maternam sequatur, sed vt editus utroque parente curiali, matris Iliensis aut Delphicae, vel etiam Ponticae (nam huic quoq; idem indultu) curiam sequatur l. i. ff. ad Munic. amplius Ilienses Claudij temporibus etiam omni publico munere soluti sunt l. non tantum s. Iliensibus ff. de excus. tut. qua de re vide Cuiacium hic.

Duodecim liberorum) ex notis numeralibus faciunt alij XVI. quod tot desiderentur in l. semper ff. de iur. immunit. vide Ferandum Paes in Tractat. de excusat. par. ob num. liber.

Familiarium rerum carere illecebris) hoc ad eos proprie pertinet, qui curia relicta in solitudines se recipiebant, non ad alios qui bona propria & testamenti factionem retinebant l. generaliter s. de episc. & cleric. vide Forcatulum in Cupidine Iurisperito cap. 5.

Curia nexu adstringit) hoc dicit, Qui natus est auo decurione, patre milite, aui conditionem sequitur: qui patre legio. decurione, auo milite, patris. quod curiae causa vbi que potior sit. Vide Cuiacium ad cap. 4. lib. 3. recept. sentent. Iulij Pauli.

Verum matrum conditionem sequantur) de Iliensib. Delphicis &c. iam diximus: hic habes etiam alium casum, vbi nati ex iustis nuptijs matris no patris originem sequuntur, qui videtur tamen abrogatus No. 38.

Procuratores reipub.) qui & curatores reip. dicebantur: atque hi erant iudices & censores rerum ad ciuitates pertinentium l. 3. s. de mo. mul. l. vlt. ff. de offic. assess. Is est vnus ex decurionib. praedia publica & vectigalia locat, pecuniam publicam tractat, opera & loca publica curat l. ad curatores ff. de dam. infec. l. 3. s. plane l. 5. s. idem ait & s. hac verba ff. quod vi aut clam l. 2. & 3. ff. de admin. rer. ad ciuita. pertinent.

Principalium aut decurionum) a Principalibus distributionum omnium forma procedit, vt est in Cod. Theod. tit. de ijs quae admi. vel offic. publ. ger. non tamen extraordinariorum l. 4. Cod. Theo. de ext. mun. Atque hi erant vel X. vel V. vel XX. pro curiarum amplitudine & numero. Inde Decemprimi Curiales l. 2. Cod. Theod. de quaest. l. 44. conitun-

Etal. 42. C. Theod. de ijs qui super rel. cont. l. 39. C. Th. de e-
pisc. & cler. Vt autem in schola domesticorum vel notario-
rum est primicerius caput scholæ, quem sequuntur decem-
primi, ita in curia est summo loco primus curiæ l. Alexan-
drinis j. l. 127. C. Th. eo. tit. vt in senatû princeps senatûs, qui
primus sententiam rogatur.

L. 38. Ne quis Indices tuâ censura subditos) præfides subijciuntur præ-
fecto prætorio l. quilibet j.

L. 40. Quilibet. Iuxta pristinam consuetudinem) quod prius obtinebat
moribus vt plumbatis castigari curiales possent, tum mu-
tarum esset l. 83. Cod. Theo. de decur. id hac lege in vsum re-
ducitur; maximè ex his causis, si euerfores pecuniæ publicæ,
si iniqui descriptionum arbitri, si superexactores vel con-
cussiores fuerint.

L. 43. Omnes. Officiorum priuilegijs) Quod de officiorum priuilegijs
ait, & actuum præiudicijs, congruit cum l. 17. 28. 32. 35. & 39
quod de scriptis, cum 19. 36. & 37.

L. 45. Nominatum. Si albo curia detinetur) coniuge l. nominationes s. de ap-
pell. hoc autem dicitur: Non posse fieri nominationes siue
creationes ad munera ciuilia citra consilium decretum que
publicum, præsentibus omnibus decurionibus, aut saltem
duabus tertijs totius ordinis l. 3. ff. de decur. ab ord. fac. l.
nulli ff. quod cuiusque vniuersit. vide Lapum allegat. 55.

L. 46. Ad sub- Meritis & facultatibus) atque hoc est quod dicit l. hono-
uenda. res ff. eod. tit. honores & munera non ordinationi, sed po-
riorib. iniungi, innuere enim vult, non tam vices spectari
quam vires. quod & de tutelis Paulus scripsit 2. recept.
sentent. Cæterum ordinem harum legum mutauit, alios fe-
cutas, hic Gothofredus: quod moneo magis, quam miror.

L. 48. In suc- Teneatur agnatio) legis sensus est; Non tantum natos,
cessione. sed & postumos sequi curialem fortunam patris. Quia e-
nim lex ait: patres de alijs quam de filijs accipienda non est.
de agnatis certè haud quaquam, quandoquidem decurio-
num agnati, etiam si eis hæredes existant, eorum conditio-
nem non sequuntur.

L. 52. Quis in Voctua curialium numero sitate) aliud igitur dicendum
inueniri. apparet si ciuium sit inopia l. 3. j. quemad. ciu. mun. ind.

L. 53. Duum- Extra metas territorij proprie ciuitatis) Duumviri impe-
urum. rium non habent l. ea qua ff. ad munic. Iurisdictionem ha-
bent ad certam vsque quantitatem, quam nec ipsam defen-
dunt pœnali iudicio l. n. ff. si quis ius dic. non obtemp. pigno-
ris captionem l. 29. §. magistratus ff. ad leg. Aquil. legis actio-
nè de quo Cuiac. ad 2. sen. Pauli. in seruos castigatione. l. 12.
ff. de iurisd. l. si priuatus ff. qui & à quib. man. tutoris & cura-
toris dationem l. 3. ff. de tut. & curat. dat.

L. 56. Alexan- Hæc lex, tres quæ sequuntur & l. j. de Alexand. princ.
drinis. pertinent ad curiam Alexandrinam, institutam à Severo
Imp. & sumptæ sunt omnes ex vna eademque nouella Theo-
dosi j, vide plura apud Cuiacium hic & Gilbertum Regium
2. εναυπιον. cap. 20.

L. 57. Quinq. Immunes esse censemus) idem priuilegium datum est prin-
cipalib. Vulfinesium in Hetruria l. vrbis Cod. Theo. eo. tit.

L. 60. Nullus. Qui honorario titulo illustrem dignitatem consecuti sunt)
reliqui igitur in curiam retracti per se potissimum munera
obeunt l. si quis curialis s. de episc. & cler. nec obstat nouella
123. vt pote quæ quod in præteritum indulget, in futurum
vetet.

L. 63. Doctrij. Post peractam illustrem administrationem) ergo antea
nati tenentur, idque innuit l. 61. s. l. prox. l. penult. & l. vlt. j.
quare vt illustris non est filius natus ante illustrem dignita-
tem patris, ita filius regis non videtur dicendus is, qui natus
est ante quam pater regno potiretur. quo iudicio conten-
dit contra Darium fratrem maiorem Xerxes olim. & vicit.
secus est tamen in senatorum & decurionum filijs l. 11. j. de
dign. & in filijs patronorum fisci l. vlt. j.

L. 66. Curia- Nemo sibi blandiarum) hodie Comitua priuatarum, vel
libus. largitionum, vel domesticorum, vel quæstura, vel magiste-
rium officiorum curia non soluit, Patriciatu, Consulatus,
Consularitas, Magisterium militum, Præfectura prætoria-
na vel vrbicaria, Patronatus fisci, Principatus agentium in
rebus, Proximatus sacrorum scriniorum curia soluit. Patri-
ciatus & Consularitas solo titulo honoris, Reliquæ non ni-
si administrationis merito. No. 70. & 81.

Tit. 32. l. 1. Si Iuxta legis seueritatem) legis, Visellia scilicet, cuius pœ-
liberius. nã hodie cessant. cæterum notandum hoc; meliore olim
condicione fuisse natalibus restitutos, quam anulo dona-
tos. hi enim honore augebantur, conditionem non muta-
bant: iura tantum & munia dum viuebant ingenuitatis ha-
bebant Nou. 74. l. falsa ff. de cond. & demonst. l. etiam ff. de
bon. lib. l. 2. s. de iur. aur. ann. Illi conditionem mutabant,
quippe qui illis natalibus restituerentur, in quibus homi-
nes fuere, nondum neque naturali neque ciuili iure descri-
pto l. 2. ff. de nat. rest. ergo vere fiebant ingenui l. vlt. supra
de bon. lib. At ex Nouel. Iustiniiani 78. ipso iure omnes liberi

natalibus restituntur, & ius habent anulorum; saluo iure
patronatus.

Domino tuo eum subiugabit) ita est, si seruus ignarus sua
conditionis adspirauerit ad honorem curiæ, illæsus domi-
no redditur; neque dubitari de hoc potest in ignaro pariter
huius facti domino: sed quid si is sciuerit, an etiam tum ser-
uum recipiet? videtur quod sic; cum nec scientie domino
decurio fiat, etiam si ea fini manumittatur; verius tamen
est vt dicatur fisco eum addici debere arg. l. generali j. de
tabul. Cur enim eo passus est dominus inquinari curiam?
L. 2. Præf.

Sciat se preterio, quod dedit esse priuandum) qua eadem pœ-
na plectitur is quoque qui emerit capite censitos sine terra
l. 7. j. de agr. & cens. nam & hoc casu reip. interest vt cen-
siti terræ suæ adhæreant; vt illo, vti curiales sua teneant, ne
patrimonij dissipacione ad munera ciuilia minus reddan-
tur idonei. & quod in his, idem obtinet in eo, qui dempto
canone, quod sit illicite, prædium dominicum emerit l. vlt.
j. de fun. rei priuat. non obtinet in vicano vicani prædium
emente; quoniam is pretij deductionem habet l. 1. j. non
lic. habit. met. sed cui illis casib. cedit pretium, venditori-
ne, vt ita ex mala fide sua lucrum faciat? minimè quidem:
sed, vt Accursio rectè placuit, inferetur rarij arg. d. l. 7. de
agr. & cens. & l. penult. s. de rescin. vend.

Sicut dictum est) vel hæc verba indicium faciunt hanc le-
gem esse partem amplioris cuiusdam Theodosij constitu-
tionis, cuius & alia pars est in l. 1. j. tit. prox. & l. 1. C. The-
odos. de imp. luc. def. L. 2. Nec Sena-
ditio.

Mancipia rustica) olim qualibet l. 1. C. Th. tit. cod. ho-
die sola rustica arg. l. lex s. de admin. tut. L. 3. Curiales.

Donationes vero vel permutationes) sola enim venditio
inhibetur, vnde & in rubrica alienandis id est vendendis. vt
in l. 1. s. de iur. emphyt. donatio vel permutatio non inhi-
betur: cuius ratio est, quod facilius quisque vendat, quam
donet, sic enim & S. C. obligata mulieri succurrit, non do-
nanti: Iustinianum tamen hæc non mouerunt quo minus
idem in donatione quod in venditione obtinere iuberet.
No. 38. Vide autem Decium ad l. 2. si certum petatur r. le-
ctura in princ. col. 4. num. 15. & in 2. lect. num. 19. Fab. de
Mont. in tractat. de empt. & vendit. in vlt. quæst. 4. quæst.
princip. num. 21. Alexand. ad l. si filius fam. §. Dini col. 5. de
leg. r. nu. 22. cum seq. Forcatulù deniq; necyomant. dial. 19.

Lucretius vero res eas tantum volumus appellari) Lu-
cratiui tituli sunt: Hæreditas, Legatum, Fideicommissum,
Donatio causa mortis, Donatio inter viuos. Dos vero,
Donatio propter nuptias, Emptio, Permutatio non sunt
tituli lucretiui. Tit. 35. l. 6. vnic.

Nisi et qui iubentib. nobis) excipe tamen quosdam casus
de quib. in l. 4. ff. de decur. ab ord. fac. & vide Menochium
de arbit. iud. lib. 1. quæst. 46. salaria autem dicta fortasse,
quod ea percipientes inde se alant. alibi dicta annonaria
commoda. Græci interpretantur τὰ δὲ δόματα εἰς τὸ φλω,
siue potius & sapius σιτηνῆσια & δόματα.

De municipibus) Tria sunt quæ faciunt municipales. Na-
tiuitas, Manumissio, Adoptio, l. ciues j. tit. seq. l. 1. ff. ad
mun. quæ originis nomine continentur l. priuilegio j. tit.
seq. nam originales siue originarij sunt non nati tantum,
sed etiam manumissi & adoptati l. cum neque j. tit. seq.
Sunt & alij municipales voluntarij l. 3. j. de ijs qui spon. mun.
fufcipiunt: quos facit adlectio vel incolatus l. ciues tit. seq.
l. filij §. municipes ff. ad Munic. Tit. 36. l. vnic.

Eiusque ciuitatis ius obtinet) nec solum manumissi se-
quebantur conditionem manumittentis, sed etiam ipso-
rum filij l. filij l. assumptio §. vlt. ff. eo. L. 2. Si Si pro-

Exprovincia Aquitania) hæc duplex olim fuit; Prima,
cuius metropolis Biturige. Secunda, cuius metropolis Bur-
degala.

De incolis) incolas domicilium facit, non domus, aut
possessio sola. Interdum autem incola pro inquilino, qui
propriè ενοικος, ponitur. Incola μέτοικος vel πάροικος, vt in
l. 1. s. de fal. mo. vide & Dorotheum ad l. 27. §. Proculus ff.
ad l. Aquil.

Non adstringi) Qui in territorio & finib. alicuius ciuitatis
sedes posuit, licet in ciuitate non moretur, incola est e-
ius ciuitatis l. pupillus §. incola. ff. de verb. signif. nec obstat
l. eideyca, ff. ad munic. quæ loquitur de eo qui agrum tan-
tummodo possidet vt l. prox. j. nec ciuitatis præcipuis vti-
tut, id est foro, balneo, templo, spectaculis.

Tamen originis ratione) Cuiacius emendat, tantum ori-
ginis ratione. hoc autem dicit; Nisi specialiter priuilegium
ciuitati datum sit, vt ob solam possessionis causam quis e-
iusdem ciuitatis munerib. obligetur, vt l. libertus §. sola ra-
tio ff. ad munic. originis tantummodo vel domicilij causa
munerib. publicis obligamur. l. 4. s.

Incolas

L. 7. Cives.

Incolae vero) A municipibus siue ciuibus separantur incolae, qui domicilij iure municipij commodis & praecipuis fruuntur. Ut autem plurium ciuitatum potest quis esse municeps l. 7. l. eius qui ff. cod. ita & incolae l. Labeo l. assumptio §. Viris ff. cod. Ut potest esse sine ciuitate, qualis est is qui de ditiorum num. est, ita & sine domicilio l. eius qui §. Celsus cod. tit. Caterum vide porro Felinum ad c. Rodolphus num. 13. & seq. ex de Rescript. Iasonem ad l. huiusmodi §. legatum num. 14. de leg. 1. & ad l. si is qui pro emptore num. 294. de usufructu. & Iacob. Menochium de arbitr. iud. lib. 2. centur. 1. ca. 86. num. 20.

L. 8. Senatores.

Domicilium dignitatis habere videntur) ergo possunt & ibidem conueniri l. 2. supra ubi sentent. vel clar. ut & in originali patria l. pen. ff. de senat. cum in ea etiam honores retineant l. filij §. senatores. & l. seq. ff. ad munic. & in qua domicilium collocauerunt. d. l. 2.

Tit. 40. l. 1. Sicut.

Pater & filius) de filio familias intellige, alioqui enim in emancipato aliud dicendum videtur arg. l. 3. j. de filijsfam. & quemad. pat. pro ijs ten.

L. 2. Ab honoribus.

Ita vacationem concessa tempora) haec sunt quae interualla in rubrica dicuntur & in l. diuus ff. ad munic. l. vltim. j. hoc tit. porro propter honorem aut munus quo defunctus sum ipse, certi temporis vacationem habeo, filius meus non habet propter me: in ijs scilicet honoribus qui sumptu carent, vel in muneribus personalibus.

L. 3. Interualla.

Quinquenni datur vacatio) quae hic praescribuntur interualla, non honoribus tantum, verum etiam oneribus. praescripta videri possunt l. nauicularij ff. de mun. & hon.

Tit. 41.

Ne interim interpellentur) eruditissimus Cuiacius perspicue legendum ait, ne iterum interpellentur: idque & libri veteres confirmant, & l. 32. §. de decur. itemq; l. 3. j. quemad. ciu. mun. indic.

L. 1. Ciuilia.

De muneribus) Munus est officium priuati hominis, ex quo commodum ad singulos yniuersosq; ciues, remque eorum imperio magistratus extraordinario peruenit.

L. 3. Qui immunitatem.

Per ordinem) id est, ut suo quisq; ordine munera sustineat l. filius l. vicarius ff. de leg. & per vices l. 3. §. eos. & §. praeses. ff. de mun. & honor. nec tamen ultra modum facultatum l. vlt. j. tit. prox.

L. 5. Neque tempore.

Onera patrimoniorum sustinere debent) immunitate enim legibus concessa corporalia munera remittuntur, non pecuniaria, ex quibus est metatum, siue militis domum suscipiendi munus, sed neque corporalia omnia, nam tutelae remissae non censentur l. spada donta §. d. labon ff. de exc. tut. qd eas necesse sit nominatim remitti l. non tantum §. eos. & §. seq. ff. cod. l. legato. in fin. ff. de vac. & exc. mun. l. in honoribus §. i. eodem. Vide & Briffonium select. Antiq. lib. 3. cap. 11.

L. 10. Quantum.

Neque numero liberorum) Neque annus septuagesimus, neque numerus quinque liberorum excusat a muneribus patrimonialibus. Vide Ferdinandum Paes in tractat. de excus. parent. ob num. liber.

Tit. 43. l. 2. Qui publici.

Extraordinarias indicationes) haec sunt, quae ad tempus ex improviso praeter morem indicuntur, veluti angariae belli tempore, aut equi, muli, veredi. his autem parere omnes debent: etiam ecclesiae l. neminem supra de sacro. eccl. & ceteri municipes vel incolae l. vlt. §. patrimoniorum ff. de mun. & honor.

L. 3. Qui conditioni.

Excepto decurionatu) Qui decurionatum agnouit, immunitatem amittit l. penult. §. vlti. ff. de iur. im. Qui partem decurionatus, veluti honorem aliquem municipalem, non item. l. 1. hoc tit. Ius publicum autem illud dicit, quo est concessa immunitas.

Ti. 46. l. 1. Exceptis.

Patrem ciuitatis) alibi dicitur, pater patriae, discussor pecuniae publicae, operumque publicorum l. 1. supra de rat. ope. publ. l. vlt. supra de inf. exp. l. 1. supra de aleat. l. 1. infra quibus muner. exc. l. 1. infra de deb. ciu. Nouel. 17. 85. 128. 160. Graeci ad l. ad curatores ff. de dam. infect. & l. 1. infra de sol. & lib.

L. 2. Inductis.

Decreto decurionum) hi enim immunitatem dant magistris liberalium artium & medicis: unde est illud quod dicitur probari eos decreto ordinis in l. 2. j. de professor. & med.

L. 3. Tutela.

Data a nobis indulgentia) sententia haec est: Curiales qui honorarias dignitates ex protectoribus vel ex praepositis adepti sunt, vacationem habere personalium munerum: quod tamen Arcadius & Honorius non admiserunt l. 153. Cod. Theod. de decur.

L. 4. Hydraulae.

Aut ex praepositis) Praepositorum appellatio generalis est. Videtur tamen hoc loco significari praepositi laborum, qui erant ex protectoribus. l. 1. Co. Theo. de praepos. lab. in qua ita est: Qui ex deuotissimis domesticorum scholis praepositi laborum nostro iudicio & stipendiorum sudoribus promouentur.

Diuersarum domuum) id est, patrimoniorum: in Graeca metaphrasit v'apos áσων.

Hydraula munerum ciuiliu) Hydraulas Graeci ita definiunt

niunt Ὑδραύλαι εἰσὶν οἱ ἀνλωῦτες ἐν τοῖς ὀργάνοις τοῖς ἀπὸ ἀσκῶν, ἀλλ' ἀπὸ ὕδατος κατὰ πνα μηχανῶν τὸ πνεῦμα δεχομένοις. Vide Cuiacium hic & Forcatulum in penu iuris cap. 14.

Probare minime possunt) ergo ei, qui se immunem dicit, proferenda legis quae immunitatem tribuat onus incumbit, ut & in specie l. 5. ff. de probat.

Nulla iure concessa probari potest) imo potest ex l. vlt. ff. de iur. imm. Respondet eruditiss. Cuiacius, eam legem pertinere ad milites qui a militia grauioribus muneribus excusantur. sumpta enim est ex libro Militarium T. Arruntini, qui fuit praefectus praetorio sub Antoninis. Milites ergo venatores non sunt munifici: venatores ceteri, qui prouincias a feris purgant, non ideo a ciuilibus muneribus excusantur.

Pretio putet esse taxandam) Munus personale non licet ad arare l. estimationem ff. de mun. & hon.

Nec parauedorum) quid igitur dicendum de veredis & angarijs? videtur excusandi & ab his arg. j. de silent. & l. 2. j. de praep. fac. cub. maxime cum eorum munerum promiscua conditio sit.

Temonis necessitas) haec dicitur & functio, & onus, & iniuria, & cura, & obsequium l. 2. j. de priu. cor. qui in sac. pal. l. 4. j. de prox. sac. scr. l. 1. j. de pal. sac. larg. l. 14. & l. 18. Cod. Theod. de extraneis muneribus, & est patrimoniale munus, ut apparet ex hac lege, quae patrimonialia munera tantum recenset. porro quod praecedit capitulum Graeci interpretantur κεφαλαῖος συνελείας.

Adlectis) τοῖς ὑπὸ βασιλέως καλυμένοις. Sunt igitur qui euocantur a principe publici negotij causa: seu legati qui mittuntur ad principem. Alioquin enim allecti susceptorum genus est l. 11. 12. 13. C. Theod. de suscept.

Comparationi transfuentionis) comparatio est quae & coemptio, de qua diximus ad tit. ut neli. in coempt. Graecis συνώνητον. Transfuctionis vero appellatione intelliguntur angariae, parangariae, paraueredi. l. 12. tit. prox.

Vel quolibet munere) videtur coemptionem dicere, a qua tum ne domus quidem Augusti aut Augustae excusatur, ex No. Tiberij de diuinis domib. §. vlt.

Vsq; ad sicelimum quintum annum) Minores 25. annis in curiam conscribi non possunt l. non tantum ff. de decur. neq; ad munera ciuilia vel honores admittuntur. l. ad remp. ff. de mun. & hon. l. 2. §. i. ff. de vac. mun. nisi ex causa: ut puta si vrgeat necessitas penuria hominum l. 2. hoc tit. l. 1. supr. qui & adu. quos in integ. rest. vel beneficio liberorum l. 2. ff. de minoribus. seu beneficio principis. de quo alibi Plinius. An igitur minor 25. annis iudex dari potest? libri βασιλικῶν negant & cum illis facit Cuiacius: nec enim inquit obstat l. cum lege ff. de rec. qui arb. rec. quippe quae non definit minorem 25. annis iudicare posse; sed illud dicat: si euenerit ut minor 25. annis iudex electus sit consensu partium, vel datus, seu quacunque alia ratione id contigerit, ex lege Iulia iudiciaria eum, si fuerit intra annum 20. iudicare non cogi. Non obstat l. quidam ff. de re iud. quia id etiam generaliter non definit, sed si forte aliqua ex causa euenerit ut minor iudicet, tuendam eius sententiam esse, modo si plena pubertate fuerit, quae aetas etiam decurionibus definita est l. 19. Cod. Theod. de Decur. Item non obstat l. cum praetor ff. de iudic. quia haec solum impuberem iudicare vetat. nam impubes plane iudex esse prohibetur; pubes potest esse ex consensu partium, sed excusatur si minor sit annis XX.

Patria potestate liberatos) hoc ponit ex facto, non quod idem non sit, si in potestate fuerint. Et superior quidem constitutio est de studijs iuris ciuilibus, haec de liberalibus & ingenuis.

Cum auriculari) omnino legendum: cum auriculari morbo debilitatum te esse dicas & accipiendum de chiragra, quae cur excusationem praebet a personalibus muneribus cum podagra non praebet l. prox. j. l. 13. §. de decur. ratio est, quod vehemensior longiorq; morbus sit auricularis quam podagricus.

De ijs qui numero liberorum) adi Ferdinandum Paes in tract. de excusandis parentibus a muneribus publicis ob numerum liberorum.

Ab oneribus non excusatur) Cuiacius legendum conuincit ex l. 2. §. numerus ff. de vacat. mun. ex lib. vett. & Graecis, ab honoribus non excusatur. Et sane ab oneribus numerus quinque liberorum (qui & hic ex d. l. 2. intelligendus est) excusatur, & interdum tres liberi l. 1. j. de legatione. nisi forte onera honoribus adhaereant, quod casu nec quinque liberi excusant d. l. 2. Sed numerus 16. plenissimam excusationem tribuit l. 24. §. de decur l. semper §. demonstratur ff. de iur. imm. ubi notandum quod dicitur, variè nec absque definitum fuisse numerum liberorum.

L. 6. Venatoribus.

L. 9. Illud conuenit.

L. 12. Maximam.

Tit. 48. l. 1. Comparationi.

L. 2. Cum ad felicitissimam.

Tit. 49. l. 1. Cui vos affirmatis.

L. 2. Cum filios.

Tit. 50. l. 2. Cum auriculari.

Tit. 51.

L. 1. Numerus.

Tit. 52. l. 1. C. de medicum. *Quamdiu reip. causa abfuerit*) Medici militū reip. causa abfunt l. inter eos. §. vlt. ff. ex quib. caus. man. ideoque; & quamdiu abfunt, & post annum quam abesse deserint, immunitatem habent; postea verò ita demum, si ex statutorum numero sint, vide & l. 4. Cod. Theodo. de med. & profes. porro primæ legionis adiutricis fit mentio in l. vlt. de cal. pec. l. vlt. de appell. præfector. prætor. vtraque autem fuit in Pannonia inferiori: altera à Galba, altera à Vespasiano instituta.

L. 4. Oratio- ne. *Oratione diui Pij*) intelligit ni fallor (ait Cuiacius) epistolam Diui Pij ad commune Asiae, de qua in l. ead. deo ff. de exc. tur. qua Grammatici, Rhetores, Medici, Philosophi continentur; non calculatores, qui *ἀριθμηταὶ* vocantur vt ait l. *ἀριθμηταὶ* ff. cod. tit.

L. 5. Nec in- tra. *Ordine multos medicos*) plane legēdum; ordine inuito medicos &c. duo enim exiguntur vt medicis competat immunitas; Vt sint intra numerum quem definiuit Epistola diui Pij, quique in vrbb. Roma & Constantinopoli non idem est, Et vt decreto ordinis probati sint. quod idem in professoribus quoque dicendum est.

L. 6. Medicos. *Et maxime archiatros*) hi sunt qui in comitatu principis medendi cura funguntur: vt ex Archiatris, qui dimissi sunt à palatio siue comitatu. atq; hi quique his connumerantur habent vacationem personalium munerum, & patrimonialium sordidorum l. *maximarum* §. de exc. mun. l. *archiatros* §. de met. l. vlt. §. vlti. ff. de mun. & hon. l. *ab his* §. *angariarum* ff. de vac. mun. verum hæc an de consuetudine ferentur vide Sylua. conf. 88. num. 18. cum seq. lib. 2. & rursus num. 30. ac Menochium de arbit. iud. lib. 2. centur. 4. cal. 379. nu. 19.

L. 9. Archia- tri. *Qua periclitantes pro salute promittunt*) pactio cum ægro tis de mercede nec iure valet, nec iuri iurando Hippocratis congruit l. 3. ff. de ext. cog.

L. 11. Gram- maticos. *Accepte testimonialib.*) de testimonialib. vide l. pen. C. Th. de veter. & tit. de testim. exhib. l. vlt. C. Th. de hon. C. l. 156. C. Th. de decur. atq; hæc epistola dicitur in l. 1. §. de veter. l. *restituenda* §. de adu. diu. iud. l. 45. C. Th. de decurionib. instrumenta in l. *solemnib.* §. de fid. instr.

Tit. 53. l. 1. Snic. *Athletis ita demum*) ad hanc legē vide fusē hic Alciatū, & strictim Cuiacium, itemq; Ferandum lib. 2. expli. c. 16. & Ruardum ad leges XII.

Tit. 54. l. 1. I- gnominia. *Honorib. abstinere debent*) missio ignominiosa excludit ab honorib. non excusat ab onerib. l. 3. §. de re mil.

L. 3. Vetera- nis. *Si post vicefimum annum*) hinc colligi potest pro iusto militiae tempore viginti annos haberi & ex l. *veteranis* §. quand. pro. non est necel. quæ huius mentionem facit & l. 1. §. de excuf. vet. l. 1. §. *ἀλάται* ff. cod.

Vel vexillatione) Græci habent; numero, vt in l. *contra* §. de re milit. qua de re vide & l. 8. §. de erog. mil. ann.

Tit. 55. *Qui post impletam militiam*) Superior titulus est de ijs qui nō impleuerunt militiam, hic de ijs qui impleuerūt militiam vel aduocationē, & nominatim exprimitur munera quorū vacatio iure cōceditur, q̄ etiā nō impleta aduocatione datur aduocatis illustriū vel spectabiliū iudiciū l. 6. §. de adu. diu. iud.

Et de cōductorib.) hic est Cuiacio titulus §. 6. q̄ ait l. *nō alios.* initiū sumptū videri ex l. *in honorib.* §. *nō alios* ff. de vac. mun.

Tit. 58. l. 1. Snic. *Sed & solemnib. iudiciis*) munera patrimonialia signifi- ficat, quæ tutelæ siue vtilitatis publicæ gratia indicuntur. l. 2. §. de mun. patrim. vnde consequitur nec à personalib. nec à patrimonialib. infamiam vacationem præbere.

Tit. 59. l. 1. Snic. *Novos honores appetere non debere*) pristinos tamen retinent l. *libertus* §. *in quaestorib.* ff. ad munic.

Tit. 60. Si ij qui. *Ex eadem familia ac domo*) Domum & familiam hoc loco accipere debemus pro corpore quod est sub vnius potestate vt in l. 1. §. de hon. & mun. & c.

Tit. 61. l. 1. Snic. *De proprio suo patrimonio*) Vide Cuiacium hic & obseru. lib. 2. cap. 13.

Tit. 62. l. 1. Snic. *Patrimonij Sero munera*) A patrimonialib. munerib. mulieres non excusantur l. pen. §. de mun. patr. sed ea agnoscunt apud originem propriā l. 12. C. Th. de nauic. nō apud domicilium mariti. A personalib. excusantur, imo interduntur: exceptis quibusdam, quæ sexui earum congruunt l. penul. §. de ijs qui nu. lib. quæ tamen non apud originem suam ob- eunt, sed vbi est domicilium matrimonij l. vlt. §. de incol.

Tit. 63. l. 1. Pa- ter. *Legationib. publicis liberatur*) A legationis munere, q̄ personale est, quia viaticum & legatium de publico datur, tres liberi excusant, vide Cuiacium ad l. 1. §. de ijs qui nu. lib. & Marcum Vertranium de iure liberor. cap. 20.

Tit. 64. l. 1. Ar- tifices. *Lecticarij seu arcarj*) vt semel te absoluam, lector, & ne omnia transcribere necesse habeam, vide ad singulas voces huius notitiæ Alciatum, & post eum eruditissimum Cuiacium, sine cuius commentarijs frustra quis hos libros posteriores in manus sumer.

L. 2. Mecha- nicos. *Mechanicos & geometras*) Alciatus nititur reponere *Mathematicos*, sed frustra est. *Mechanicos* autem hic specialiter

significare censet Cuiac. eos quorum ingenio & institutio- ne sunt organa mechanica, pneumatica, automataria. Dat autem vacationem personalium munerum, nec tamē ideo remissæ censentur tutelæ, vt diximus in l. 3. §. de mu. patrim. itaq; nihil obstat l. *geometra* ff. de exc. tur.

Potterem alium nominandum putaueris) Ad munera per- sonalia potiores nominandi sunt, & qui nominatus est, si alium se potterem indicauerit, in eum transfertur onus, qua de re vide Cuiac. ad l. 46. supra de dec. & ad Pauli sen. lib. 2. ti. de potiorib. nominadis. sed hoc re integra l. pe. §. qui da. tur. *Scribis, logographis, & censualib.*) Scribæ sunt curiarum siue magistratum municipalium scribæ. & generaliter horum omnium munera personalia & municipalia sunt l. 1. hoc tit. l. pen. §. de def. ciu. l. vlt. §. *ij quoq;* & §. *maligophori* ff. de mun. & hon. *logographi* tabularijs similes sunt No. 128. sed eiusdem muneris pro varietate locorum variæ appellationes sunt. *Censuales* sunt qui operam suam accommodant magistro census in vrbe, & acta senatus con- ficiunt. l. 1. C. Th. de stud. lib. 1. *consulti a. testamenta* §. de te- stam. l. 2. & 4. §. de priu. ag. in reb.

Si minus idonei sint qui ab eisdem fuerint nominati) su- sceptores canonum & præpositi horreorum creantur fide & periculo nominatorum: quod ius vetustissimum est l. 8. *ratas*. §. *Nominator* ex nominati bonis emere nihil potest per se vel per alium, quod quasi singulare notandum. Nemo enim dicit fideiustorem, quem in excusso principali conuenire licet, nihil posse emere ex principalis bonis. At nomi- natorem, quem in excusso nominato conuenire non licet, dicemus hac lege ex eius bonis emere nihil posse, ne scilicet qui idoneum eum præstare debet, cum eo contrahendo quo minus sit idoneus efficiat.

Et auri massa transmittitur) Constitutum enim fuit vt solidi ex quocunq; titulo fisco collecti in massam auri re- digerentur, atque ita pro solidis massa ad comitatum trans- mitteretur l. 12. & 13. C. Th. eo. & inde in aula, *scribum auri massæ*. proinde interest scire quāti libra auri æstimeretur, vt sciatur illata massa, quot solidi illati sint.

In celeberrimo catu curia) Ordo curiæ exactores vel su- sceptores creat suo periculo, & creationem insinuat præsi- di. non tamen susceptores rei priuatæ, quorum creatio ad curiam non pertinet l. 9. supra de iur. fisc. nec susceptores ves- tium, quorum creatio pertinet ad proconsulare officium l. pen. hoc tit. l. 4. Co. Th. cod.

Et captam mercedis discussionem) Cuiac. legit, *& captam* l. 11. *Securi- arca discussionem*, interpretaturq; arcam hoc loco vinariā, de qua & in l. 3. Co. Th. de cal. coct. quin etiam antea omni- no legendum est, *& nisi susceptorib.* non, *bnis susceptorib.* cum hoc dicat lex: apochas apud acta publicatas omnino vini susceptorib. imputari debere, vt & captam arce vinariæ dis- cussionem rationisq; redditionem perficiendam & publi- candam.

Clandestina supplicatione) id est obreptitia: sed si rescri- ptum insinuatum fuerit præf. præf. valere putat. arg. l. *si quis quid.* §. de coh. prin. l. 2. & §. de diu. offi.

Tabularios seu numerarios vide omnino ad hunc locum l. 13. *Duos.* eruditissimum Cuiaciū, vt intelligas an & quatenus diuersa horum fuerint olim officia: vt & Gothofredus hic monet.

Solemner procurari) hoc ipso satis significatur solere of- ficia proconsularia hanc susceptionem procurare l. 4. C. Th. *horib.* eo. tit. porro ad legem hanc vide Cuiacium lib. 2. obser. ca. 8.

Auri persecutores) Cuiacius legit, *auri persecutores.* & sic dixit lib. 4. Cassiodorus, *prosecutores frumentorum:* sic *prose- cutores æquorum* l. 1. §. de tractor. & stat. sic *prosecutores publi- carum functionum* l. 9. §. de curs. publ. sic deniq; *prosecutores reorum* l. *solent.* ff. de cust. reor.

IN CODICIS LIBRVM VNDE- cimum nota.

De nauicularijs seu naucleris) Cuiac. ex vno hoc duos ti- tulos facit, Cuius prioris inscriptio sit, *De auri lustralis col- latione*, lex prima: *Remittit.* posterioris, titulus seu epigra- phe, *De nauicularijs seu naucleris publicas species transpor- tantib.* Lex prima: *Nullam vim.* Vide latissimè eundem Cuiacium hic, & obseruat. lib. 16. cap. 23.

Aut lumina, aut similia) lumina balnearum intelligit, vt l. 1. *Remittit.* in l. *quia plurime* supra de oper. publ.

Oportet naucleros sustinere) Certum fuit in vrbe nauicu- latorū corpus l. 1. §. 1. ff. quod cuiusq; vniuers. l. 5. §. *licet* & §. *vim.* vlt. ff. de iur. immu. l. 1. §. de hæred. dec. atq; ex his alij annonæ vrbs seruebant, alij lignis ad lauacra, alij alijs necessitatib. publicis. quare à cæteris munerib. immunitatem habent l. 1. §. de lit. & itin. cust. l. 5. & 17. Co. Th. de nauicul.

Et securitates reportent) apochas intelligit, quæ dicuntur *relatoria* in l. 8. Co. Th. cod.

L. 5. Ab his qui. *Pena quadrupli teneatur*) hæc actio non est vi bonorum raptorum, in qua non extra rem quadruplum est, sed propria quædam actio in eos, qui rapinam nauicularijs faciunt: & forte coniungenda huic legi lex pen. 5. de excuf. tut.

Tit. 2. l. 2. In his. *Res enim oneri addicta est*) vide Couarruiam libr. 1. variar. resol. cap. 8.

Tit. 3. l. 1. Multis. *Sine dignitatis privilegio*) De nauibus Veteranorum nominatim rescriptum est eas non excufari l. pen. de veteranis.

Tit. 5. l. 1. Si quando. *Fiscus uenus sese non interponat*) contra illud: *Res fisco est* ubi cumq; natus quod merito non placuit Antonino, ne ex aliena calamitate fiscus lucrû ferat. l. vl. ff. de inc. rui. naufr.

L. 3. Quotiens. *Quos nauicularius naufragio*) ad lucem huius legis pertinet scire: *Nauicularios, naucleros, nauarchos, nauicos, exercutores nauium* pro iisdem accipi. diuersos autem esse *magistros* ut ex l. penult. Cod. Theod. de nauicul. & ex tit. de exercitoria act. etiam colligere est; nempe gubernatores. diuersos esse *nautas*, puta eos qui nauigandi causa in nauibus sunt. aliquando tamen *nautæ* pro *naucleris* accipiuntur ut in tit. nauit. caup. stab.

L. 5. De submersis. *Vi leuato Volo ista causa cognoscantur*) vide Forcatulum Necyomant. iur. dialog. 80.

L. 6. super. *Moderationis calculus*) Cassiodorus libr. 4. *Moderationem tritici quam sub hac sorte perijisse probauerint, prosecutoribus sine aliqua faciat cunctatione reputari.* atq; ita rursum *moderationis* mentio est in l. 1. infr. de ann. ciuil. & alijs multis. atque ad eandem formam dicitur *ponderatio* in l. si oles sup. de locato.

Tit. 6. l. 1. Per pensâ. *Octonos scrupulos*) Octonos (inquit Cuiacius) sic accipio, ut in l. 5. septenos, in singulos auri legulos, non cum Accurfio, in singulas uncias.

L. 3. Cuncti. *Saxorum Venam*) l. 1. & 2. sunt de auri metallo: hæc est de lapidis siue marmoris metallo, quod eruitur è priuatorum locis, hac lege, ut decima fisco, decima locorum domino præstetur, reliquum sibi habeat fossor *ὁ κτῆρ κτῶου*. quod etiam confirmat. l. 1. Cod. Theod. eod. tit. vide & Boffium tit. de metallis fol. 405.

L. 5. l. 1. Metal- lary. *Sine illa temporis prescriptione*) alij sua sponte sunt metallarij ut l. 1. sup. alij conditione, qua prescriptione temporis non liberantur, nisi forte, ut cenlet Cuiacius, annorum 40. l. 4. sup. de præfer. 30. anno.

Et secreta) Lauras intelligit, ut in l. 26. sup. de decur.

Tit. 7. *Et de monetarijs*) vide ad hunc titulum Bartholomæum de las-cas in tractatu, An princeps subditos alienare possit §. 14. 15. & 16.

L. 2. Baphij. *Et species gynacij*) species, id est vestes ut in l. 4. infr. tit. sequen. l. vl. j. de mil. vel.

L. 9. Si quis. *Legendis conchylijs*) Conchyliorum varia sunt nomina, *purpura, murex, buccinum, cerix*, quorum sanguine inficiuntur lana sacris vrbibus deputatæ.

L. 10. Losus. *Et metaxa*) *metaxa* rude est sericum & *ἀντόρες*, nondum neq; tinctum neq; in fila diductum, & ideo separatur à nemate serico l. vl. ff. de public. & hoc loco a serico blata, id est, in purpureum colorem conuersio.

L. 12. Hi qui ex filiab. *Et aliena originis patrib.*) Ut qui ex monetaria & ingenuo nascitur matris conditionem sequitur l. 7. sup. ita qui ex mutilegula & ingenuo, non tamen qui ex mutilegula & curiali No. 38.

L. 13. Si quis. *Vel linteiorum*) ad hanc legem vide omnino Cuiacium contra Alciatum.

Dextra triumphalis absolutione) his verbis adnotatio significatur Eusebius de vita Constantini. 2. τῆς ἀντὶ δεξιᾶς ἐργασθῆναι ὑποσημείωσις. atq; ita in l. pen. Cod. Theod. de ann. ciuil. *Qui*, inquit, *triumphalis dextra nostra confirmationem est consecutus.*

L. fin. Ne quis. *Tam arte quam atate habilis*) lex 2. & 14. sunt de procuratoribus creandis: hæc de ipsis gyneciarijs, vel monetarijs, vel mutilegulis, vel alijs, ut ne in ea corpora conscribantur sine sacra probatoria, quæ & in alijs pleriq; exigitur l. probatorias j. de diuers. off. & edicto. Iustin. 8. & 13.

Tit. 8. l. 1. Auratas. *Sericas paragaudas*) *paragauda* sunt sericæ vestes auro intextæ phrygio siue barbarico opere, quod & ex Vopisco in Aureliano intelligitur qui alias monolores, alias dilores, alias trilores, & pentelores facit pro numero intextorum filorum aureorum, quæ videntur lora appellasse, vel intexturam ipsam potius, ut non male in donatione Constantini ad Syluestrum, lorum, vetus interpretes, *phrygium* reddiderit. Vide & Turnebum hic aduers. lib. 9. c. 11.

L. 3. Vellera. *Alio postea colore fucari*) *Cristas* vocarunt quibus, alio admixtus coloris puri rubor muricis inardescit l. 2. C. Theo. de scænicis. *Fucare* autem est tingere & colorare l. 1. §. quæ res vendi non poss. l. vl. C. Theod. de mutileg. vide & Forcatulum in penu iuris ca. 21.

Tit. 9. l. 2. Omnibus. *Omnibus fabricis*) al. legunt; *omnib. fabricensib.* fuit au-

tem fabricensium certum corpus, qui in publicis fabricis faciebant arma, hastas, sagittas, loricas, arcus, spatæ, ballistas, scuta, elibanos; atq; hi etiam deputati & statuti dicebantur l. vl. sup. de seru. fugit. Nou. 85.

Vnus decoctionis) al. *decoctionis*; id est, si quid vnus eorum decoxerit & interceperit, ut l. 12. sup. de suscept. l. 9. C. Theod. eod. tit. sed potius est *decoctionis* quasi vniuersi videantur decoxisse, quod vnus decoxit; & hoc est quod ait l. vl. sup. de hæred. decur. quæ huius pars altera est, fisco omnes pro intercepto respondere cogi.

Conduktioni vel administrationi) Idem Leo qui militibus interdixit alienarum rerum conductione & procuratione l. milites 5. de loca. eadem fabricensib. interdicit hac constitutione, quod & in militibus antea fuerat constitutum l. si militem sup. de condict. ob. caus. dat. & in fabricensib. l. 5. C. Theod. eo. titu. putat autem eruditiss. Cuiacius etiam fidei iussione ijs interdicens pro alienarum rerum conductionibus aut procuratoribus exemplo militum d. l. milites; & clericorum Nou. 123.

De veteris numismatis) Post Budæum & Porrium scripsit hac de re vtilem libellum eruditiss. Couarruias. præter quem vide Brissonium lib. 1. select. Antiqu. ca. 18. & tractatus de monetis Colonia simul impressos.

Præta specierum decretere oportet) ergo, cum eadem sit contrariorum potestas, si ante numerationem aucta fuerit æstimatio solidorum, augebitur & pretium rei venditæ, quod summè notandum, & potest esse vsui in mutuo, ut ostendit Cuiac. ad l. 59. ff. de verb. oblig. & in locatione, & in taxatione rerum siue mancipiorum legibus definita.

Vel accrescentibus completur) *Accrescentes* vocat qui ex classicis nascuntur ut in l. sicubi Cod. Theo. de cens. vel ad l. 6. Cod. Theo. de tyron.

Vrbis Romæ) Fuere & in alijs vrbibus corporati l. vlti. 5. de nauicul. Nou. Valent. de episc. iud. sed non priuilegiati.

Quicumq; ex mancipijs) omnino legendum; *mancipibus* fuit enim in vrbe certum corpus pistorum, qui pani ciuili conficiendo obnoxij erant; atq; hos mancipis vocat l. 1. & 2. j. de frument. vrb. Constant. l. 18. Cod. Theo. de pistor. l. 4. C. Theod. de exl. & exact. & sic Prudentius dixit, *mancipem carceris, mancipem sutrinæ Plinius, mancipem diuinariæ*, Terullianus. Constituitur autem hac lege ut mancipis siue pistoris, qui Comitibus horreorum dignitatem adepti fuerint, pistrino reddantur, cum non liceat pistoribus ad hanc dignitatē aspirare. Vide & Marcū Verrian. de iur. lib. c. 29.

Et susceptoris vini) Populo Romano oleum, panis, portina gratuita præbebantur, vinum non nisi perrato; ut tradit Vopiscus in Aureliano. de his tamen susceptoris hoc titulo nihil continetur, nec de alijs quam de iuarijs quidquam. sed putat Cuiacius de iuarijs constituta, ad ceteros quoque esse porrigenda.

Decanorum seu collegiatorum) Corporatis adiungendi decani, lecticarij, copiatæ, siue vispelliones, tot enim appellationibus idem nuncupantur No. 43. & 59. l. 4. 5. de sac. eccl. l. si qua 5. de episc. & cler. l. 15. C. Theo. eo. l. 1. C. Theo. de luf. col. horum verò & illorum certum numerum fuisse ostendit l. pen. sup. de comm. & merc. & d. l. 4. sup. de sac. eccl. supra quem nemo ab alijs muneribus quali sit ex decanorum vel collegiatorum corpore, vacationem obtinere potest, nec si ei suffragetur ecclesia, vel principis domus, vel qualibet alia potestas siue dignitas.

Vniuersos qui & surpantes) coniunge leg. i. j. de professor. qui in vrbe Constantinopol.

Quæd mancipibus mutui nomine datum est) Mutuū hoc loco promutuū significat, & ideo Græci vertunt *ἐπιχρησίων* qui & in l. 40. §. seruus ff. de statulib. promutuū interpretantur *ἐπιχρησίων* & in *lex conducto §. item cum qui dam* ff. locat. promutua *ἐπιχρησίων* Theodorus Hermopolites ad l. 1. 5. de sentent. quæ pro eo quod int. xj. *ἐπιχρησίων* τὸ μίσθωμα τῶν τοιούτων χρεῶν συλλαβὼν τῶτο. datur ergo pistoribus pecunia promutua ex arca frumentaria, id est in antecessum, ut vel eandem reddant, vel frumentum & panes.

Excepta omni concussione soluendum) Vrbianianus qui pistorum concutierit, pistorum consortio addicitur l. 2. j. de app. præf. vrb.

Nihil ex his (scholarum nomine) Hæc constitutio abrogat l. 8. & 9. Cod. Theo. de annon. ciuil. Dederat Constantinus panes ciuiles scholis, quæ sunt sub dispositione magistri officiorum vndecim, ut ait Iustinianus l. vltim. 5. de loca. Ex hac largitate Constantini orta est quaestio, vtrum eos panes singulis scholaribus dedisset, an scholæ & vniuersitati; neque hoc abs re: Nam si scholæ dedit, in schola manent semper, nec vendi, vel in hæredem ab scholaribus

L. 5. Inve.

L. fin. Nulla.

Tit. 10.

L. 2. Pro im-

minutione.

Tit. 12. l. 5.

Tit. 14.

Tit. 15. l. 1. Qui

cumq;

Tit. 16.

Tit. 17. l. 5.

Tit. 18. l. 5.

Titul. 23. l. 2.

Auristatua.

Titul. 24. l. 1.

Annonas.

transmitti possunt, si personis singulorum indulsit, contra se res habet.

Tit. 25. l. 1. Vn. *Incerta mendicatas*) Médici validi, si serui sint, dominum mutant & delatori acquiruntur, domino pristino seruata actione serui corrupti. Si liberi, delatoris coloni perpetui efficiuntur.

Quisquis huiusmodi lenitudinem prodiderit) id est, inertiam & ignauiam, vt l. *hi quos*. C. Theod. de accus. cuius fuit olim propria actio quadam, quæ dicitur τὴν ἀργίας ὑπαφί Nou. 80. per quam huic constitutioni abrogatur. vide & Lapum allegat. 18.

Tit. 27. l. 2. Diurnos. *Alexandria ciuitatis*) Alexandria multa habuit præcipua l. 36. & sequen. supr. de decur. l. vltim. supr. de legat. & proprium canonem, vt vtraque Roma, quem hæc constitutio auget.

Tit. 28. l. 1. Vni. *Dinummo veſtigal*) *Veſtigal* propriè significat quod fisco vel reip. præstat pro mercibus quæ importantur & exportantur; quod ἐξῆς ἀργίας Iustinianus vocat in edicto de Alexandrinis: *Dinumnum* autem appellatum videtur à præstationis quantitate & modo.

Tit. 29. l. 2. An resp. *Incurus locum successissis*) Respublica tacitam hypothecam non habet, nisi ex priuilegio l. *Antiochenſum*. ff. de rebus auct. iud. possid. ergo nec is qui reipublicæ successit soluto debito. Successio tamen priuilegium in personali actione ei dabit, quod habuit reipub. leg. 3. supr. qui potior. in pignor. habeat. l. *bonis*. ff. de rebus auct. iud. possid. fisci melior est conditio: quem cum reipub. Accursius malè confundit.

L. 3. Rempub. *Vi pupillam extra ordinem iuuari moris est*) Respublica circumscripta in integrum restituitur, perinde ac pupillus vel adoleſcens, l. 1. §. de offic. eius qui vic. alic. iud. obt. l. 4. §. quib. cau. ma. in integ.

L. 4. Si secundum. *Disraxis aream*) cur enim ædificia non fuere reſecta aut restituta? Certè etiam Vespasianus vacuas areas occupare & ædificare, si possessores cessarent, cuiusque permisit, auctore Suetonio & Victore.

Tit. 30. l. 1. Fendum. *Debita quantitates inferantur*) Agri ciuitatù dati in emphyteusim nõ reuocantur, nisi emphyteuta in soluendo canone per triennium cessauerit, l. 2. §. de iur. emphyt. post triennium reip. committuntur.

Tit. 32. l. 1. Non prius. *Debitorem reip.*) debitorem, puta ex administratione vel pollicitatione, non ex mutuo, l. *reſcripto*. §. *debitores*. & seq. ff. de munerib.

Tit. 33. l. 1. Hæ qui à te. *Qui à te collega que tuo*) Duumiri solent sibi successores nominare, ex qua nominatione reipublicæ obligantur, si successores tempore depositæ administrationis, pari rationi faciendæ pares non sint, nec ab eis creationis tempore creatores satis exegerint. Quod si tempore depositi honoris soluendo sint, etiam si ab eis creatores satis non exegerint, non tenentur, l. *ordine*. §. 1. ff. ad Munic. sed si forte postea lapsi sunt facultatibus, damnum reipublicæ præstabit, quorum culpa tardius sunt ab eis rationes exactæ.

L. 2. Si successoris. *Adiuam personam spectare nequaquam potest*) Atque idem erit si pro te fideiussero, & tu tibi successorem nominaueris l. *libertus*. §. penult. ff. ad munic. non idem erit si pater filio consenserit ad decurionatum, & filius sibi successorem nominauerit: quia pater plus est quam fideiusſor, & tanquam ipse reus, l. 2. ff. cod. quod summè notandum hic monet eruditissimus Cuiacius.

Tit. 34. l. 1. Fideiussores. *Non in his quæ ob culpam*) hanc constitutionem significari putat Cuiacius in l. *fideiussores*. ff. de fideiusſorib.

Tit. 35. l. 1. Et si duobus. *Collega conueniuntur*) Plures sunt qui pro eo obligantur qui honorem vel munus aliquod publicum gessit, nominator, fideiusſor, collega, pater, & duæ quidem priores leges huius tituli sunt de muneribus; duæ posteriores de magistratibus. Si autem munus duobus iniunctum sit separatis portionibus hic ordo seruatur, fideiusſor, nominator, collega, l. 2. infra hoc titu. l. 3. supr. de con. ſif. deb. si pro indiuiso, hic; collega, fideiusſor, nominator, dict. l. 1. l. *aduersus*. supr. de mag. conu. Collega quia conreus est hoc casu: Fideiusſor quia propius semper accedit ad reũ, quam nominator. In magistratibus ordinis ratio eadem est, siue duo creati sint magistratus diuisis actibus administrationis, siue indiuisis: puta vt primũ fideiusſor executiatur, tũ nominator, deinde collega, l. 3. & 4. hoc titu. l. *Imperator*. ff. ad munic.

L. 3. Si ita duumiri. *Cum in magistratibus*) ita voce cum vtitur leg. 60. Cod. Theod. de appellat. ceterum ideo disertim loquitur de magistratibus, quia non idem est in muneribus, cuius rei illa est ratio, quod magistratus non sunt omnino conrei. Nec, si deposito honore ambo soluendo sint, in singulos est actio in solidum, sicut in eos quibus pro indiuiso munus in-

unctum est, l. *si pupillus*. ff. de administ. tutor. Sic & si vnus ex eis soluendo non sit, ad collegam quasi conreum non venitur in excusso inopi fideiusſore ac nominatore, dict. l. *Imperator*.

Ob culpa nexum) Sic & in eadem l. *Imperator*. ff. ad munic. eademq; ratio est in muneribus, veluti in tutelis, l. 1. §. vlt. que adeo de tut. & rat. dist.

Inuitum actum reipublicæ administrare) Vt priuati seruos actores habent, ita reipublica præpositos pecuniis dandis & suscipiendis, stipulationibus contrahendis, rationibus dominij tractandis, qui sunt sub dispositione curatorũ reipub. vel Kalendarij, vel patris ciuitatis, l. 1. §. de solut. & liber. deb. ciu. Liberis actoribus non vtuntur, & ideo plerique ad actum gerendum venire se patiuntur l. 6. §. *irritum*. ff. de iniust. rup. atque ita capite minuuntur. Sola tamen actus gesti ratio caput non minuit, l. *liberos*. supr. de lib. cau.

Sufficit sortis damnum) Qui ex contractu pro debitore reipublicæ obligatur, veluti fideiusſor, & in sortem tenetur, & in vsuras, leg. secunda, §. vltimo, ff. de administ. rer. ad ciuitat. pertinen. Qui ex officio quod administrauit, vt puta duumuir, vel pater ciuitatis, qui non satis cautè pecuniam publicam fœnori occupauit; in sortem tantum, non in vsuras. Pro pecunia quam ipse habet, etiam in vsuras. Pro alio in sortem tantum, si nulla eius fraus vel culpa lata arguatur, l. vltim. in princip. ff. cod. l. *Lucius*. §. *Paulus*. ff. ad municip. leg. *cum quidam*. §. penultim. ff. de vsuris.

De solutionibus & liberationibus) Liberationis verbum ad obligationem refertur: solutionis ad obligationem vel ad nummos, si ad obligationem atque patet ac liberationis, l. *solutionis*. ff. de solut. cui ex inscriptione coniungenda est l. *liberationis*. ff. de verb. signif.

Gymnici & agonis spectacula reformentur) Cũ vetitum paulò ante fuisset gymnicum certamè, id edere volentibus sua sponte populi recreandi causa, hæc lex permisit. Volentibus, inquam, non inuitis l. *qui dolo*. §. 1. ff. ad legem Iul. de vi publ.

Nullus reditus inde largitionibus inferatur) Tollit hæc constitutio prostibula & lenocinia vt Nou. 14. Item prostutarum ancillarum ab hac iniuria vindicationem & liberationem publicam facit, sicut liberorum veditorum, l. vlt. §. de patr. qui fil. dist.

Abstineant thymelici) ita à Græcis appellantur scænici, veluti mimi, histriones, ludiones. Specialiter tamen *thymelici* dicuntur cantores, qui modos faciebant & saltabant. atq; illos constat esse famulos, & tribu moueri, hos non item: quos videntur intellexisse Græci l. 4. ff. de his qui not. infam.

Ex ipsi formis tubemus elicere) *Formas* vocat cõcepta cuiuslibet quib. distinguitur aqueductus: Græci hoc loco qui vocat *δορυδα*. vide autem ad hæc legem Couarruiam præc. quæst. capit. 19. num. 2. Alciati autem acumen, qui mox pro *matrices*, *massos* reponit sperno à me. *matrices* enim has Casiodorus vbera appellat.

Veteri licentia percipiunt) loquitur ergo de ijs quibus a qua publicæ vsu iadiu princeps concessit, & ne eius modo fraudentur sancit, confirmans vsurpatorum pœnam definitam l. 2. §. vide & Hieronym. Magium libr. 3. miscell. cap. 8. & Zoantherum rer. quotidianar. ca. 56.

Quid in Nymphæis) *Nymphææ* sunt ædes publicæ, in quibus nuptias celebrant, qui ædib. earent ad choreas capacib. vt Zonoras explicat in Leone magno. Inde νυμφικὰ λήτραι, vt Sudas interpretatur, τὰ εἰς γάμους ἐν τῆς ἀγορῆς ἀπὸ κρητῆνος λαμβανόμενα. Ad Forcatulum in Cupidine Iuris perito cap. 10. & Alciatum hic.

Vel officio) si officialis eiusmodi preces instruxerit l. 2. §. de pet. bon. subl.

Ex vniuersis scalis) *Scala* sunt traiecti maritimi, qualis in regione sexta, *scala Sycana*, quæ τῆς ἐξ ἄσματος Iustinianarum dicitur in No. 69. in regione quinta, *scala Chalcedoniensis*, in quarta, *scala Timasi*. atque hæ scalæ Græce dicuntur χηλδαι: erantque protensæ in mare trajciendi causa vsque ad Nauigia; atque his singulis singuli nauti adtributi erant.

Qui publici ab initio fontes) hoc vult: Vt qui publici fuerunt fontes ab initio, vel cum fuissent initio priuati, postea ter. publici, deinde rescripto principis vel vsurpatione priuati facti sunt, ad ius publicum redeant, nec quidquam valeant rescripta vel pragmatici contra publicam utilitatem vt in leg. 2. supr. de nauib. non exc. leg. 2. supr. de can. fru. vt. Romæ. Nec obstat leg. 4. supr. quæ de vsu siue iure aquæ publicæ loquitur; non de fontibus priuato iuri omnino vindicatis.

L. 4. Cum te.

Tit. 36. l. 1. Si & proponis.

Tit. 38. l. 1. Vnic.

Tit. 39.

Tit. 40. l. 1. Nõ paulò ante fuisset gymnicum certamè, id edere volentibus sua sponte populi recreandi causa, hæc lex permisit. Volentibus, inquam, non inuitis l. qui dolo. §. 1. ff. ad legem Iul. de vi publ.

L. 7. Ne quis deinceps.

Tit. 42. l. 3. eos la quælibet quib. distinguitur aqueductus: Græci hoc loco qui vocat δορυδα. vide autem ad hæc legem Couarruiam præc. quæst. capit. 19. num. 2. Alciati autem acumen, qui mox pro matrices, massos reponit sperno à me. matrices enim has Casiodorus vbera appellat.

L. 4. Solum a qua.

L. 5. Si quis.

L. 6. Omnis seruitus.

L. 7. Ad repa-

L. 9. diligen-

catas. Sed neque contra ius publicum quidquam valet praescriptio longi temporis, l. 5. s. de oper. publ. sicut nec contra ius privatum principis, l. 5. s. de fun. rei priuat. Nou. 30. quod interpres Iuliani latius quam oporteat accepit de omni iure fiscali.

Titul. 43. l. 1. Cruentis.

Cruenta spectacula cruenta ludicra vocat Ammianus; intelliguntur autem hominum inter se commissiones; de quibus videndus elegantissimus Lipsius in libro qui est de gladiatoribus, & Forcatulus auariz sui cap. 12.

Tit. 46. l. 1. Armorum mouendorum.

Armorum mouendorum Ita dicimus mouere arma, vt mouere equos, pro vt, l. 4. & vlt. j. de cur. publ.

Tit. 47.

De agricolis ad hunc titulum vide Molinæum ad consuetud. Parisiens. tit. 2. in princ. à num. 16.

L. 7. Quemadmodum.

Vendi omnifariam non licebit imo nec permutari vel obligari, cum nec legari possint, leg. si quis inquilinos. ff. de leg. l.

L. 8. Omnes.

Profugis in lucrum suum & si sunt Aliud est suscipere fugitiuum colonum, aliud quasi liberi hominis operas conducere: qui enim suscepti, solennes functiones agnoscit pro eo qui conduxit, non item. Et est similis distinctio in l. 4. s. de ser. fugit.

L. II. Originarios.

Nulla census auctoritate Censuram auctoritatem perinde dixit, vt in l. in finalibus. ff. fin. regund. quæ sicut domino non præiudicat si quis rem alienam quasi suam in censum deferat, leg. forma. §. si ego. ff. de censib. leg. qua quisque. ff. de acquiren. rerum domin. sic vero domino fundi non præiudicat colonus, qui se quasi ingenuum in censum defert: porro etiam fisco non præiudicat professio censualis l. vlt. s. sine cen. vel rel.

L. 14. Si coloni.

Oportet celeris reformatione succurri fiet hoc interdicto Vtrubi (namque hæc lex in Codice Theodo. posita est sub tit. Vtrubi) quod celerem reformationem vocat, id est, momenti actionem, quam nec appellatio remorari potest, l. 1. supr. si de mom. poss. nec compensatio, l. vlt. supr. de compens. Celeris autem reformatio siue momenti actio aut interdictum omnem rationem significat repetendæ possessionis, vt vel alio modo perturbatæ, & ideo non tantum interdictum vnde vi, sed & interdictum de tabulis exhibendis, quo hæres tabulas repetit ab alio suppressas, apud Anianum tit. vic. ciu. crim. ag. poss. & interdicta, Vti possidetis, & Vtrubi, & Saluianum apud eundem s. sentent. Pauli titu. de interdict. & interdictum Quorum bonorum l. 22. Cod. Theod. quor. app. non rec. Celerem reformationem, rehibitionem, executionem dixit etiam in l. 5. Cod. Theod. de denunc. l. 4. Cod. Theod. vnde vi l. 1. Cod. Theod. de inq. & col. vide porro ad hanc legem, & an hoc nouum remedium recuperandæ possessionis locum habeat in quacumq; re mobili, immobili, animata & inanimata Alexand. conf. 19. lib. 5. Rip. ad l. sape nu. 31. cum seq. vbi etiã Abb. ext. de restit. spol. & ad c. cum ad sedem num. 25. & seq. eod. titu. Socinum ad l. rem que nobis num. 3. ff. de acquir. poss. Ant. Rub. ad l. naturaliter §. nihil commune num. 82. ff. de acquir. poss. Phil. Franc. in disput. petitorij nu. 29. 4. vol. tract. Parisiens. conf. l. num. 178. lib. 1. Villalob. littera l. num. 110. Menochium deniq; de recuper. possess. remed. 10.

L. 16. Mulier.

Eius omnem sobolem sententia legis hæc est; Colonam que se iunxit libero homini, cum omni sobole reuocari: vnde sequitur, natum ex colona & libero homine, maternæ conditionis esse leg. 21. l. vlt. j. hoc. titu. l. 4. j. de agr. & manc. Nec obstat l. 13. supr. vt interpretatio Cuiacij ad eam statim indicat.

L. 17. Per colonum.

Inuito vel inscio domino) Repetita est hæc lex in l. vlt. supr. si alien. res pign. da. sit. ex qua intelligitur hunc esse sensum, vt sicut seruus prædium domini inuito vel inscio domino pignori obligare non potest leg. 6. & 9. supr. quod cum eo qui in alien. ita nec colonus l. vlt. supr. eod. idemq; etiam de seruitute dicendum est.

L. 20. Litis.

Coloni dominum sua terra Saepè fit vt coloni vindicent se in libertatē, & dicant se esse *idionotracis*, id est, propriorum bonorum possessores. sed praescriptione longi temporis repelluntur, si dominus probauerit redditus & pensiones eos diu quasi colonos exsoluisse. quæ probatio fiet antapochis l. plures supr. de fid. instrum. quæ huic coniungenda est. Et possessio quidem longi temporis colonum non facit, cum ex lege Anastasij exigantur 30. anni, sed pro possessore praesumptionem facit. & generaliter diuturna praestatio vel partis praestatio obligationem vel actionem, quæ non fuit ab initio non constituit l. 7. supr. de vsur. l. si certis supr. de pactis l. vltim. supr. ne vxor pro marit. l. operis ff. de oper. lib. Tacitum pactum inducit leg. 5. supr. de vsur. Praesumptionem obligationis inducit in dubio l. cum de in rem verso. ff. de vsuris, & obligationem si qua fuit confirmat, & corroborat, extinctis exceptionibus anargyriae & Macedoniani leg. 4. supr. de numer. pecu. leg. 2. supr. ad

Maced. & interdum perpetuat, vt in causa alimentorum, l. 1. s. de fideicommiss.

Neq; ex confessionibus, neq; ex scriptura vide Guid. Papæ not. q. 315. Grammaticum conf. 45. nu. 4. Decium conf. 133. col. 3. Marfilium conf. 28. num. 9.

Illud non ineleganter dubitabatur adi Socinum & Ruy. num ad rubr. ff. solut. matrim. nu. 42. & Socinum Iuniorum 2. part. num. 54.

Adscriptitia conditionis De nato ex adscriptitia & libero dictum est leg. 16. supr. hæc lex est de nato ex adscriptio & libera, vt etiam matrem sequatur. qua de re vide Cuiacium obseruatio. libro 4. cap. vigesimo octauo, de solutione autem coniugij, cuius hic mentio est, idem repetitur Nou. 22.

Hoc facere in posterum prohibeatur Idem obtinet in fiscalibus quod hic in priuatorum colonis, l. 5. j. de agr. & man. dom.

Vt etiam per Palestinam quidam codices, per Palestinas: quod non improbat Cuiacius, quia fuerunt tres in Oriente, ad quas omnes hæc pertinet constitutio.

Per vniuersam diocesim Thraciarum Diocesis Thraciæ habet sex prouincias, vt Marianus Scotus scribit, Europæ, Thraciam, Hæmimontum, Rhodopen, Mæthiam secundam, Scythiam.

Per Illyricum videtur accipienda lex hæc de Illyrico occidentali. Nam Orientale infert capitationem excepta ecclesia Thessalonicensi l. 12. s. de an. & trib.

In clientelam suam suscepisse hinc apparet susceptos esse clientes qui se & bona sua omnia tuenda & defendenda

potentioribus addicunt, fraudandorum publicorum tributorum causa. qua specie potentiores vicariorum & rusticorum bona sibi vindicabant, vel relinquebant susceptis sub patrocinij mercede certa, quod multæ constitutiones damnant in tit. de pac. vic. C. Theod. & Iustiniani Nou. 17. & Tiberij de diuin. domib.

Extra muros hanc constitutionem intelligere arbitrat Cuiacius Constantinum in l. 2. Cod. Theod. de cens. siue adser. dum Diocletianum dicit plebem vrbanam capitatione immunem reddidisse. nihil enim aliud ea verba; *extra muros* sibi volunt, quam vrbanos quidem capitationem non præstare; ceterum de rusticis hoc hic constituitur, ne ad vlla alia onera deuocentur vt l. 1. s. de agr. cens. veluti ad prosecutionem equorum aut mularum fiscalium, de quib. l. vlt. s. de discuss.

Si quis ex viderem vicinis Pugnare videtur hæc lex cum l. dudum. s. de contrah. emp. sed l. dudum. de propinquis & socijs loquitur, ne præferantur extraneis emptoribus, hæc de conuicinis; propter quam putat Cuiacius ad l. dudum. hæc verba Tribonianum adiecit; *Nisi lex specialiter*, &c. quæ non sunt in C. Theod.

Per qualemcumque contractum hoc verbo non continetur testamentum: ergo poterit vicanus extraneum hæredem instituere. Quin & Nou. Romani, non testamenti modo sed & dotis, donationis propter nuptias, donationis directæ, donationis causa mortis, permutationis, transactionis non simulatæ excipitur causa: nisi si ex his causis bona sua tenuiores transferant in potentiores non vicanos, quibus tamen præscriptio decennij, sicut & extraneis quibuslibet non denegatur.

Pro alienis debitis alios molestari Fuit olim plarisque locis vsurpatum, vt vicanus ex contractu vel delicto conuicini teneretur; & vt liceret creditori ob vicani debitum eiusdem vicini hominem vel bona præhendere, quoad verus debitor satisfecisset; quod Zeno tollit hac lege, & Iustinianus Nou. 52. & 134.

De censibus & censitoribus Censuræ descriptiones sunt iugerum & capitum, Censitores siue censores qui census agunt. Peragatores & inspectores qui emendat, prædijs inspectis & adæquatis inuicem, vt releuetur quibus est grauius onus adscriptum, grauentur que sunt censita leuius l. 10. j. de fun. pat. l. pen. & vlt. s. de an. & tribut. l. 12. & 14. C. Theod. de cens. l. vlt. C. Theod. de locat. fun. iu. emph.

Competitionis habeant facultatem Actio vel competitio aduersus iniquam peræquationem datur intra annum post completam peræquationem, traditosque peræquationis libros, ex die clausi renunciatiq; census vt ait leg. 5. Cod. Theod. de censu siue adsc. excipiuntur minores in defensi, & absentes reipublicæ causa: quibus non ex eo die annus computatur; sed ex quo agendi facultatem habuerint. ad extensionem porro huius legis vide leg. formam. §. final. ff. de censibus. Balb. in tractat. de præscriptio. quarta parte principali, quæstione 30. numero 9. Socinum consil. vlt. col. l. fina. lib. 3. Bero in quæst. fam. quæstio. 5. Anto. Rub. deniq; ad leg. non solum. §. morte. ff. de noui oper. nunc. nu. 261.

- Tit. 58.** De omni agro deserto] Non idem est desertum & derelictum: derelictum enim occupantis sit, desertum non item l. 8. hoc titu. vsucapitur tamen biennio. desertum autem est quod incultum & squalidum est.
- L. 3. Quicumque.** Sub certa immunitate] iubet vt ij quib. deserta prædia addicuntur sub certa immunitate veluti triennij l. i. hoc tit. vel biennij l. 7. hoc tit. l. 12. C. Theod. de censu. pignorb. vel fideiusorb. caueant se ea damno publico minimè deserturos l. 6. hoc tit. l. 7. de fun. pat.
- L. si. iubemus.** Pro alieni territorij debitis] Territorium & glebam dicit pro eodem vt l. 11. s. de oper. publ. l. 3. s. de nat. lib. l. nulli. s. de episcop. & cler. municipem quoque & curialem pro eodem vt l. 5. s. hoc titu. l. 1. de fug. col. l. 41. Cod. Theod. de oper. publ. Curialis igitur glebæ propriæ non alienæ nomine tenetur l. 12. s.
- Tit. 61. l. 1. Si quis.** Salua lege] Adi Sarmientum lib. 3. felect. c. 2. Ad refundendum] al. referendum, quidam etiam, reddendum; quod est glossema verbi refundendum, quo vsi eodem modo Iurisc. in l. item quod. ff. de in diem. ad l. generaliter. §. proinde & si pretium. ff. de fid. lib.
- L. 3. Quicumque.** Fundi patrimoniales] iuber lex vt fundi patrimoniales & emphyteutici iuris ad domum principis deuoluti, fortè ex causa desertionis, vel permutationis colonorum, postcentibus saluo canone addicantur, & ne ob cessationem canonis committatur pugna igitur cum l. 2. s. nisi hæc accipiantur de canone, illa de tributis, l. 1. s. de susceptor.
- L. 14. Iubemus.** Aut agonothetici] iuris agonothetici, quos agonotheticos vocat l. pen. j. de diuers. præd. agonophoros l. Titia. i. s. i. ff. de leg. 2. qui deputati erant sumptibus sacrorum certaminum; plura ad hanc legem videat qui volent apud Cuiac. & Alciatum hic. & ad l. 12. consulat Molinæum ad consuetudines Parisienses §. 55. glo. 4. nu. 15.
- Tit. 63. l. 1. Quicumque.** Paruuli ex municipibus] paruuli dicuntur intra annum 25. l. 2. s. de fun. pat. Cauetur autem hac lege, vt orti ex curialibus, à militia retrahantur in curiam l. 17. s. de decur.
- Tit. 65. l. 3. Quicumque.** Vel iure perpetuo] id est, dominij vel emphyteusos iure, vt in leg. penult. s. de exc. mun. hoc autem dicit lex: Si quis fundum rei priuatæ iure perpetuo vel titulo conductionis acceptum alij vendiderit, donauerit, vel ablocauerit, qui soluendo canonè par non sit, pro eo ipse obligatur 40 fisco.
- Tit. 66.** Et saltibus rei dominicæ] Res dominica & res priuata idè est, vt constat ex l. pen. tit. præcedentis l. 9. s. de iur. fisc. Huius tit. l. 2. proprietatem vocat & dominium. Debuit igitur (inquit Cuiacius) superior titulus ita concipi: De fundis & saltibus rei dominicæ, vel, De fundis & saltibus rei priuatæ; & hic non interponi.
- Tit. 67. l. 5. Dominicos.** Neque ad descriptionem patimur deuocari] Coloni rei priuatæ nullam descriptionem patiuntur; nec ad onera extraordinaria deuocantur. quod & de priuatorum colonis cõstituitur, l. 1. s. de agr. cens. l. 1. supr. ne rust. ad vl. obf.
- Tit. 68.** De prædijs tamiacis] Ταμειον cellarium dicitur in Nou. Martiani de ind. rel. Erantque prædia tamiaca & coloni ac serui tamiaci in Cappadociæ prouincijs Nouel. 20. & 30. & ideo eorum cura pertinebat ad Comitem domorù, & præpositum sacri cubiculi; & hac ratione domus separatur à rei priuatæ; quod enim domui deputatur, cellario deputatur, vel cubiculo: Res priuata alijs necessitatib. l. vt. j. de priuil. dom. August. vel rei priuat. Verù & domus sæpe ad rei priuatam referuntur, ijdemq; dicuntur & tamiaci & dominici, 60 vt in l. 1. mox quæ ostendit ex colono libero & tamiaca, vel contra, tamiacum nasci. Ex adscriptio vel seruo alieno & tamiaca, vel è cõtrario natum, matrem sequi. nam hoc ius antiquum est l. 21. supra de agr. cens.
- Tit. 69. l. 1. pro adibus.** Placitam præstare pensionem cogantur] à solo solarium dicitur in l. 2. ff. ne quid in loco publ. l. etiam. ff. qui potior. in pign.
- L. 3. Restitutioni.** Tertiam portionem eius canonis] tertia pars canonis qui colligitur ex fundis reip. mœnium instaurationi deputandus est l. 10. supr. de oper. publ. l. 18. C. Theod. eod. tit.
- Tit. 70. l. 1. diuisi patris.** Ita traditi perpetuarijs] Differentia est inter perpetuarios conductores, de quibus hoc titulo tractatur, & emphyteuticarios. Perpetuarij enim domini non sunt, & mancipia manumittere non possunt, iuris tamen sui abalienationem habent. Emphyteuticarij sunt domini & manumittere possunt; & ideo perpetuarium ius ab emphyteuticario rectè distinguitur hoc modo in l. 2. supr. de offic. com. rer. priuat. perpetuarij vel emphyteuticarij sic enim ibi legendum. atq; ita Nou. Valentiniani de præscr. 30. ann. ius perpetuum separatur à iure emphyteuticario. Ergo cõductio alia est perpetua, alia temporalis, l. 10. supr. de loca. sicut & emphyteusis dominij ius est perpetuum.
- L. 4. congruis.** Nouis conductoribus præferantur] puto (inquit Cuiacius) legem accipiendam de conductione temporali, vt veteres conductores nouis præferantur cõtra l. ne cui. sup. de locat. si quantum adijciunt noui, tantundem offerant ipsi. Conductioni autem temporali supra adijcere licere probatur ex l. seq. atque cum hac coniungenda videtur l. 2. supr. de offic. com. rer. priuat. vide & Sarmientum lib. 3. felect. c. 7.
- Nullus palatinorum]** hoc sancit: Ne possessiones rei priuatæ locentur palatinis, id est, apparitoribus Comitum priuatorum, ne militibus, ne curialibus, quod & de rebus priuatorum cautum est, ne curialibus vel militibus, non quod sciam (Cuiacij verba sunt) ne palatinis, quibus etiam rerum priuatorum emptio interdicta est l. vt. supr. de resc. vend.
- Instruções via publicæ]** nõ vult possessiones diuinæ domus (id est domus Augustæ vt l. penult. supr. de exact. trib. l. 12. ff. ad Senatufconsultum Turpil.) via instruendæ vel sternendæ, pontiumque restitutorum immunitatem habere. idemque de ecclesiasticis prædijs institutum est Nou. 131. l. 7. supr. de sacros. eccl. & vt hæc onera fordida non censeantur, quæ aliquando tamen fordidis adnumerata sunt, l. 17. Cod. Theod. de ext. mun. contra rationem, prauaq; appellacione, vt est in Nou. Theodosij. Neque dom. diu. neq; ecclesie. quol. pub. mun. exc.
- Hermogenianis siue Palmatis]** vide hic omnino Cuiaciũ.
- Qui vendere ausus fuerit]** si enim emptor rem iniquam facit, probabile etiam est venditorem rem iniquam facere, l. 10. j. de cur. publ. quod tamen non est perpetuum. vide Forcatulum Necyoman. dialog. 1. nu. 10. Moder. Anco. in tract. de mercat. 4. part. nu. 42. Bap. de Sancto Blasio in tract. correlatiuorum. num. 40.
- Arborem ex Daphnensi luco]** vide ad illustrationem & explicationem huius legis Cuiacium obseruat. lib. 2. cap. 13. & Couarruuiam de collat. vet. numif. c. 4.
- IN LIBRVM CODICIS DVO-
decimum nota.
- Et anuum consularem]** videat, qui sapiet, ad hanc legè Cuiacium; qui multa hic lectu digna annotat, propter prolixitatem nobis non exscribenda.
- Et notatis]** Hi non sunt ipso iure infames; hæret tamen in eis macula quædã, vt q. iudicio publico rei in vinculis sunt, vel qui ob testimonium dicendũ pecuniã accepisse cõuicti, nec damnati sunt; vel qui inter requirendos adnotati sunt. Sic nota ab infamia distinguitur in l. 3. §. lege. ff. de testib.
- Dignitatis portæ parebunt]** Senatus portæ: totus enim hic titulus est de senatorib; in l. 1. ff. ad leg. Iul. de vi priu. **Omnis,** inquit **honore, quasi infamis carebit.** de qua vide Cuiacium obser. lib. 1. c. 38. Falsò autem adijcit Accursius, eos non posse Romæ agere, vel in comitatu principis. quod de relegatis tantum est proditum, & de militibus ignominia militis, non de alijs infamibus, alioquin non possent Romæ pro se postulare apud prætorem; quod est falsum. & vel tutelæ Romæ damnatus solum vertere cogeretur.
- Circa prioris dignitatis]** Si fortè filietarius, vel proximus sacrorum scriniorum, vel notarius inter senatores allectus sit, nõ ideo minus retinet priuilegia quæ silentarijs & proximis sacrorum scriniorum & notarijs Constitutionib. concessa sunt, l. eos. s. de exc. mun. l. 3. j. de silent. l. 1. j. de primic. & not.
- A clarissimo nomine submouemus]** Si enim municipalis ordo eximitur tormētis, multo magis amplissimus, in quo est & princeps ipse. ita vt merito ab omni iniuria defendendus sit, l. 8. s. veluti tormentis, in vinculis, carcere.
- Priuatos habeat filios]** præter Cuiac. hic & Duarenũ, quo loco monet Gothofredus, vide etiã ad hanc legè Concenatiũ l. 2. quæst. c. 11. & Coraf. ad l. Senatoris. i. ff. de Senatorib.
- Genere nobilitamus]** Vxor ergo plebeia per matrimonium clarissimã senatoriã dignitate adipiscitur; vel etiã clarissimã p. impares nuptias amittit, vt ex Liuio liquet de Virginia.
- Sine cõmeatu proficisci edis]** Nõ poterat olim senatores nõ l. 15. clarissimè impetrato libero cõmeatu alibi morari quã in vrbe, l. filij. §. mis. pen. ff. ad municip. Hodie nihil est cõmeatu opus: datur namq; hac l. generaliter omnib. clarissimis vel spectabilib;.
- Sub fideiussione habita]** notata ad orã hic, quæ aiunt Cuiacium legere; **substitutione habita,** ea eorumq; auctores fugit ratio. legit. n. ille l. C. nostri seculi princeps; **substitutione,** inquit, sub fideiussione nõ constitui, l. prox. docet. tutione autem militarem intelligo vt in l. 1. s. de offic. mil. iud. l. 36. C. Theod. de nauic. l. 3. supr. de offic. com. rer. priuat.
- Super illustrib;]** De illustriũ crimine nullus iudex cognoscit inconsulto principe, excepto casu l. seq. De reliquis dignitatib. præf. præf. cognoscit, veluti de clarissimis l. pen. s. de offi. præf. præf. Or. idq; in vrbe, in prouincijs iudex prouincialis. l. i. vel senat. vel clariss.
- Nec nou etiam honorariis illustrib;]** non pugnat hæc lex cum l. nullus s. de offic. rect. prouinc. quia illa loquitur non de illustrib; sed de præfidib;.
- Maiores.

Maiorib. quam minorib.) Illustrium sunt gradus quidam, & alij sunt maiores, alij minores. quis nescit enim Praef. pratorio maiorem esse magistro officiorum, & tamen vtrumque esse illustrem?

Principali fideliter precedente consensu) nec hoc pugnat cum l. 15. s. quae de clarissimis vel spectabilib. loquitur, non de illustrib.

Tit. 2.

Et de honore praturae) praetura fuit onus senatoriū. Hanc enim dignitatem qui suscipiebat senator, suis sumptib. Circenses & Scenicos ludos exhibebat Boet. 3. de consol. Praetura magna olim potestas, nunc inane nomen & senatorij census grauis sarcina. porro vide ad hunc tit. etia Foreatulum Necyomant. dialog. 7. & Marcū Vertran. de iur. liber. c. 10.

L. 2. Glebam.

Sive septem solidorum functionem) Haec septem solidorum praestatio tenuissimos senatorum obligabat, vt Honorius & Theodosius ad Monaxium scribunt in Cod. Theod. eratq; id personae onus, non glebae. Erant & quidam senatorij ordinis, qui eam tantū praestationē agnoscebant, non glebale, veluti ex proximi l. 12. Cod. Theod. de prox. com. disp.

Tit. 3. l. 1. Anriquitus.

Ipsius trabeae summitate) Trabea stola est consulum l. 1. j. tit. vlt.

L. 2. Ordine.

Antiquitatis ornamenta) Ornamenta consularia haec sunt; trabea hinc palmata, scipio, calcei aurati, sella curulis, fascis; Cassiodorus in formula consularis.

Centena pondo auri) tot etiam pondo ab honorario exiguntur l. 3. non iterum consule l. 4.

L. 3. Nemini.

Qui caeteris omnibus antepositur) In senatu praefectus vrbis praesidet: caeterum patricij dignitas amplior est. & videtur praefectus pratorio caeteris omnib. esse potior l. 1. s. de offic. vica. id est vicariis aut proconsulibus, non tamen consulibus aut patriciis.

E. 4. Sacimus.

Consularib. omnib.) non eos dicit qui consulatum gesserunt, sed honorarios consules vt l. vlt. s. de decur. Atq; his et a principe designatis re ipsa consulatum gerere licet. quae ex re honore non augentur l. 1. s. nec inter pares ex posterioris, sed ex prioris honoris tempore praerogatiuam in senatu vel in aula sibi vindicant. Praefecti tamen ordinariis honorariis, etiam antiquiorib. certum est. Nou. 62. arg. l. 4. j. de priu. ag. in reb. l. 2. in fin. j. de primic. & not.

L. 5. Sacimus.

Viros excelsos patricios) non tantum patriciatus dignitas soluit patria potestate, sed et ex Nou. 81. consularis, consularitas, praefectura pratoriana, praefectura vrbicaria in actu constituta, & magistrerium militum. his. n. omib. dignitat. filii familias patresfamilias fiunt sine capitis deminutione.

Tit. 4. l. 1. praefectum.

Et praefectum pratorio) praefectū vrbis nominat priorem, quoniam is praesidet in senatu: Adsidet praef. pratorio; & post praefectum pratorio magister militum. Caeterum hi tres sunt dignitate pares, nec deposita administratione inter se nisi praerogatiuam temporis habent.

Tit. 5. l. 2. Hac nostra.

Excepio castrensis & comite domorum) Excubiculariis (inquit Cuiacius) inuenio immunitatem dari certorum munerum l. maximarum s. de exc. mun. Excastrēs vel excomiti domorum non item. Itaq; hunc locum ita protulsi accipio, vt exceptio castrensis & comite domorum, caeteris cubiculariis haec quae sequuntur priuilegia competant.

L. 3. cubicularios.

Cubicularios tam sacri cubiculi mei) Et inscriptionis similitudo, & eorum qui sacra vesti deputati sunt cum cubiculariis affinitas exigit, vt huic legi coniungatur l. 3. j. de castren. & mini. Eundem autem hi omnes iudicem habent, magistrum officiorum, qui & silentiariorum iudex est, ministerialiumque omnium l. 4. j. de silent. l. vlt. j. de castr. & minist. & decanorum l. 2. j. de decan. & eorum qui militant in sacris scriniis l. in sacris scriniis, j. de prox. sac. ser. & agentium in reb. post ducena vel centena gradum l. ex eo. j. de agen. in reb. & scholarium l. vlt. j. de priuile. schol. deniq; totius palatii disciplina ad eum spectat. nec haec tantum, sed & fabricarum & limitum cura; vnde & fabricensib. ius dicit l. penult. s. de fabric. & ducum & limitancorum, & castris praepositorum l. viros. j. de diu. offic.

L. 4. iubemus.

Donati aliove titulo dati) Diuersa enim haec sunt donata, data, concessa, vt l. Lucius. ff. de leg. 2. *Si medio tempore mouere distulerint*) mouere, id est, agere, vt in l. 3. s. de praeser. 30. ann. nulli mouenda & alterius facultate patere, & in l. 3. s. de quad. praeser. omnis motus, id est, omnis actio, *αὐτὰ κίνησις*.

L. 5. iubemus.

Post sunt am militiam) Haec lex ostendit praepositos sacri cubiculi deposita administratione in senatorium ordinem conferrib; & l. 3. s. vbi senat. vel claris. eisq; extra urbem proficiscentib. cingulo militari vti licere, id est, *ἐπιφορεῖν*.

Tit. 7. l. 1. praecipua.

Et numerariorum corpus extincto iniuria auctore minuedum) Tabularij siue numerarij praesidium aut praefectorum plerunque census, discussiones, pertractationes iniungunt, quas tamen si exnotarij sinerint, graui multa coercentur, & corpore numerariorum exiguntur. Huc valde petinet l. pen. j. de pri. eor. qui in sac. pal.

Primicerio agendis numeris) Frustra opponit Accurs. huic legi l. 2. & pen. j. de numer. quae nec de primicerio loquitur, nec de notarijs, qui ad imperialia secreta pertinent, sed de numerarijs praesidium, vel magistri officiorum.

L. 2. Praetoriam.

Magistris omnium sacrorum scriniarum) Ex magistris seriniarum qui & *ἀρχισκρίτων* & principes seriniarum dicuntur à Lampridio in Alexandro, alij sunt magistri memoriae, qui adnotationes omnes dicunt & emittunt, & precib. respondent, l. vlt. s. de diu. ref. No. Valent. de homicid. alij sunt magistri epistolarum, qui legationes ciuitatum, consultationes & preces tractant; a Dione *τὰς ἐπιστολάς διαπραγματεύτες* dicuntur, sicut magistri libellorum, libellos agentes, in l. referendarij. ff. de distr. pign. qui cognitiones & preces tractat. sunt verò ij seriniarum magistri spectabiles, honore comitū ornati, adfessores quodammodo principis, inimicus etiā deposita administratione ab omnib. ciuilib. munerib. l. eos. s. de exc. mun. atq; ab his seriniarum magistris separandi sunt referendarij, qui & ipsi spectabiles sunt; & supplicum desideria principi referunt & exponunt, iustionescq; principū iudicibus insinuant No. 10. 113. 124. ac nonnunquam, vt Sigebertus scribit in Chronico, publicas conscriptiones anulo seu sigillo regis confirmant.

Tit. 9. l. 1. Vris.

Qui inquisitudinis epulis legendam monet Cuiacius, qui & diuinis epulis idq; ego sequor. Scholae porro agētium in reb. habent praepositos & tribunos, ad quos scholarum gubernatio pertinet, qui & comites scholarum dicuntur l. 1. j. de pri. schol. l. 3. s. de offi. mag. off. quod plerunq; ornati sint comitiua primi ordinis; q̄ titulus honorarius est, inuentus à Constantino Imperatore. Haec verò dignitate ornati praepositi & tribuni scholarū haec beneficia habent, vt inter sint imperatoris epulis, & vt adorent purpurae eius. Quod idem viris clarissimis comitibus sacri stabuli datur, id est, equorum praefectis & rectorib. quibus sportulas praebent ab ijs qui equos conferunt, vel pretia eorum, ostendit l. 3. C. Theod. de eq. col. & l. 29. C. Theo. de ann. & trib.

Aios qui honore comitiua regimē fuerint nati) Legendū ait Cuiac. *Sin absq; honore comitiua regimen fuerint nati*. Inter vicarios taxari praecipimus) nota vicarios & duces exaequati; & archiatris interdum non primi sed secundū ordinis comitiuam dari l. vlt. s. de profess. & med.

Tit. 11. l. 1. Praepositos.

Post emensum fideliter obsequium) Silentiariorū officium Zonaras in Anastasio ait esse *τῶν χαμαισκήλων ἀξιωματιῶν*. Hi sunt excubitores in consistorio vel palatio principis, stantes fere ad limina. vnde & excubias agere dicuntur in l. 3. j. hoc tit. sunt autem sub decurionibus l. 3. in fin. j. qui alias sacri consistorij decuriones dicuntur, alias sacri palatii.

Clarissimorum silentiariorum) hoc loco silentiarij clarissimi vocantur, alio spectabiles l. 30. s. de inoffic. testam. similiturque tribuni notarij spectabiles l. 2. s. de primic. l. neque. s. de decur. clarissimi Nou. 8. & 13. & l. restituenda. s. de adu. diu. iud. nec aliter magister census qui deinde appellatus est *κενσὶς*, auctore Leone Nou. 44. vir clarissimus appellatur in l. vlt. s. de iur. emphyt. l. consulta. s. de testam. l. secundum. s. de donat. vir perfectissimus l. orphanotrophos. s. de episc. & cler.

Tit. 13. l. 1. Curiones.

Domestici ac protectores) Differentiam esse inter domesticos & protectores ex Cod. Theo. constat. eod. tit. l. 6. & 9. quibus constituta de domesticis trahuntur ad protectores. ex his autem alij erant pedites, alij equites, l. vlt. j. hoc tit. l. restituenda. s. de adu. diu. iud.

Tit. 16. l. 1. Decuriones.

Subadiuuus etiam) Habuit magister officiorum adiutorem ex schola agentium in rebus, l. 12. s. tit. prox. & subadiuuus adiutoris duos; habuit & subadiuuus fabricarum, quas constat fuisse sub dispositione magistri officiorum, & subadiuuus barbariorum, id est, officinarum barbaricariorum, l. 3. Cod. Theod. de agent. in reb. Periculum, inquit, se & adiutor & subadiuuus subituros esse cognoscit, & c. i. j. demque chartularij dicuntur ibidem l. 5. & 6.

L. 5. Iubemus.

Qua in sacro nostro militantibus ministerio) Non eundem, vt existimauit Accursius, sportularum modum litigantibus agentibus in rebus Anastasius praescribit, quem praescripsit militantibus in sacris scrinijs l. 12. s. tit. prox. sed eundem quem Leo & Zeno ministerialibus l. vlt. j. de cast. & minist. & hoc quidem in vrbe. In prouincijs sportularum modus est leuior, pro parte nimirum tertia, & hoc siue ipsi litigent, siue procuratores, siue mares, vxores, liberi, serui eorum. Ad hęc confirmat priuilegia data ceterarijs & ducenarijs, & subadiuuus l. 4. s. & principib. agentū in reb. l. vlt. ti. seq.

Tit. 17. l. 1. Domestici.

Domesticos in suis actibus habere liceat) hi tamen domestici completo actu eundem repetere non possunt, l. 5. & 6. agentib. s. de Asses. principum domestici possunt.

Tit. 20. l. 4. Ex eo quo.

Tit. 21. l. 2. Hac subalterna.

Tit. 22. l. 4. Ex agentib.

Fr. Modij I.C. Notæ in XII.Cod.

Tit. 24. l. 7. *Scrinijs omnib. largitionum]*

Scrinijs. hæc sunt, exceptorum l. 5. s. canon. l. 10. s. de iurilleg. Tabulariorum. l. vlt. s. de vest. olob. numerorum siue numerariorum, mittendariorum, aureæ massæ, auri ad respõsum, à miliariensibus vestiarij sacri, ab argento, à pecunijs. Rerum aut priuatarum scrinia quatuor sunt, beneficiorum, rationũ, securitatum, largitionum priuatarum, l. vlt. C. Theod. eod. tit.

L. 10. Palatinos.

Præcipimus habere priuilegia] Palatini sacrarũ largitionum completa militia, & primicerij scriniorum de quib. l. 7. s. & adiutor officij palatini, qui scilicet matriculã tractat, l. 16. & 17. C. Theod. eod. tit. à tyronum collatione excusantur. Quod & scholę agentium in rebus datum aiunt, nec tamen est supra relatum. Verum de eo in C. Theod. est l. 13. de agent. in reb. & 7. de priuileg. eod. qui in sacr. pal. mil. l. 2.

L. 11. ad similitudinem.

L. 13. Inter alias.

Pro biennio annuum] erant enim antea biennales primicerij ex l. 14. Cod. Th. eod. tit.

Tres primicerij] Atquin plures Marian. ponit & l. 7. s. aut igitur deserunt esse plures, aut ex pluribus. quoniam hi tres sint diuinare non possumus. Idemq; de primicerijs scriniorum rerum priuatarum dicendum, qui & primates dicuntur l. seq. & primi scrinij à Mariano; quos fuisse quatuor ostendit l. 7. At l. seq. trib. duntaxat eadem priuilegia tribuit.

Tit. 33. l. 5. *Codicillis perfectissimatus]*

Arabiæ, l. 4. C. Theod. de pœnis. & Dalmatiæ à Mariano, & magister census, l. 30. s. de episc. & cler. & primicerij scriniorum, l. 7. s. de pal. sacr. larg. l. 7. C. Th. de priuileg. eod. qui in sacr. pal. mil. & olim duces auctore Marcellino lib. 21. Erat & *Egregiatus* quædam dignitas l. i. C. Theod. de iurilleg. l. i. Cod. Th. de hon. eod.

Tit. 36. l. 1. *Stipendia.*

Regrefo restitutorij] accipienda est hæc lex non de ab hostibus capto, qui si redierit non expungitur stipendijs & donatiuis, l. pen. ff. eod. sed de transfuga militiæ à principe restitutorij, qui non accipit stipendia & donatiua eius temporis quo apud hostes fuit, l. 5. vnde constat errare Barto. qui nõ videtur satis considerasse *qd restitutorij.*

L. 6. *Semel.*

Instauratio non solet concedi] non soluuntur enim militia milites ob aduersam valetudinem, nisi denũtiarint archiatri perpetuo eos vitio laborare, vnde non mirum si ex hac causa dimissi non temerè restituantur militiæ. vide porro Cagnol. in proœm. ff. ad princ. num. 32. Doct. ad c. *proposuit* de proba. Guid. Papæ sing. 491. Bolog. conf. 5. Marfil. sing. 127. Syluam Nuptial. lib. 3. nu. 6. ante fin. cum seq.

Tit. 38. l. 6. *forisimili.*

Esici nostri commodis vindicetur] Specialis esse casus in terminis, in quibus loquitur, nec extenditur Bald. ad l. *accepti*. col. 4. quæst. 16. Cod. de vfur. Alexand. ad l. *Semel mor.* ff. solut. matr. num. 2. Iason. ad l. *prator.* §. *si aliquando.* ff. de nou. oper. nunc. num. 3.

L. 13. *Legerepetita.*

Vel aderationes statutas] aderatione Græci *ἀπαρρητοῦ* vocant vt Nouel. 43. & 130. quoties pro annonis militibus pecunia datur, quæ araria dicuntur annonæ l. 14. & 15. 7. vt araria ratio Ciceroni. Id verò iure fit, nec obstat l. 7. s. si rectè intelligatur. Semel autem pro annonis constituta aderatione, non iam annonæ ipsæ, sed pretia duntaxat præstari debent.

Tit. 39. l. 1. *Opinatores.*

Nullis consistentibus familijs] Opinatores exigunt annonam militarem vel imminent iudicib. l. 11. s. tit. prox. Excoctorem panis non exigunt, vbi familiæ nullæ consistent.

Tit. 40. l. 4. *Militaris.*

Adaratio vestis à collatoribus exigatur] Adaratio vestis largitionibus sacris infertur vt l. 1. s. ita vt quinque eius partes militibus erogentur in nummis, sexta in vestibus à gynæciarijs præstetur iunioribus gregarijsq; id est, tyronib. & addit Græci ratione *τῆς γὰρ ἑδὲ πεινυῆος ἀρρητοῦ.* sic autem tyro & Gregarius miles pro eodem etiam ponuntur, vt & iuniores sæpe in Cod. Theod. qui & caligati. Cedrinus tamen ait iuniores esse institutos scholares à Iunio Balbo patre Gordiani.

Tit. 41. l. 1. *Ne quid.*

Dignitate bonisq; ademptis exilio perpetuo damnatur] Abrogantur ergo epidemeticæ, & occasione ἀφοπλισμῶ, id est, ne priuatis auferantur arma, exactiones. in Nou. 8. ἀφοπλισμῶς vocat qui priuatis hominib. habere arma non cõcedit. Fit autem huius constitutionis mentio, l. 26. s. de episc. aud.

Tit. 42. l. 5. *Aut præpositorum]* vide ad hanc legem Forcatulum in peniuris cap. 20.

Tit. 44. *Quisquis.*

Tit. 46. l. 1. *Si quis forte.*

Mancipio scilicet] hæc non erant in C. Theod. sed addita sunt à Triboniano ex l. 6. s. qui mil. poss.

Degenerem latebram præbuisse monstrantur] Punitur hæc lege, tyro, milisve defertor, & occultator eius. Præmio autem afficitur proditor eius: seruus libertate, quod huic legi addendũ est ex l. vlt. s. quib. ex caus. ser. pro præm. quæ eandẽ inscriptionem & subscriptionem habet: Ingenuus mediocris loci immunitate, vt in causa falsa monetæ l. i. s. de fal.

mon. ideo autem illud *mediocris loci* additur, quia qui superioris dignitatis sunt, satis per se à muneribus ciuilibus excusantur.

Seueritatem iudicis non euadant] Multa etiam alia seuerius in desertores constituta sunt; veluti vt à prouincialibus elis. opprimatur impudẽ l. 2. s. quand. lic. vnicui. sine iud. vt eius criminis abolitio non sit, l. vlt. in fi. s. de abolit. vt morte nõ extinguatur crimen l. 4. s. de re milit.

Nullum munere ciuili, id est, corporali vel personali, vel de portorio] igitur immunes sunt veterani ab onere portorij, l. introissent. 9. C. Theod. de veteranis. Item operum publicorum de quo l. 1. s. de oper. publ. & collationum extraordinariarum. neq; quidquam debent ciuitatibus vel publicanis obvenditionem proponendam.

Eadem epistola] i. testimoniali dimissionis veteranorũ. sic enim epistola etiã accipitur in l. 2. s. de defertor. & alijs quocumque locis, de quib. vide Cuiac. ad l. vlt. s. de profess. & medic.

Militare cogatur seruare iudicium] Veterani mutant forum, nisi ante missionem in eõ lis cõtestata fuerit. Sic mulier per nuptias mutat forum, nisi ante nuptias litem inchoauerit, l. pen. de iurisdic. Sed ipsa se prioris iudicis iurisdictioni volens submittere potest, veteranus duciano iudicio se submittere non potest.

Votis communibus felix annus aperitur] Nuncupabantur vota in eũ anno pro salute principis l. *si caluistur.* ff. de verb. signif. & offerebatur libra auri in 72. solidis obryziatis siue obryzatis: quo nomine quid significetur vide Cuiacium ad tit. de ver. num. pot. & Cottam in voce *obryz. att.*

Consularium atq; præsidum duntaxat] Rectè addit hoc de consularibus & præsidibus, nam illustrium præf. prætor. numerarij, vel etiam spectabilium cõditionales nõ sunt. quin imo cingulum militiæ gestant & tenent qui in officio præf. prætorio numerarij sunt.

Actuarij numerariorum] Numerarij rationes & chartas tractabant in officio præf. prætorio; præf. vrbi; præsidum, & ducum. *Actuarij palatinorum & comitatensium* numerorũ rationes tractant l. 5. s. de erogat. milit. ann. & ita actuarij specialiter accipiuntur l. 3. s. 10. & 15. C. Theod. eod. tit. de numer. actuar. Alij autem sunt actuarij de quib. dicitur tit. seq. Alij actuarij comitum ararij l. 3. j. de diu. off. Fuere & præf. prætorio, proc. præsidibus, vicarijs, præf. vrbi, ab actis.

Non in biennium sed in unum annum] Numerarij qui rectoribus parent, triennales sunt l. 2. s. quod & de numerarijs præf. prætorio proditum est l. 13. & vlt. C. Theod. eod. At numerarij qui sunt in officio magistrorum militũ, annui sunt; olim erant biennales.

Qui legati de diuersis gentibus] Priuatis non licet vti cur. su publico, nisi legatis diuersarum gentium ad comitatum festinantibus, vide porro Ioannem Aurpachum lib. 1. singul. allegat. cap. 9. & lib. 2. cap. 31.

Tractoria cum statuis] vt hic ita etiam tractorias accipere in l. pen. s. tit. prox. l. 2. s. de desert. l. 8. C. Theod. de curf. publ. l. 2. C. Theod. de dom. & prot. & lib. 3. legum Longobardicarũ.

Quinque diuerum numerus] Ergo equorum profecutoribus, licet quinque diebus esse in statuis. Ferarum profecutoribus septem l. 1. s. de ven. fer.

Ordinariorum iudicum apparitores] Ordinarij iudices in libris nostris sunt præfides viri clarissimi, non viri spectabiles vel illustres l. 2. s. de prox. sacr. scri. l. vlt. s. de mo. mul. l. omnes. s. de episc. & cler. Græci *ἐπιβαδύεις* vocant Nou. 20. & 112. In præsidum officio sunt principes, cornicularij, comitentarienses, numerarij siue tabularij, adiutores, subadiutores, ab actis, à libellis, exceptores. Sunt & qui speculatores dicuntur & ordinarij vt Cod. Theod. tit. de ijs quæ adm. vel off. pub. ger. trad.

Apparitorum emulatione secreta] Est quidem præfectus annonæ sub dispositione præf. vrbi, & vterq; annonæ ciuilibis curam agit. Sed separatas apparitiones habet, quas lex confundi & commisceri vetat, l. i. Cod. Theod. de cond. in publ. horr. Præfecti autem annonæ apparitores, annonarij dicuntur, præfecti vrbi, vrbaniçiani.

Ob causam primipili] Causæ primipili dos non præfertur in hypothecis. Sunt & multa alia singularia, vt si debitor ex causa primipili, vel fideiusor aut nominator eius soluendo non sit, dos vxoris fisco vindicetur, l. *fatis.* s. in quibus caupig. tac. contr. Et res etiam specialiter obligata dotis nomine & donata, licet primipili morte confirmata sit donatio l. *non verum.* s. de dona. int. vir. & vxor. Vt fisco teneantur filij primipili, etiam si hæredes nõ extiterint, l. *si tutores.* s. de compen. Vt vrgete fisco aduersus debitores suos debitor ex causa primipili agat etiã ante diem l. 1. s. de condic. ex lege,